

سییه م: رهخنه ییکی تاییه تی خوم هه یه له بهیته که ی مهوله وی، رهنکه خوینه ریکی تر به رهخنه ی دانه نی، هر جاره که به بهیته که ی نالی دهگرم پتر خوم له رهخنه که دا به راست ده زانم. حهزم به وه دهکرد مهوله وی له جیاتی «ریش - زامداری» نهجامیکی تری زیده جوانیه که ی هینابا ناو هه لبهست که پیوه ندیی راسته وخوی له گه ل عاطفه و سۆزی شاعیر و گوینگر هه با نهک نه و سۆز و عاطفه یه به دوا «زامداری» دا ببنه نهجامی دوه می جوانیه که، واته نهجامی، به و مهعنا یه که بریندار بوونه که به ره می یه که م و کوتومتی جوانیه که یه، پاشان له پئی نه وه وه سۆزی گوینگر هه لدهستیتته وه وهک به ره می دواکژ. بهیته که ی نالی له م مهیدانه دا دوو جار ان به سه ر بهیته که ی مهوله ویدا زال ده بی.

جاریکیان له وهدا که هه لپژانی سۆزی شاعیر و گوینگر وه ها راسته وخو له جهرگی هه لبهسته وه هه لدهقولئ هه ر ده لئی پیشبرکییه تی له گه ل وشه و رسته ی هه لبهست. تو که خوینده ته وه «رهوشه نی دیده به ئینسانه که موژده ی قه ده مت» و چاوی جیهانینی توقه سه ری مروقت دیت کر نوو ده با بو قه ده می هه ره پایینی یار، چ پئی ناوی نیوه ی دوه می بهیته که بخوینیتته وه بو مه به سی سه ر کردنی سۆزت، رهنکه بیر له وه بکه یته وه ئایا نالی چ بورکانیکی عاتیفه ی به دهسته وه ماوه بیکا به نهجامی نه م جه هه نه مه! ناگری له مه به تینتر وه یا وهک نه مه تیندار له ته ندووری چ هه ناویکدا پهیدا ده بی له نگه ری سۆزی نیوه به یتی یه که م راگری له نیوه به یتی دووهم ؟

جاریکی تریش بهیته که ی نالی به سه ر نه وه که ی مهوله ویدا زال ده بی له وهدا که وا نهک هه ر له سه ره تاوه سۆزی گوینگر ده جوشینی، به لکو له گه ل نه وهدا که به زاهیر له پیشه وه هه موو سۆزیکی خوی هه لپشتووه به هوی به رزکردنه وه ی «موژده ی قه ده م» به سه ر «انسان العین» دا، دیت و له مصره ی دوه مدا جاریکی تریش ئیفلاس به «انسان العین» دهکاته وه که چاوی عاده تی خوین و گوشته به وهدا راده گری له به رانه ر «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن» نه و جا سه ر له نوئ «انسان العین» هکه ئیفلاس پی دهکاته وه له تهک «موژده ی قه ده م» دا چونکه نه و موژده یه خوی بوته رووناکایی «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن»، به و پییه کات له کات سۆز و کلپه ی هه لبهست پتر مه شقه ل ده به ستی. له پشت نه و وینه و واتایانه وه تارمایی وینه ییکی تری یه کجار خه یالی و خولیا یی و تجریدی جلوه ده به ستی بو سرنجی وردبین، خه ریکم نه ویرم خومی لیدم نه کا، وهک جیوه، به ر په نجه ی ته عبیرم نه که وی وه یاخود بو م نه چیتته ناو په راویزی تعبیریکی ره وان و مه فهوومه وه:

زانیمان له مصره ی یه که مدا «انسان العین» هه یه. له مصره ی دوه مدا ئیمکان هه یه شتیک پهیدا بیت که پارسه نگی نه م «انسان العین» ه بی. رسته ی «رهوشه نی دیده ی غه مدیده» مومکینه واتای «رهوشه نی چاوی غه مدیده» بدات. «چاوی غه مدیده» ده شی ته رکیبیکی ئیزافی بیت نهک وه صفی و ماناکه ی «چاوی غه مدیده ییک - ئینسانیکی غه مدیده» بی له ئینسانه کانی «بیت الحزن»، که واته «دیده ی غه مدیده» چاوی ئینسانه له به رانه ر «انسان العین» دا ده بیتته وه «عین الانسان». له وه وه بهیته که نه م شیوه یه به دهسته وه ددات «رهوشه نی دیده به «انسان العین» ه، موژده ی قه ده می تو رهوشه نی «عین الانسان» ه.

به راستی بهیته که ی نالی زور شتی تری به به ره وه هه یه، هینده دهوله مه نده وهک نه وه یه چه ند ئاوینه ییک به ره و رووی یه کتر راگریت به جوریک هه ریه که یان وینه ی نه وانی تر بداته وه ئیتر سهیری هه ر کامیکیان ده که ییت شریته ییکی بی برانه وه ی ئاوینانی تیدا ده بینیت. من له م چه ند دیره دا وینه ی گشتی

ئەم «ئاوینە ریزان» دەم خستە پیش چاوان لەگەڵ خورد کردنەوێ دیمنی تیکرای چەند ئاوینەییەک با خوینەریش لەلای خۆیەووە چاوەبەریتە ئەم ئاوینە بەندانەیی نالی و تابلۆی واتایان لێ وەرگرتی بایی توانای خۆی.

من هەرگیز مەبەسم ئەو نە پەخنی ناخەزانە وەیا بێ رحمانە لە شیعی مەولەوی بگرم، کە دەزانم مەولەویی شاعیریەکە لە ریزی هەرە پیشەووی شوێرای رۆژەلات دیت، نەشم ویستووە بە خۆرای لە نرخ بەیتەکی کەم کەمەووە بەلکو، بە پێچەوانە، رەنگە زینە نرخ و جوانی بەیتەکی وای کردبێ بخریتە تایی تەرازووی موقارەنە لەگەڵ بەیتەکی نالیدا کە شاکاریکە لەوانە تاک تاک نەبێ مانەندیان چنگ ناکەوێ. دیتت پیشتر بەیتەکەم بە بەیتیکی تری نالی خۆی گرت و کردمنە نموونەیی پیشبیرکی لە مەیدانی فکری ئەریستۆکراتدا.

لەم نمایشتەیی بابەتی جۆر جۆری دارشتن و جوانی و وردی هەلبەست کە وەکو پێیلکە یەکیان ژوووی ئەویتر دەکەوێتەووە و پایەیی بەرزتر بۆ خۆی دادەگریت لە مەیدانی هونەری ئاخاوتن و فکری ئەریستۆکراتدا، دەگەین بەو قوناغە باسی سەرنەرم کردنی وشە و تەعبیری سەختی تیدا بکری، نەرم کردنیک کە لە ناو نەرمانی شیعدا خۆی بە رەق و زەق نەنوینی. بیگومان ئەم هونەری ماملەتی شاعیرانە لەگەڵ بابەتی سەختدا پلەییکی نوێی تاییەتی بۆ خۆی هەلدەنی و بەرەو دەسەلات و توانای پێویست بۆ ئاخاوتن بە زمانی یەكجار پەسپۆرانی و پوختی دەربیرینی مەبەست لە قالبی ئەریستۆکراتدا، چونکە لەم جۆرە دارشتنەدا سەرەرای دەسەلاتی راشکان بەسەر فکری ورد و قولدا کە لە بەهرەیی هونەری هێژایەووە پەیدا دەبێ دوو بەرز بوونەووی تر پێویستە:

یەکەم: دەسەلات و بەهرەیی هونەری زگماک کە بوێژ دەگەینەنی بە بانی بەرزی فکر و تەعبیری ئەریستۆکراتی عادی، دەبێ لە چەرخ بدریت و مشتومال بکری تاکو نەرم و نۆلیەکی دەگاتە ئەو رادەیی کە لە کاتی تینالان و شل بوونەووی بە دەوری کەرەستەیی رەق و زەقی تەعبیری سەرکەشدا هەست بە زبیری و لیکخشان و پیککەوتنەووە نەکری کە عیبی بنجین لە هەلبەستدا.

دوهم: بەهرەیی زگماکی مشتومال کراو کە لایەنی «هەلکەوتویی» بوێژ دەگریتەووە بە تەنها ناییتە هەلگری باری قورسی تەعبیری سەرکەش لە مەلبەندی فکری ئەریستۆکراتدا: وێرایی هەلکەوتویی و بە رادەیی نۆیش، پێویست بە «پینگەشتن - رۆشنیری» هەیه. هەر ئەم پینگەشتنەیه، پتر لە بەهرەیی سادە، زیهن بە چرگەنی فکر و تەعبیری سەختدا دەگیریت، بەلام دەرباز بوونی زیهن لەو چرگەنە کاری بەهرە و هونەرە.

ئەم راستییانە راستییەکی تریان لێ هەلدەستی، هەرۆک فەرمانی بوێژ لەم بابەتە هونەرەدا یەكجار گران و سەختە، خوینەریش بە کەرەستەیی عادی تینگەشتنی شیعر بر لە چرگەنەکی ناکات. دەزانین زمانی شیعر کەم و زۆر زەحمەتترە لە ئاخاوتن، بەو پێیە تینگەشتنی وەک تینگەشتنی قسەیی عادی نیه. لەمەووە دەزانین تینگەشتنی فکری ئەریستۆکرات لە شیعدا جاریکی تریش سەختتر دەبێ لەچاوە فکری سەراو.

پوختەیی گوتە ئەمەیه تاکوو بەرهەمی فکری ئەریستۆکرات لە شیعدا تێ هەلکشێ بەرەو بەرزایی، پێویستی بە خوینەری زیرەکتر و پینگەشتووتر دەبێ، یاخود بە تەعبیریکی تر، خوینەریش دەبێ لە فکرا ئەریستۆکرات بێ ئەگینا لە بەرهەمی فکری ئەریستۆکرات ناگا. هەر ئەم هۆیەیی زەحمەتی تینگەشتنی

بەرھەمی فکری ورد قوولە که به «مجان» پیتی دهگوتری «فکری بەرز» وهیا من لیژەدا ناوی ئەریستۆکراتی بۆ بەکار دینم، دیاردهییکی زۆر بەرچاو پێک دینیت له بازاری ئال و گۆری رۆشنیبری، پئی به پیتی سهخت و زهحمەت بوونی ئەو فکەر که له بەرھەمهکه دایه کریان و خوینەری لی دتهکینهوه تا وای لی دئ بەرھەمی یه کجار ورد و قول له فکری رووتدا، راستیه که ی له هه موو مهیدانیکی فکر و زانستدا، تاک و تهرا نه بی کریان چنگ ناکه وئ.

من به پێچهوانه ی ئەوان رۆشنپیرانه ی وهتنگ دین له باو نه بوونی بەرھەمی نایاب، نه ک هەر وهتنگ ناییم و بهس، به لکو ههستی ههسانه وه دهکەم به وهدا که له بهر نه بوونی بابەتی نایاب شتیکی ئاسایی و چاوهراوانکراو رووی داوه چونکه به راستی سهیر ده بوو خوینەران و روزمیان هینابا بۆ سهر نووسینی سهخت و سه رکەش که باوهشی به فکری ئەریستۆکراتدا گرتی و له که میکی نه بی تیی ناگەن یا هەر له هیچی، ئەوسا بیرم بۆ ئەوه دهچوو خوینەران به چاولیکه ریی وهیا به نیازی خۆه لدانه وه شتیکی دهکرن و پاره و ماندوو بوونی بۆ به خەرچ ده بن که سوودی لی وەرناگرن، ئەمهش دیاردهییکی زۆر ناسازگاره و تارمایی نه خۆشی نه فسی تیرا دیار دهکە وئ.

به چاوی زیهنت ئەم دیمه نه بینه بهر بینینته وه: کتیبی «سه رمایه» ی کارل مارکس به عه ره بی وهیا کوردی بلاوکرا وه ته وه و کریان کورد و عه ره ب راده کهن بۆ کتیبخانان تا بیکرن به و بۆنه یه وه که له سه ر مافی کریکار دهکاته وه له حالیکدا گه لی باسی ئەو کتیبه پسیپۆری ئابووری و فه لسه فه نه بی تیی ناگات چونکه کتیبه که خۆی یه کیکه له بهر هه مه هه ره ئەریستۆکراته کانی فکر هه رچه ند باسی کری و نرخی زیاد و په تاته و شوتیش بکات.

کریان بهر هه می ئاسان زور به ی گه له، بهر هه می ئاسانی ئەوتۆش هه یه هه موو گه ل هەر له مندالییه وه تا فه یله سووفه کانی ده بنه کریان چونکه خۆشیکی وای تیدایه هه موویان هه زی لی ده کهن. پیم بلئ کی هه یه هه ز له گه پ و نوکته ی بازاری وهیا مه ته له کانی مه لای مه شوور نه کات؟ قه شمه ریاتی کتیبه که ی «الفاشوش فی حکم قراقوش» له پاشا وه تا گه دا پێوه ی ده گه شینته وه، رهنگه ئەگه ر قه ره قوش خۆشی بییستبان لیان رازی با.

گۆرانی شایی و هه لپه رکئ و چیرۆکه کانی «تیغه لماس و سه لیمی جه وه ریی» هه موو که سیک هه زیان لی ده کات. هەر ئەو که سه ی که دل ته نگه له بهر کزی بازاری بهر هه می بایه خدار بۆ خۆی کریان گه لیک له و بهر هه مانه یه که به سه ره تایی و مندالانه یان دا ده ئی. بریایی سروشته به که یفی من و تو نیه تا خۆراک چه ورتتر بی میعه دی ساغتر و به هیژتری ده وئ، ئەرک و مه سره فی لینانی شی پتره له هی خۆراکی ره شه شیو. شۆرشگیریک و هک لینین ناو ناوه عوزر دینیتته وه له به کاره یانانی نووسینی زهحمەت که زور به ی خه لق تیی ناگەن له بهر ئەوه که بابەتی نووسینه که خۆی له خۆیدا زهحمەته و ئاسان کردنه وه ی له توانای نووسه ردا نیه.

لینین که ئەم عوزره دینیتته وه بۆیه که پێشه وای زور به ی میله تیکه له بازاری سیاسه تدا و ده بوو به زمانیک باخوئ که ئاسان بی، ئەگه ر زاناییکی ریا زیات وهیا ئاسمان وهیا ئاتۆم با ناچاری عوزر هیئانه وه نه ده بوو. که واته خۆ لادانی خوینەری عاده تی له بهر هه می فکری ئەریستۆکرات نه سووچی خوینەره نه هی بهر هه مه که. به لام لیژەدا رووی گله یی ده کریته خوینەر که هات و بی سی و دوو بکه ویتته دژی بهر هه می ره سه ن و له دژایه تیه که شی به رده وام بی. گله یی نا کرائ له قوتابییک خۆی له کۆلیجی طب

نەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی بەلام مافی ئەوەی نیه بکەوێتە دژی طب و داوا لە خەلقیش بکا پرووی تی نەکن. مەسەلە مەشورەکە «رێوی دەمی نەدەگەیشته تری دەیگوت ناتخۆم ترشی» بە رۆشنیبار رەوا نیه. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنە سەرۆبە بیان کات لێی بە عەیب ناگیرێ، بەلام کام گلهیی قورسە ئەوەیان لە رۆشنیبار دەکری کە پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرەمانە کە لە ریکار «مستوی»ی تیگەیشتنی ئەون و بەس.

رۆشنیبار دەبی تەکان بدا سەرەوژوور بۆ تیگەیشتنی ئەو بەرەمانە کە لە ئاسۆی بلنډروانیی ئەو بەرزترن نەک ئاسۆی بەرز دیتن و زانین تاوانبار بکات. ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانە ی لێرەدا دەیانلێم هەموویان شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلمانن نین. بە نموونە دەلێم ئەو رۆشنیبارە ی پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرەمی لە فکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نیه لەوه فکەرەکی خۆی ساڵە و ساڵ بەرزتر دەبێتەوه و لە هەر بەرزتربوونەوه ییکدا ماوه ییک دەبێت لە هەستکردن بە هەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز چونکە بیگومان ئەو بە دلیدا ناییت بەرزتربوونەوه ی خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەرە نزمەکە ی پار و پیزاری، دەوجا کە حال وای هەر نەختیک پتر لە مەسەلە کە ورد بێتەوه دەبینێ تاوانبار کردنی فکری بەرز لە بنەرەتادا تاوانیکی گەرەیه ویاخود هەر نەبی نەزانینیکی گەرەیه.

رۆشنیبار لە گلهیی رزگار نابێ بەویدا قوناغ بە قوناغی تیهه لکشانی خۆی بەزهی بۆ فکری بەرز بجولیتەوه و بایی ئەو تیهه لکشانه حورمەتی فکری بەرز بگری چونکە ئەوسا هەم شیوازە ی «پیزی مەرحەلی» بۆ فکری بەرز لە نیوان تیکرای رۆشنیبارندا دەبێتە دیمەنیک کە دەشی پێی بگوترێ «چەرخ و فەلەکی ریز گرتن» بەو مانایە کە هەر بابایەک بە حوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیهوه لە جۆلانە ی سەرەوژوور چوون و بەرەوخوار هاتنی ئەو ریزگرتنەدا دەبی.

ئەوه ی راستیش بی، جۆلانە و چەرخ و فەلەکی ریز گرتن لە مەیدانی فکر و سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی رۆژانەماندا نەک هەر لە پەراویزی تاکاندا بەلکو بە گەز و گری نیوان دەولەتانی: بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هاتوچۆیه کدایە بە پێی کات و سەعات و باری بەرژوهند و سوود و زیان. گەلیک جارن ریزلیگراویکی دوینی، کە باری دالەنگا، رۆژانی ریزلیگرتنیشی تاوانبار دەکری و چاکەکانی پار و پیزاریشی لێ بە خراب دەگەرێ. بە تەعبیری پۆکەرچیان بە رێست دەگەرینەوه سەر رابردووی. چەند خۆشە رۆشنیباری لەم تەلەکەبازییه و کاری مەیموونانە رزگار بووبا، رزگار بوونیشی بە من و تو دەکری کە لە راستیشدا رزگار بوونی من و تویه. خۆ ئەگەر ریشمان نەبوو دەستیک درێژ کەین بۆ رزگارکردنی رۆشنیباری ئەوئەندەمان پێ دەکری یارمەتی تەلەکەباز نەدەین و لاتەریک بوەستین. ئەگەر لاتەریکیش زەحمەت بی هیندە هەر دەمینیتەوه پال بە خۆمانەوه نەنێین بەرەو تەلەکەبازی:

شاهی کە نەبی رادەبویرین بە فەقیری
بۆ ئەهلی قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆک

بهیته واتا سهخت و وشه و رسته سه‌رکه‌شه‌کانی نالی له‌م مه‌یدانه‌ی فکری ئه‌ریستۆکراتدا دوا پله‌ی په‌یژه‌ی سه‌ره‌ژوور چوونی شاعیره‌کانی کورد پیکدینن که ئیتر بواریکی زه‌حمه‌تتر نیه شاعیریکی کورد لێی په‌ریبێته‌وه. له‌م مه‌یدانه‌شدا نالی خاوه‌ن ماله‌ نه‌ک میوان، واتا به‌شیک‌ی به‌رچاوی شیعرێ نالی له‌ پله‌ی به‌رزی و سه‌خت‌یایه‌ نه‌ک چهند به‌یتیک‌ی. هه‌موو شاعیریکی به‌ نیازی سه‌پاندنی شاعریه‌تی خۆی چهند جارێکان ئه‌سپی زمانی له‌ مه‌یدانی مه‌تانه‌تی وشه و واتادا تاو دهدا ئیتر یا به‌ ساغی لێی دهرده‌چیت یا تیندا ده‌گلیت و ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مه‌فته‌نی هه‌میشه‌کاتی خۆی که هه‌لبه‌ستی زاده‌ی ده‌سه‌لات و چاپووک سواری عاده‌تی خۆیه‌تی. له‌ تاک تاکه به‌یتی خۆنیشانداندا شاعیر ده‌بێته‌ میوان، پێشیه‌وه دیاره له‌و به‌یتانه‌دا جل و به‌رگ و ولاخی خوازرایه‌وه‌ی به‌کاره‌یناوه. ئه‌م فه‌رقه‌ی نیوان نالی و شاعیریکی تری کورد له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌کاره‌ینانی وشه و رسته و واتای زه‌حمه‌ت و سه‌رکه‌شه‌وه هه‌ر خۆیه‌تی به‌ دیار ده‌که‌وێته‌وه له‌ مه‌یدانی هه‌لبه‌ستی ئاسان و ئاساییدا: نالی که له‌ ره‌وه‌زی سه‌ختی واتا سه‌رکه‌وێ و له‌ بواری خوێی ته‌عبیردا به‌رپێته‌وه، دیاره له‌ ده‌شت و نه‌رمانان و به‌ناو ته‌نکاواندا به‌ گه‌پ و شوخیه‌وه رینگه‌ دهر ده‌کات. ئه‌م راستیه‌ چرایه‌که که له‌ به‌ر تیشکی ئه‌ودا نالی ئه‌م بره‌ شیعره‌ی گوتوه:

طبعی شکرباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا
 ئیمتیحانی خۆیه‌ مه‌قصودی «له‌ عه‌م داوه» ده‌کا
 یا له‌ مه‌یدانی فصاحه‌تدا به‌ میسلی شه‌هسوار
 بئ تامل به‌م هه‌موو نه‌وعه‌ زمانی راده‌کا
 که‌س به‌ ئه‌لفاظم نه‌لئ خۆ کوردیه‌ خۆ کردیه
 هه‌رکه‌سی نادان نه‌بئ خۆی طالبی مه‌عنا ده‌کا
 بێته‌ حوجره‌ پارچه‌ پارچه‌ی مسوده‌م بکړئ به‌ روح
 هه‌رکه‌سی کوتال و پارچه‌ی «بئ بدل» داوا ده‌کا
 شیعرێ خه‌لکی که‌ی ده‌گاته‌ شیعرێ من بۆ نازکی
 که‌ی له‌ ده‌قه‌تدا په‌تک ده‌عوا له‌ گه‌ل هه‌ودا ده‌کا

دوا به‌یتی شیعره‌که له‌ کۆتایی مه‌صره‌عی یه‌که‌میدا له‌ جیاتی «بۆ نازکی» له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا «ئه‌ی نالیا» نووسراوه. ئه‌گه‌ر وه‌هاش بنووسرئ واتای «بۆ نازکی» له‌ ده‌ست نادرئ چونکه «که‌ی له‌ دیقه‌تد...» ئه‌و مانایه‌ تی دینیته‌وه.

له‌ مه‌صره‌عی دوهمی به‌یتی یه‌که‌مدا «له‌ عه‌م داوا»م خسته‌ ناو که‌وانه‌وه چونکه یه‌کدوو جوړ خویندنه‌وه و واتای هه‌یه: ده‌شی «له‌ عه‌مددا- عه‌مدن» بێت مومکینیشه به‌ نه‌ختیک زار په‌لکردنه‌وه بکړیته «له‌ عام داوه...». هه‌روه‌ها وشه‌ی «له‌ عه‌م» هه‌لده‌گرئ «لعم»ی عه‌ره‌بی بئ به‌ واتای لیک‌ی زاری مروّف که ئه‌ویش نه‌ختیک‌ی خۆ پێوه ماندوو که‌یت جینگه‌ی بۆ له‌ به‌یته‌که‌دا ده‌دۆزیته‌وه. له‌م هه‌لبه‌سته‌دا نالی له‌ هه‌ست کردن به‌ پۆی ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه تێمان ده‌گه‌یه‌نی ئه‌و که به‌ کوردی شیعر هه‌لده‌به‌ستی به‌ ئانقه‌ست که‌رسته‌یه‌کی ئاسانی ئاخاوتنی په‌سه‌ند کردوه که زمانی دایک‌زایه‌ بۆ دهرپینی هه‌موو واتاییک با زه‌حمه‌تیش بئ، ئه‌گینا له‌ توانایدا هه‌بوو به‌ زمانیک‌ی تر که (فارسی و

تورکی و عەرهبی) یە شیعەر بلێ. تۆ سەیری بە دوا بەیتی «خۆ کردی و خۆ کردی» دا چ بەیتیکی مەتین و بێمانەندی هیناوەتەووە که هەموو پەرخە و تۆهەمیکی «خۆ کردی» ریسوا دەکا بەو دەدا که لەو خۆکردیەدا کام هونەری دوور دەست و سەخت و زەحمەتە ئەوی کردووە بە ناوەرۆکی هەلبەست و چەندین واتای جودا جودای تیک هەلکیشاوە. من که هیندە بە هیز و توانای نالیدا هەلدەلیم نابێ خۆینەر لیم بە سەهوو بچێ و وا تیبگا لایەنگیری ئەم مەدح و سەنایەم بێ دەکا.

ئەوێ راستی بێ نالی خۆی لە چەندین جینگە پیمان دەلێ پایەیی بوژیی ئەو لە چ بەرزیک دایە و چ هونەریکی خاریقی لە شیعەردا بەکار هیناوە و چەند قوول بۆتەووە بۆ بنی دەریای واتا و چەند تیبەلکشیووە بەرەو ئاسمانی خەیاڵ. لەم هەموو هاواری نالی بۆ پراکتیشانی سرنجی خەلق بەرەو وردی و نازکی و قوولی و مەتانەتی هەلبەستەکانی هەر دەلێی خەریکە پەنجەمان بگرێ و لەسەر خەزینەیی گەوهرە شرایەوێکانی دابنێ و هیا پیلووی چاوە نوستووەکانمان هەلداتەووە تا پرشنگی شەوچراکانی ببینین. مرۆف مەگەر گوێی گران بێ ئەگینا هاواریەکانی نالی لە حەوت خەوی غەفلەتی بە خەبەر دین. نالی ناکەین بە شاھید بۆ خۆی، نەمریکی وەک حاجی قادر لە دە جار زیاتر شاھیدیی بۆ بلیمەتی نالی داوە، بە دوا حاجی قادریشدا هەموو ئەو شاعیرە کوردانەیی بە زاراوی نوێ پێیان دەلێن کلاسیک لە راستیشدا پۆمانتیکن نالیان بە پیشەوای شیعری کوردی داناوە.

من لەم نووسینانەدا دیم و خال لەسەر پیت دادەنیم و درشتان خورد دەکەمەووە و چەند لایەنیکی تاییبەتی نرخ و پایەیی بوژیی ئەو دەخەمە بەرچاوی خۆینەری کورد که ئەمانە هەموویان کەمیکی ئەو مافەییەتی وەک قەرز بە ئەستۆمانەوویە و من دەیدەمەووە. بەر لەو دەیراسەییکی ژیان و باری میژوویی زەرفی ئەو ژیانە و چەکمەسەری و تالی و سویری و خۆشی و ناخۆشی و هەموو سەروبەریکی بوون و ژین و مەرگی نالی بکریت کەس ریی نیە بلێ من دەتوانم مافی تەواوی نالی بەدەم بە گیانی نالی و هیا بە میراتگرەکی که میلیەتی کوردە. ئەم شیکردنەووی هەموو لایەنیکی هاتن و بەسەرچوونی نالی لە پێویست پێویستترە بۆ تیگەیشتنی واتا و مەبەسە ورد و قوول و نەینیهکانی گەلیک لەو بەیتانەیی که بەسەر زارانەووە سووک دین و دەروون. بە نمونە لێرەدا بەیتیکت بۆ دینم بە شاھیدی قسەکەم. نالی دەلێ:

لە لای من با وجودی ناس و ئەجناس

کەسی تیدا نیە ئەم شارە بێی تۆ

بێستومە لە مرۆفی نالیدۆست و شیعردۆست که مەبەسی نالی لە وشەیی «ئەم شارە» شاری ئەستەمبولە. ئەم رایە شتیکی تر دەسەپینی لە تاکە بەیتیکی تری برە شیعەرەکه دەفامریتەووە:

هەموو پۆژی لەتاو هیجرانی ئەمسال <6>

تەمەننای مردنی پێزارە بێی تۆ

ئەگەر بسەلمین مەبەسی نالی لە «ئەم شارە» شاری ئەستەمبول بوبوێ دەبێ لەو ش ئاگادار بین بە هەمووی دوو سال تیبەرپووە بەسەر دوور کەوتنەووی لە یارەکی چونکە وشەیی «پێزار» دوو سال

رادەگەيەنى. لەو ھەرا دەبى دان بەو ھەدا بنىين نالى كە سلىمانى بەجى ھىشت بۆ ئەو سەفەرە يەكجارەكەيە كە لىي نەگەرايەو بەرەو مەفتەن لە ماو ھى دوو سالاندا ھەجى كرد و بە دوا ھەجدا لە شام ماپەو و ئەوچار چو ھەستەمبول و لىي بوو بە مئوان و ئەم ھەلبەستەي تىدا ھۆنيەو. ھەر نەختىك خۆ ماندوو كردن بە لىكۆلینەو و مئوو بە يەكتەر گرتن و تىخویندەو ھى رووداوى بىگومان ئەو ھەمان بۆ روون دەكاتەو كە ئەم دوو سالە ھەرگىزاو ھەرگىز باي ئەو شتەنە ناكەن كە دەكەو نەو نىوان دەرچوونى نالى لە سلىمانى و نىشتەجىبوونى لە ئەستەمبول.

لە نووسىناندا (لە ھەلىكى تری ئەم نووسىنە باس دەكرىت) ساغ بۆتەو نالى سالى ۱۸۵۴ لە شام ژياو كە ئەوسا دەمىك بوو سلىمانى تەرك كرديوو. دوو سال و سى سال و چوار سال باي نيو ھى ئەو كاتەش ناكەن كە بەسەر سەفەرەكەي نالى بەرەو ھەج و شام و ئەستەمبولدا تىپەرى بوو كەواتە لە ھىچ روپىكەو و بە ھىچ تەئوئىلك نالوى بىر بۆ ئەو ېروات كە «ئەم شارە» ئەستەمبول بى.

بەلاى مەنو ھەستە نالى نە ئەستەمبولە نە شام نە ھىچ شوينىكى دەرەو ھى كوردستانى عىراق. وشەي «ئەم شارە» لە بەيتەكەدا بى زیاد و كەم و بىنە و بەرە «شارى سلىمانى» يە. ھەرچەند نازانين چ رووداوىك و ھيا كام بارى نالەبار واى كرديو نالى لە نشىمەنى خۆشەوئىستەكەي دووركەوئىتەو و بۆ ماو ھى دوو سالان نەتوانى لىي نىزىك بىتەو چونكە ھەك گوتم بەسەرھاتى نالىمان لى ونە و سەرەدەرى لى ناكەين بەلام لە دواى ئەو ھى كە مەلووممان كرد ئىمكان نى نالى ئەم شىعەرەي لە شوينىكى دەرەو ھى كوردستاندا گوتبى ھەر «سلىمانى» دەمىنئىتەو بە تاكە ئىحتىمال كە شوينى لى ھەلبەستنى شىعەرەكە بىت. دەزانين نالى ماو ھىكى درىژ لە سلىمانى ماو ھەتەو، ھەرچەند سەرھەتا و كۆتايىكەشى زۆر روون نەبى - بە تايبەتى سەرھەتاكەي-، لەگەل ھەندىك لە مىرانى بابان پئو ھەندى دۆستاي ھەبو ھەتەنات ئەو مامۆستايانەي دەرەسشيان پى گوتو ھە سلىمانى دەناسرىن و مزگەوتى لىي خویندوون ئەوانىش ناويان ون نى. وشەي «شار» یش بۆ خۆي تا رادەيىك پەنجە بۆ سلىمانى درىژ دەكات چونكە تا ئىستاش خەلقى سلىمانى كە بەرەو مال دەبنەو ھە شوينى تری ھەك كەركوك و بەغداو دەلئىن «دەچىنەو ھە شار». خولاسە بە لای مەنو ھە گومان لە واتاي «ئەم شارە» دا نى.

ئەم بزرى ھى زەرفى ھەلبەستنى برە شىعەرەكە وا دەكات لە مەو ھ نەتوانى رووى سۆز و پەروشى خۆي لە نىشانەيىكى ديار و ناسراو بكات، ھەر دەلئى تىرى سۆزەكەي بى ئامانج بەرەو بۆشايى دەرەو چونكە شىعەرەكان لەوانە نىن دەرەبىنىكى عادەتى عىشق بىت و بەس، سەرەراي دەرەبىنى عىشق باسى رووداوىكى راستەقىنەي دووركەوتنەو ھى دوو سالانەي نالى دەكات لە خۆشەوئىستەكەي ئىتر ئەگەر دووركەوتنەو ھى نالى ھى ئەو دەمە بى كە ھىشتان كوردستانى عىراقى بەجى نەھىشتو ھە ديارە شىعەرەكە عىشقىكى ئاگرىنى سەرھەتاي عومرى نالى نىشان دەدات كە بۆ كچىكى كوردى مەلبەندى بابانى ھەست پى كرديو. خۆ ئەگەر ئەو رووداوش زانرابا كە نالى ناچار كرديو دوو سالان لە يارى دووركەوئىتەو - كى دەلئى رۆژەك لە رۆژان دواى ئەو رووداو نالى چاوى بە يارەكەي كەوتۆتەو؟ ئىمە لە تارىكىداين و ھىچى ئەو رووداو ھەمان لى ديار نى. ئەوسا گەلىك پتر ھەستى سۆز و حوزنمان دەجۆشا و چەژىكى ترمان لە بەيتەكان و ھەدەگرت، لە نىگا و نىم نىگاي وشە و رستەكانىشيان باشتەر ھالى دەبوون. بەلام كە گوتت شىعەرەكەي لە ئەستەمبول گوتو، ساغىش بۆتەو كە ئەو گەلىك پتر لە دوو سالان بە ھەج و دانىشتنى لە شام خەرىك بو ھەر لەو ھەجىتە ئەستەمبول، ئەو ئىحتىمالە نامىنى برە شىعەرەكەي لە

گه نجا په تیدا گوتبې وهیا مه به سې کچیکې کوردی بابان بیت، ئیتر چارت ناچار ده بې بگه پتی به دوا ئیحتیمالیکې تری جیگری «سلیمانی و کچیکې بابان» خو دیاریشه تا له دوزینه وهی ئه و جیگره ده بیته وه، که هر لئی نابیته وه، په کی ئه ووت ده که وې په روش بۆ که ساسی و حوزنی نالی هه لبرگیت. تیبینی و ورده لیکدانه وهی تر له باره ی ئه م بره شیعره وه زورن من چیتری له سهر نارۆم و ده گه ریمه وه سهر مه به سستی بنجی له م دريژه پندانه دا که بریتیه له وه که س ناتوانی مافی ته واو به نالی و شیعره کانی بدات بهر له وه رۆژگار و ژیان و به سهرهاته کانی روون بگریته وه. ئه و هینده ی من له م نووسینه دا دهیکه م به کزه چراییک به دیار ئه ده بی نالیه وه گه شتیکی شه و کویرانه یه به کوته کوتی وه کاره وه له ناو باغ و مه زرای هینده پان و پر میوه و گول و رهیحان که سهره تای هیه و برانه وه نا! به داخه وه ئه م توژیینه وه یه له کات و به سهرهات و رووداوه کانی ژیانی نالی نه که س کرده تی و نه دیاره هیچ که سیک بیکا، ورده ورده له گه ل تیپه رینی کاتیش وای لی دی به که س نه کریت له بهر دوورکه و تنه وه و نادیار بوونی رۆژگار هکه، که ئه م راسته و خو ده بیته کویر بوونه وهی سهرچاوه ی روون کردنه وه و په واندنه وهی تاریکایی ده ورپه ری نالی و ئه ده به که ی.

به لگه ییکې یه کجار بچوکی راست بوونی ئه م تیبینانه م له م خه به ره ی یه کجار کورتیله دا به ده سته وه دده م: له جیلی پیش خۆم بیستوه موفتی زه هاوی فه رموویه تی نالی مه به سستی شه خسی ئه و بوه له م به یته ی سهره تای قه صیده ی:

ئه حوه لی ته فره قه نه زهر ته قویه تی سه به ب ده کا
عارفی وه حده ت ئاشنا له م قسه یه ئه ده ب ده کا

ده بینی به یته که ئه و که سانه ده شکینیتته وه که باوه ریان به کاریگر بوونی «اسباب» هیه و به مه دا پهیره وویی رینازی «اختیار» ده که ن له ئاییندا، ئه و که سانه ش داده نی به مرۆقی چا و خیل که مه شووره یه ک شت به دوو شت ده بینن، واته له ته که ئیراده ی خوادا «اسباب» یش به کاریگر ده زانن. ده شیا ئه گه ر قسه که ی موفتی زه هاوی له نیواندا نه با بگوترا با نالی له وانه یه به رواله ت خو ی دابیتته پال مه زه بی «جبر» وه ک کورپینی کردن له مهیدانی ئاییندا، به لام که بیت و مه لاییکې گه وره ی وه ک موفتی زه هاوی عه ییدار بکا به پهیره وویی کردنی «اختیار» ئیحتیمالی کورپینی و خو هه لدانه وه له به یته که دا ده سپریتته وه و به ته واوی لیمان روون ده بی که وا نالی له ناخی دلدا دژی «اختیار» بوه، ئیتر هر جاره که به یتیکی «توحیدکارانه» مان خوینده وه له دیوانی نالیدا در له حزه ده سه لیمین مه به سسی دانه یان بوه به یه کایه تی کاریگر بوونی خودا له جیهاندا. ههروه اش دلمان بۆ ئه وه ده روا که شیعره ته صه وف ئامیزه کانی، ئه وانیش قسه ی رواله تی نین به لکو بروای ده روونن، سه ره له نو ی ئه وه ش ده سه لیمین که نالی مه یل و مه شره بی له تصوفدا به ره و قادریی بوه و دژایه تی له گه ل صوفیه کانی نه قشبه ندیی له عه قیده وه یه نه ک دوشمنا یه تی شه خسی وه یا شوخی کردن له هه لبه ستدا. قسه که ی موفتی زه هاوی له لای خو یه وه ئه وه شمان پی ده لی که زه هاوی خیل بووه وه یا عه بیکی ئه و تو هه بوه له چاوییدا که بشی پی بگوتری خیل.

داهینانی «قیامة» به خۆی و نیشانه مه‌شووهره قورئانیه‌که‌یه‌وه که «حتى اذا البصر و خسف القمر» ه له ږی نه‌خشه‌کیشانی ته‌ئسیری قیامه‌تی جوانی یار و بریق و باقی لولوکه‌کانی ئارایشی گه‌ردن و سینه‌ی، هه‌رچه‌ند به‌گوته‌یینکی کوردیی عه‌ره‌بی ئامیز بی هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌و بابه‌ته ته‌ده‌بیه به‌رزه‌که‌وا نه‌ک هه‌ر له‌ ږیزی هه‌ره‌ پيشه‌وه‌ی ته‌ده‌ب راده‌وه‌ستی به‌لکو له‌ ږیزی هه‌ره‌ پيشه‌وه‌ش باری هه‌ره هه‌ورازی ږیزه‌که‌ ده‌گرئ، سرنج بگره «برق البصر» که‌ یه‌کێکه له‌ نیشانه‌کانی قیامه‌ت ده‌شی بریسکه‌نه‌وه‌ی چاوی ته‌ماشاکه‌ران بیت. ته‌ماشاکه‌رانیش چ‌ نه‌وانه بن لولوکه‌کانی سه‌ر گه‌ردن و سینه‌ی یار ده‌بین چ‌ نه‌وانه بن له‌ ږوژی قیامه‌تدا چاوه‌بله‌ق ده‌بن فه‌رقیک ناکات. له‌ هه‌مان کاتدا مومکینه «برق البصر» له‌ هه‌رسی‌ حالتدا ده‌بیته‌وه نیشانه‌ی قیامه‌ت چونکه‌ بۆ خۆی له‌ مصرعه‌ی یه‌که‌مدا پيشه‌کی ته‌وه‌ قیامه‌ته‌یه که‌ وا به‌ وشه‌ی صریحی «قیامه‌تی جمالی» ناوی هاتوو له‌ مصرعی دوهمدا. هه‌روه‌ها یه‌که‌م نیشانیه له‌م به‌یته‌دا هه‌روه‌ک له‌ قورئاندا یه‌که‌م نیشانه‌یه، دوهم نیشانه‌که‌ش «خسف القمر» هه‌م له‌ مصرعی دوهمی به‌یته‌که‌ و هه‌م له‌ ئایه‌تی قورئانیشدا.

نالی که‌ هاتوو ته‌م دوو نیشانه‌یه زۆر به‌رچاوه‌ و مه‌شووهره‌ی قیامه‌تی ناوه‌تی قورئانی هیناوه به‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحی جوانی یار، یه‌کجار هونه‌رکارانه‌ و ده‌ست‌ه‌نگینه‌ وشه‌ی «قیامه‌تی جمالی» له‌ مصرعی دوهمدا کردوه به‌ هۆی دروست بوون و لی‌ سه‌لماندنی هینانه‌وه‌ی ته‌وه‌ دوو نیشانه‌یه و به‌مه‌دا خۆی ږزگار کردوه له‌وه‌ بیه‌ږیزیه‌ی واتا که‌وا ږه‌نگ بوو له‌ به‌یته‌که‌ بووبایه‌ عه‌یب ته‌گه‌ر ته‌نها جوانی یار «خسف القمر» ی پیکه‌ئینابا، چونکه‌ ته‌وسا به‌یته‌که‌ له‌ عاست «قیامه‌تی جمال» دا دوو جار ان کورتی دینا: جارێکیان له‌ ږووی ته‌وه‌وه که‌ ده‌بوو بی‌ به‌لگه‌ بسه‌لمینین جوانیه‌که‌ ته‌وه‌یه که‌ مانگ له‌ ته‌کیدای بی شه‌وق خۆ ده‌نوینئ، جارێکی تریش له‌ ږووی ته‌وه‌وه که‌ ته‌گه‌ر به‌ خاتریش بسه‌لمینین جوانی یار جوانی مانگی شارووته‌وه ته‌وسا هه‌ر نه‌ده‌کرا ته‌ئسیری جوانیه‌که‌ له‌ مصرعه‌ی دوهمه‌وه بگه‌یه‌نینه «برق البصر» ی مصرعی یه‌که‌م چونکه‌ هۆی بریسکه‌نه‌وه‌ی چاوه‌ له‌ مصرعه‌ی یه‌که‌مدا یا هی لولوکه‌کانی ئارایشته یاخود هی فرمیسکه‌کانی نالییه و چ‌ ده‌خلیکی «جوانی» یاری به‌سه‌ره‌وه‌ نیه، به‌لام که‌ «قیامه‌تی جه‌مالی» هاته‌ ناوه‌وه قورئان بریار ده‌دات «برق البصر» یش وه‌ک «خسف القمر» هی جوانی یاره‌ نیتر لزوم نامینئ من و تو به‌هانان په‌یدا که‌ین بۆ ته‌م مامله‌ته‌ی ماره‌کردنی «برق البصر» له‌ جوانی یار، ږی که‌سیش نامینئ گومان باووته به‌ر مومکین بوونی «برق البصر و خسف القمر» که‌ ده‌زانین نه‌ مالی ئاده‌میزاد بوه و نه‌ له‌ ده‌سه‌لاتی جوانی هیچ که‌سێکیشدا بوه به‌ر له‌وه‌ی مامه‌ نالی به‌م سیحره‌ چه‌لاله‌ی ده‌سه‌لاتی له‌ چه‌ده‌ده‌ری خۆیه‌وه بیانکات به‌ ئامانجیکی ئاسان و ده‌ست هه‌لینجی ده‌ریای شوخی و نازداریی یاره‌که‌ی.

تۆ سه‌یری، ته‌م هینان و بردنه‌ی زیه‌نی خوینه‌ره‌وه‌ی به‌یته‌که‌ به‌ ناوه‌ سنووری مومکین و نامومکیندا به‌ هۆی فرینی واتا به‌ بالی ئایه‌تی قورئانه‌وه، ته‌وجا تیکه‌ل کردنی جوانی له‌گه‌ل ئارایشته... له‌گه‌ل فرمیسکه‌، ته‌وجا هه‌لچه‌قاندنی قیامه‌ت له‌ ناوه‌راستی جیهانی واقع... ته‌وجا سه‌ر له‌ نوئ به‌ به‌یته‌که‌دا وه‌روه‌وه بی‌ ته‌وه‌ی مه‌به‌ستی قیامه‌تی تیدا بی‌ چونکه‌ ده‌شی «قیامه‌تی جه‌مالی» به‌ واتای «هه‌لستانه‌وه‌ی جه‌مالی» بی، ته‌وساش سه‌ره‌له‌به‌ری «برق البصر و خسف القمر» و هه‌رچی هه‌یه‌ ده‌بنه‌وه مه‌دحی عاده‌تی و پیوه‌ندیان له‌گه‌ل موعجیزه‌ و ږوژی قیامه‌ت ده‌ږیت: که‌ بلئی «خسف القمر و برق البصر» مومکین نین، وشه‌ی «قیامه‌ت» وه‌رامت ده‌داته‌وه. که‌ بلئی کوا قیامه‌ت له‌ حالیکدا دنیا چ‌ به‌لای به‌سه‌ردا نه‌هاتوه؟

بهیته‌کانی تر سه‌رله‌به‌ریان له دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولتیریشدا شازده جووله‌ن، ئه‌وه‌ی راستی بی بهیته‌که‌ی ناو دیوانی چاپی هه‌ولتیر دوو وشه‌ی «برق و شرق» تیتیدا گه‌له‌ک پاراو و شه‌نگن، له لایهن واتاشه‌وه بی که‌م و که‌سرن به‌لام له‌به‌ر دوو هۆی گرنگ رهنکه راستی بهیته‌که ئه‌وه بی که من له پیشه‌وه نووسیم:

یه‌که‌م: سه‌رله‌به‌ری غه‌زه‌له‌که شازده جووله‌ی بی شاعیرانه‌تره نه‌ک یه‌ک بهیتی تیدا تار بی له‌وانی تر. دوهم: ئه‌و هه‌له‌په‌رکینه‌ی که باسم کرد، له بهیته‌که‌دا نامینه‌ی ئه‌گه‌ر جووله‌ییکه‌ی لی که‌م کرایه‌وه. به‌هه‌مه‌ حال ئه‌مه بیروباوهری منه ئیتر خوینه‌ریش ئازاده له باوه‌ردا. لی‌رده‌دا چه‌ند به‌یتیکه‌ی غه‌زه‌له‌که ده‌نووسم بۆ تاکه مه‌به‌ستی دیارخستنی مؤسیقای هه‌له‌په‌رکینه‌که:

نیه‌مه‌ردومی - چ دیده - نیه‌دیده‌یی - چ مه‌ردوم
له‌فروغی خه‌د - دی فارغ - له‌خه‌یالی خا - لی خالی
سه‌ری هه‌دوکۆل - می ئاخۆ - گۆلی نه‌وبه‌ها - ره‌یا خۆ
طه‌ره‌فی نه‌ها - ره‌زولفی - زولف من ال - لیالی
به‌صباحتی - تبسم - هه‌مو زه‌مزهمی - مه‌لیحی
به‌ملاحتی - تکلم - هه‌مو که‌وته‌ری - زولالی
روخی توو گۆلی - که سه‌د به‌ر - گ و هه‌زاری عا - شق ئه‌مما
له هه‌مو چه‌مه‌ن - دیاره - به اصولی نا - له نالی

ئهم بره‌ شیعره که گۆیا بۆ مه‌به‌ستی بیستنی مؤسیقا‌که‌ی هاته ناو نووسینه‌وه جله‌وی ئیراده‌م له ده‌ست ده‌ردینه‌ی و ناچارم ده‌کا یه‌ک دوو ئیشاره‌ی خیرا بۆ چه‌ند لایه‌نیکه‌ی وردی و جوانی هه‌ندیک له بهیته‌کانی بکه‌م و، وه‌ک مروّقی زیده‌ تینوو، بری خۆمی لی بشکینم هه‌رچه‌ند سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان له هه‌موو روپیکه‌وه شاکار و پیشه‌وا و پیشاهه‌نگن، به‌لام من لی‌رده‌دا به ده‌ست بی ده‌رفه‌تیه‌وه وه‌ته‌نگ هاتووم و هه‌لسووڤ و داسووڤ بۆ ناکرئ.

له لایهن مصرعی دوهمی بهیتی دوهمه‌وه «له فروغی خه‌دی فارغ» به ده‌ست خۆم نیه دلم بۆ ئه‌وه ده‌چی ده‌بوو سه‌لیقه‌ی نالی که زه‌رپه‌بین و موقلاشه‌ بلنی «له فروغی فرعی فارغ» چونکه ئه‌میان هاوتای «خه‌یالی خالی خالی» به ته‌واوی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم وشه‌ی «خد» به ئه‌صل مناسبی «فروغ -روناکی» یه که‌وا هه‌م سپینه‌ی چاو و هه‌م بریسکانه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ری چاوه‌که راده‌گه‌یه‌نی. له لایهن مؤسیقای وشه‌وه، دیسانه‌وه، ده‌زانم ده‌نگی «خ» نزیکه له ده‌نگی «غ» و به‌مه‌شدا بهیته‌که له مصره‌عی یه‌که‌م و دوهمدا له‌نگه‌ری ئاوازی خۆی ده‌به‌ستنی. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وا ده‌زانم که بیین و مصره‌عی یه‌که‌م و دوهم به‌رانبه‌ر یه‌کتر راگیرین وشه‌ی «فرغ» باشتر له وشه‌ی «خد» چه‌سپاوتر ده‌بی له نیوان دوو وشه‌ی «فروغ، فارغ» دا که راگیرابن له عاست «خه‌یال، خال، خالی»، وشه‌ی «فرغ» بۆ ئه‌مه بیته‌ خزمی ته‌واوی شکلی «فروغ، فارغ» یه‌ک نوقته‌ی پیویسته بۆ سه‌ر پیتی «ع» ده‌که‌ی. که دیققه‌ت بگری ئه‌م نوقته‌یه له ناو تابلوی تصوردا راسته‌وخۆ له «مه‌ردومی چاو» که بیبیله‌ی چاوه و له «دانه‌ی خال» که هه‌ر خۆیه‌تی

دهبیتته و نوقتهی بیبیلکه، هه لده به زیتته و به بۆ سه ر «ع» ده که و له شکلدا دهیکاته و هه م جینسی ته وای «فروغ و فارغ». له واتاشدا چ که مایه تی پهیدا ناکا بۆ بهیته که چونکه «فرغ» که مووی زولفه ئاورینگ و درهوشانه وهی هه یه، ته نانه ت شاعیریکی وه که «نزار قبانی» گوتوتهی:

یا شعرها علی یدی

شلال ضوء اسود

ئه م ئاورینگه رهشتالیهش له صه دی صه د هه م ئاههنگی رهشکینه و برژۆله و برۆی چاوه. من ئه م تیبینیه به جورئه ته لیردها ده رده برم له ئه نجامی هاندان و پالپیه ونانی بهیتهکانی نالی خویه وه... تو بلتی له سه ره تا وه نالی «فرغ» ی نه نویسی بی و دواتر نوسخه نو سان کردی تیانه «خد»؟

له گه له بهیته باشتردا ته نها به ته رکبیه «اضافی» یه که ی «طرفی نه ار» دوه خو خه ریک ده که م له بهر که م ماوه یی: ئه م ته عبیره ی نالی له وانه یه که ئی عجازی به کارهینانی تاکه وشه یان تیدا ده رکه وئ. نه هار دوو «طرف» ی هه یه. به یانی و ئیواره. له هه ر دوو حالدا شه وقی رۆژ پیی ده گوتری «زه رده پ» که مناسبی ئه و گو له نه وه هاره ی مصرعی یه که مه که گو نای یاری پی ته شبیه کراوه چونکه گو له به هار رهنگی زه رده، له م بهیته شدا زه ردییه که هی بهیتری نیه چونکه وشه ی «نه و نه وه هار» ی بۆ به کار هاتوه سه ره پای ئه وه که گو نای زه رد یه کیکه له ده قی ئه و مه دحانه ی کورد په سه ندی کردوه.

ئه م «طرف نه ار» ه جار یکی تریش خو ی گه یاندوه به پایه ی ئی عجاز به ودا که ئه گه ر ناوی زولف و شه ویش له هه لبه ستدا نه با به هو ی «طرفی نه ار» دوه هه ر دهاته نه حیسابه وه چونکی هه روه که ئه م لاو ئه و لای دوو کولمی یار موه ره شهکانی دوو زولفه که په تی هه روه هاش ئه م لاو ئه و لای دوو «طرف» ی نه هار دوو شه وه وه که زولفه کان.

شه ویکیان هی پش رۆژه لات ئه وی تریشیان هی دوا ی رۆژاوا، که واته ئه گه ر بگوتری «سه ری هه ر دو کولمی طرفی نه ار» و قسه کۆتایی بیت، زولف و شه و له خو وه دینه بهر هه ست و زیهنی مرۆقه وه و به یه کتر ده گیرین. له م به یه کتر گرتن و ته شبیه شدا بایی سه ری موویک فره قی لایه نیکی ته شبیه که له وی تر نا کریت چونکه هه روه که دوو زولفه که له هه موو روویکه وه تایی به کترن، هه روه هاش دوو شه وه که ی ئه م لا و ئه و لای «طرف» ی نه هاره که به ته وای وه که یه کن - خو دیاره دوو شت چه نگ ناکه ون به قه در دوو شه و له یه کتر بکه ن مه گه ر ئه و دوو زولفه ی ناو هه لبه سته که. ته نانه ت که بیین و له یه کتر چواندنه که خورد کهینه وه تا دوا پله ی خورد کردنه وه له یه کچوونیک ی ئه و تۆمان دینه به رچا و گه لیک پتر بی له هی «دو که رتی سیویک» که به سه ر زارانه وه باوه بۆ ده برینی له یه کتر چوونی دوو شت.

له زه رده په په ی سبهینه وه بگه ریوه به ره و شه وی پش نویژی به یانی به و قۆناغه دا تیپه ر ده بیت که له زه رده په په ی ئیواره وه به ره و شه وی دوا ی نویژی خه فتنان دینه به رت. له سه ری هه ر دوو کولمیشه وه نیگات راگو یزه به ره و شه وی زولفانی ئه م لاو ئه و لادا ورده ورده له رونا کایی ته و او وه ده چیه ناو سینه ری زولفان که لاجانگه کانیان لیل کردوه وه که کاتی پش رۆژه لات و دوا ی رۆژاوا تا ده گه یته ره شایی زولفه کان خویانه وه که شه وی راسته قینه ن. سهیری، ئه م «طرفی نه ار» ه چ فرته نه ییکی به ریا کردوه!

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مه لیجی
به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

له م بهیته دا نالی ئالوگۆریکی زۆر سهیری واتایی و وشهیی کردوه له ته رکیبی مصرعی به که م و دوه مدا، به رانه بری یه کتریشی راگرتوون تا له هه ریه که یان تیشکیکی پیویست باویژی بۆ ناو ئهوی تر. هیناوهتی «صباحتی تبسم» ی کردوه به بنگه ی ته شبیه بۆ «زمزمی ملیح» له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدایه بی به زاهیر له گه ل «کوثری زلال» پتر ده گونجی چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح - به یانی»، سبهینه «وهرگیراوه ئه و روونی و شیرینه هه ست پی ده کری که له «کوثری زلال» دا هه یه. زمزمه می ملیح له راسته وشه کانه وه سویرایی ئاوی کانی زمزم راده گه یه نی که وا له واقعیشتا نه ختیکی سویره.

نالی که ئه م «تحدی» یه ی واتای پوالتی وشه کانی کردوه و له ناو زهرفی هه لبه ستدا نه گونجانی لی سه ندۆته وه، یه کجار شاعیرانه و ئوستادانه جارکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وهرگرتوه که ویرایی سویرایی، ئه و جوانیه هه راده گه یه نی که به تام بی. له وشه ی زمزمیش سه ره رای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری زمزم که هه موو جوړه ته شبیه ییک به ره و به رزی و پاکی ده با، واتای زمزمه هه یه که ئاهه نگ و ستارن راده گه یه نی. وشه ی زمزمی ملیح به پینووسی کۆن «زمزمه می مه لیح و زمزمه می مه لیح» ده خویندرا یه وه. له م واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیستری که له «تبسم» دا په یدا ده بی.

صباحه تی ته به سوم و پیکه نینت هه مووی ئاوی زمزمه می به تامن یاخود هه مووی ئاهه نگی جوان و به تامه. چه ند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وه ی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوه ی زمزمیکی به تام و ئاهه نگی شیرین و به تام ته شبیه کرابی. دم و زاره که به خۆی و روونی و جوانی و ته رای که تیدایه ئه و زمزمه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قدیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاهه نگ و مؤسیقا وایه که زمزمه به دهسته وه ی ده دات. که واته نالی له هینانه وه ی «زمزمی ملیح» هه ر ده لئی «کوثری زلالی» هیناوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچه ند جیگه ی «کوثر» هه که ش له کوئایی مصرعی دوه مه.

ئه وه ی که له مصرعه ی یه که مدا له گه ل «صباحی تبسم و زمزم ملیح» ی کردوه هه مان فه ندیشی به کارهیناوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصرعی دوه مدا. له هه مان ریکه وه که تازه به سه ریدا رویشتین نه گونجان و ریکه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و ریکی و گونجان و شیرینی و به تامیه که له نیوانی «صباحه» و زمزمی ملیح «ماندا دۆزیه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینەر و نازداری به یته که وه نه کا به شیکی دیمه نه که ی لی بشارمه وه.

له کوئایی غه زه له که دا وشه ی «هزار - هزار» به زۆری خه لقی لی به هه له ده چن و ده خوینینه وه «هزار - هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای ۱۰۰۰. راستیه که ی، عه رب که هاتوه به بولبولی کوتوه «هزار» وشه که ی له فارسییه وه وهرگرتوه له بنه ره تیشدا هه ر ئه و هه زاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به ستیش له و هه زاره ئه و بوو که بولبول مه لیکه هه زار داستان و ئاهه نگ ده خوینی ئیتر له به کارهیناندا هه زار ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشدا جوانی

دارپشته که له ووه دى که «هزار - هزار» به واتای بولبول و ژماره ی ۱۰۰۰ ایش دى چونکه که بولبول مه بهس بى دياره مه شوور ئه ووه بولبول عاشقى گوله، که ژماره ی هزاريش مه بهس بى واتاکه بۇ زورى ژماره ی عاشقان دهگه پښته وه. به داخه وه ئه هله په له هردوو چاپى ديوانه که ی نالی که له سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ی کوردستاني هه ولير دهرچوه دووباره بښته وه و هوزار نووسراوه به رښنوسى کوردی.

له دراوسپه تى وشه کانی به پته که وه نالی بى ماندوو بوون نارايشتيکى به زياده وهى خستوته سه ر تيکرايى جوانى به پته که به ودها که هاتوه سى پله ی نه ژمارى ناو پرده وه: که ده لى «روخى تو گوليکه» له وشه ی گوليکه ژماره ی يه که هه په، دواتریش که ده لى «صه د بهرگ» ژماره ی صه د په يدايه. زانيشمان ژماره ی ۱۰۰۰ له وشه ی هزاردا ئه و بهرچا وه په که باسمان کرد.

که واته پله ی يه که صه د هزار له خو وه هاتونه ته ناو هه لبه سته وه وه که به ره مه يکى لاوه کى که له روا لته دا ده خلى نيه به سه ر ناوه رڼکى هه لبه سته وه، که چى به راستى نه وه نده ی بته وى هيز و هونه رى خستوته ناو واتای به پته که وه و بوه به به شيکى بنجى ناوه رڼک و بنگه ی مه دحى جوانى نه و تاکه گوله: نالی رووى يارى داناوه به تاکه گول، دياره تاكو نه و شته ی وه يا نه و که سه ی مه دح ده کرى تا قانه و که مه نه ژمار بى په سه ندر و جوانتر ده بى بويه په ی ژماره ی يه که که له و که متر چنگ ناکه وى نه په رى مه دحى تيدا بى، له ژماره يه کيش که متر بى ده بپته که رتى ژماره که شتيکى ناته و او دهرده چى.

مه شووره ده گوترى «الدر اليتيم - دورى هه تيو» که به و لولو ده لى يه که دانه ی له قه پيلکيدا بى.

خولاسه يه که بوونى مه دح کراو بنگه ی تيه لکشانه بۇ مه دح کردن. له پاش ژماره ی يه که که تاييه تى مه دح کراوه نيتر ژماره کانی تر که ده بنه به شيک له ناوه رڼک و که رسته ی مه دحه که هه تا زياد که نه مه دحه که ش زياد ده کات. نالی که هاتوه ژماره ی ۱۰ هه ليوارد وه که يه که مه پله ی هه وراز ژماره ی يه که له پليکانى «نيزامى ديديه ی» و بازى هاويشته بۇ ژماره «صه د - صه د بهرگ» ويسته وه تى مه دحه که ی له و مه ودا کورته ی نيوان يه که و ده وه راگويزى بۇ مه يدانه به رينه که ی نيوانى يه که و صه د.

نه م «صه د بهرگ» ه ده شى جوړى گوله که نيشان بدات که په ره کانی صه د ريزن و نىستا له سلیمانى پنى ده لى «شه ست په ر» هه روه ها ده شى به و واتايه بى که صه د بهرگى جوانى تى نا لاه ياخود له صه د بهرگى جوړ جوړى جوانيدا خو ی دهنوينى. به دوا ژماره ی «صه د» دا ژماره ی «هزار» هاتوه که نه وپيش پله يکى نيزامى ده ييه و له هه مان کاتيشدا رڼگايه کى دوور له ژماره صه د بهر وه هه ورازى مه دح تيه لکشيوه.

به دوا نه م ورد بوونه وه يه دا، سه ره له نو، دوو ورد بوونه وه ی تری زور گرنگ پښويسته که نه گه نه خريته بهرچاو به شيکى جوانى واتای به پته که بزر ده بى.

له رسته ی «صه د بهرگ و هزارى عاشق» دا دارپشته که هه لده گرى هزار عاشقه که هى هه ر يه کيک له و صه د بهرگانه بن نه که ته نها هى گوله که سه ره بهر. نه مه يه کيک له دوو ورد بوونه وه که يه که پنى ناوى پترى دريژه پښه دين. ورد بوونه وه ی دوهم هه نديکى تريس له تيکراى مه دحه که زياد ده کا.

نالی که ده لى «گوليکه صه د بهرگ» جارى خريکى خودى گوله که يه و ژماره يه که و صه دى له ته کوينى گوله که خو ی وه رگرتوه. به لام که ده لى «هزارى عاشق» ليرده هاوى مه دحى له دهر وه ی شه خسى مه دح کراو هيناوه. نه م راستييه ی خزم بوونى دوو ژماره ی «يه که و صه د» و بيگانه بوونى

ژماره هزار وای له واتای بهیتهکه شیرین هیناوه که مه و دای نیوانی یهک و صد که متر بی له هی صد و هزار، مه به سم نه و دیه بلیم جیی خویته تی نیوانی یهک و صد ۹۹ بی و هی صد و هزاریش ۹۰۰ بی چونکی گوله که و صد بهرگه که به یه کتر ئاشنا ترن تا صد بهرگه که و هزار عاشقه که.

خوینه ری به ریز ئه م ته رزه ورده کاریه م لی به زیاد نه گری، له چهن دین کتیبی شهرحی دیوانان شهر حده رکان بو قولایی و به رینایی گه لیک پتر چون له و دی من کردومه. خو نه و دی راستی بی له عاست ئه م بهیته دا که و لیره دا پیوهی خه ریکم جاری یهک وشه م نه گوتوه له و اتا و جوانی مصره دی دوهمی بهیته که:

له هه موو چه من دیاره به اصولی ناله، نالی

مه رجه دست له م مصره عه نه دم و بو زه و قی خوینه ری به جی بهیلم، بو خوی بیخاته وه ریزی مصره دی یه که م و له و اتا و جوانیه که ی سرنج راگری.

وهک لیره دا به پیشه وه گوتم به شیکی به رچاوی دیوانه که ی نالی بریتیه له م شیوه شیعره دی و اتا سه ختی وشه سه رکه شی داریشتن مه حکم، وا هه یه غه زه لیک وه یا قه صیده ییکی سه رله به ری به م شیوازه داناوه وهک قه صیده ی:

ئه ی جلوه ده ری حسن و جله و کیشی ته ماشا
سه ر رشته یی دین بی مه ده دی توو نیه حاشا

وه یا قه صیده ی:

حه لقه ده رگوشی که فی رهنگینی تویه ئه م ده فه
با نه نالی، لئی مه ده عن لطمه کف الکفه

ناوناوهش له غه زه لیک وه یا قه صیده ییکا به ییتیک وه یا چند به ییتیک له م بابه ته سه خت و سه رکه شن وهک قه صیده ی:

بولبولی طبعم ئه و ديسان ثنا خوانی دهکا
نوخته سنجی بذله گویی گه وه هر ئه فشانی دهکا

به شیکی زوری تیکرایی ئه م هه لبه ستانه تا ئیستا به ته وایی، بگره به نیوه چلیش، ساغ نه کرانه وه و واتایان وهک تارمایی دیار و نا دیاری ناو ته م و تاریکاییه. به نمونه سهیریکی ئه م دوو بهیته بکه:

صاحبی علم الکتابه مطربی هودهود نه فهس
یا سلیمان له اخوان الصفا اصف صفه

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشه پر قرقف له پرف شاهى عالی رفره

دهزانين ئەم «صاحبى علم الكتاب» ههمان كهسه كه به دوا گيرانه وهى حيكايه تى سه با و به لقيس و عرشه گوره كهى دا له لايهن هودهوده وه له سهر ته كليفى «سليمان پيغه مبه» به پيى باس كردنى قورئان كه ده فريموى «وقال الذى عنده علم من الكتاب انى اتيك به قبل ان يرتد اليك طرفك» ههستا و عرشه كهى به لقيسى بۆ هينا، به لى ئەمه دهزانين، فكرمان بۆ ئەوهش دهچى كه گورانى بيژه كه هودهود نه فسه بى ده بى خوى له گورانيدا وهك هودهود باسى به لقيس و عرشه كه و سه باى كردبى. له ههمان كاتدا ئەم گورانى بيژه ههر خوى «صاحبى علم الكتاب» واته يا به راستى يا به ئاههنگى گورانى عرشى به لقيسى حازر كردوه له كورى به زم و گورانيدا. ئەوهندهش له بهيتى دوهم هه لده كرپنين كه سليمانى پاشا و پيغه مبه ده بى له نيوان «اخوان الصفا - برادرانى ريكي و خوشى» دا واز له پاشايى و گوره بى بى و بيته وه ريزى «اصف» كه وه زيرى خويه تى و له كاتى روودانى رووداوه كه ئەو «الذى عنده علم من الكتاب» بوه. له وهش زياتر واتا روون ده كه يه وه به ودا كه كومه لهى مهشورى «اخوان الصفا» ي سه رده مى عه باسيه كان به خويان و ناوه نهرم و نۆل و له باره كه يانه وه جيگه هه موار ده كه ن بۆ يه كيكي وهك سليمان پيغه مبه كه به هوى چوونه ناو ريزيانه وه ئەويش ببينه ئەندامى كى ئەو گروه چاك و دلپاكه و خوى به هاو پيى اصف بزاني.

جاريكى تريش له مبهس نزيك ده بينه وه كه دهزانين له نيوان «اخوان الصفا» دا پياويك هه يه ناوى «ابو سليمان» ه، له مه وه به جارى «سليمان پيغه مبه» ئەندامه تى گروهى «اخوان الصفا» ي لى ده بيته به شيكى كه سايه تى راسته قينه، نهك له رپى ته شبيه و مهجاز و واتا تيكه ه لكيشانه وه. ئەمانه و شتى تريش هه ن له به يته كه دا كه رپى پى ده بين و تپى ده گهين و حيسابى بۆ ده كه ين و جيگه يشى له په راويزى واتايدا ده كه يه وه، به لام ديسان جارى دوورين له وه پهرى واتا كهى چ دوورى ناسويى بى به ره و پانابى، چ دوورى ستوونى بى به ره و به رزايى وهيا قولايى به يته كه. له باره ي به يته كهى تريشه وه:

جامى تاقى مهيكه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشه پر قه رقهف له ره فره ف شاهى عالی ره فره ف

دهزانين جامى تاقى مهىخانه وهك «مشکاتی قندیل» ي دل وايه: خوا له قورئاندا به نورى خوى گوتوه «مثل نوره كمشكاة فيها مصباح» كه واته شه رابى ناو جامه كهى مهىخانه وهك «قندیل - مصباح» ي ناو «كمشكاة» هكه وايه بۆ دلى نالى، دياره ئەم شه رابه ههمان شته كه پيى ده لئين «خمره الحب الالهى» و له وه وه ئاشكرايه كه نالى خه يالىكى متصوفانه ي هينا وه ته ناو هه لبه سته وه. له بهيتى دوهميشدا «شيشه ي پر قه رقهف» ههر ئەو جامه پر شه رابه يه كه له تاقى مهىخانه دا وهك مشکاتی قندیلى دل بوو، وشه ي «ره فره ف - رفر» ئەويش هه لده گرى «رفرف» بى كه وشه ييكي عه ره بيه و واتا كهى له فه ره هنگى «المنجد» دا به چه ند شتيك ليك درا وه ته وه يهك دوانيكيان مناسبى واتاى به يته كه ن:

۱- الرفرف ما تهدل من الشجر و والنبات - واته ئەو درهخت و گيايه كه شوردهبنهوه.

۲- البساط، الفراش، الرقيقى من ثياب الديباج. هەلئيش دەگرئ «رەف، رەف» بئى كه دووبارەكردنەوهى وشەى «رەف - رەفت، تاق» ه. شاهى عالى رەرف دەشى خاوهن مەيكەدەكه بئى له وه بهولاوه مومكينه بگەرئتهوه بۆ «شيخ الطريقة» و پيشهواكهى ئەو تصوفه كه له «الخمرة الالهية» بۆمان دەرکوت ياخود هەر خوا خۆى بئى كه له راستيدا ئەو رووناكى ناو «كمشكاة» و قنديلهكه بوو.

وشەى رەرف له قورئاندا بۆ مەزراى ناو بههشتيش بهكار هاتوه كه ئەمه زياتر واتاكه بهرهو خوا دەگيرئتهوه، بهلام كه وشهكه بگهسته «رەف، رەف» كه رەفت و تاقهكانى مەيخانه نيشان دەدهن و شيشه پر شەرابهكانيان تيدا دانراوه، ئەوسا زياتر بۆ پيرى موغان و خاوهنى مەيخانهكه لهبارتر دەبئى. به ورد بونهوه گەلئىك شتى تريف له بهيتهكهوه خو دینه بهر چاوى زيهنهوه، له گەل ئەمشدا هيشتان دوورين له واتاى تهواو و شيوهى راستهقينهى ناو بهيتهكه.

من جارئ بهرئوهم له گهشتى بهرهو كۆتايى و ئەنجامى ئەم بهيتانه، بئىگومان ناليش له دەمى هۆنینهوهياندا ههستى كردوه به زهحمەتى و سهختى و سهركهشييان، هەر بۆيهيشه له كۆتايى قهصيدهكهدا دان بهو توندى و رەقييه دادەنئى بهلام يهكجار ئوستادانه توندى و رەقييهكه دهكاتوه بنگهى مەدحى خۆشهويستهكهى وهيا گورهى سهراوهى تصوفهكه:

طبعى نالى تونده ئەمرۆ يا به نهشهئى نيم نىگاه
مهستى «رحراح» و مهى و «راح و قراح و قرقف» ه

سهبرى چۆن نيم نىگايئىكى دۆستهكهى (وهيا نيم نىگاي تجلى خودا وهيا توجهى رابهرى تهريقهت) كردۆته هۆى مهست بوونئىك كه لهو پينج شتهى ناوى بردوون پهيدا دەبئى ههمووشيان به واتاى شەرابن. دياره ئەگەر رپئى تهصوفى تيدا بگرين هەر پينج شەرابهكه دەبنهوه شەرابى ئيلاهى. ئەم بهيته له نوسخه چاپهكانى ديوانى نالى به ههله نووسراوه، چى ليرهدا نووسراوه راستى بهيتهكهيه، به ئانقهستيش وشهكانى «رحراح، راح، قراح، قرقف»م خسته ناو جووت كهوانهوه تاكوو باشتر بخوينرئتهوه و بشزانرئى كه ئەمانه وشەى عەرەبين و تهنها وشەى «مهى» له بهيتهكهدا فارسى وهيا كوردبیه.

من گەلئىك جارن راي خۆم دەربريوه له عاست شاعيريهتى نالى و چى باوهرپم پئى بوه ئەوهم گوتوه دەربارەى، ليرهدا ئەوهنده دەلئيم، وهياخود باشتره بلئيم دوپاره دهكهمهوه، ناتوانين پايهى راستهقينهى بلئيمهتى نالى دهستنیشان كهين ئەگەر:

۱- كات و زهرف و بارى ژيانى خۆى و هى ههلبهستهكانى به چاكى نهزانين.

۲- ههموو گهوهرهكانى له قتووى ههلبهستهكانى دهرنههينين.

۳- بهتايههتئى ئەگەر ههلبهسته سهخت و سهركهشهكانى له ههموو روئيكهوه شى نهكرينهوه و مههارهتى دارشتن و تئيكههلكيشان و پاراستنى مؤسقىا و تئيردنئى زهقى و رەقى لهو ههلبهستانهدا با چاكى روون نهبيتتهوه.

۴- به شاعيره مهشورهكانى كورد و غهبرى كورد نهگيرئى بۆ بهراوردئى كردن له نيوان چهند و چۆن و شيوان و تصور و وردەكارى و ههموو سهروبهريكى ههلبهستهكانى ئەم و ئەواندا، چونكه جوانى وهيا

گه ورهیی و دیا مه هارعت و دیا هر رهوشتیکی تر بی به به راورد کردنی له گه ل خویدا دهرناکه ویت. تو ناتوانی بزانی قورسای شتیک چهنده ئەگەر به ترازوو هه لینه کیتشیت.

بیگومان ئەم کارهش بهنده به چهند شتیکه وه:
یه کهم: راست کردنه وهی هه لهی دیوانه کهی.

دوهم: توژینه وهی میژوویی له و رووداوانه ی که له سه ردهمی نالی روویان داوه له و جیگایانه که خوی تیاندان ژیاوه له کاتی روودانه که دا.

سییه م: هاریکاری گشتی نیوان هه موو ئەو ئەدیوانه که سه ردهریی ده کهن له شیعی نالی و دیا شاعیری وه ک نالی، که ئەمهش پیویستی هه یه به شارهزا بوون له ئەدهبی ئیسلام به شیوه ییکی فراوان، تا بشلیتی ئەرکه کهی گرانه.

چوارهم: بلاو کردنه وهی شیعی بلاونه کرایه وهی نالی. بیگومان ئەو هینده شیعه ری که له دیوانه که پیدا هه یه به شیکه، یا کهم یا زور هه رچه ند مه یلم بو ئەوه دهر وا بلیم «که م»، له هه موو شیعه رکانی چونکه ناچیته عه قله وه نالی له ری ئەو میقداره که مه وه گه یشتبیته ئەم میقداره زوره له به رزیی و قوولی و سیردا.

وهک ئاشکرایه رۆژ به رۆژ ئەم ئەرکه ی شیکردنه وهی شیعی نالی به رهو زهحمه تترییه وه دهر وات چونکه ئاشنایانی ئەم جوره ئەده به کهم ده بنه وه و بابه ته که شی بیگانه تر ده بی به لای چینی تازه پیگه یشتوو دا. بویه یه ئەگەر کهس هه یه خوی به دلسوزی ئەده بی نالی بزانی، خیرا خیرا شاره زایی خوی به شیعی نالی بخاته به رچاوی نالی دوستانه وه، چی له شیعر و خه بهر و به سه رهاتی نالیش ده زانی ئەویش به م بازاره ی «نالی زانی» یه وه رابگه یه نی.

ئیس ته کهش فرص ته گه لی یاران
که په نه ک بو چیه له پاش باران

لیرده به ناچاری گوتاره که کوتایی دیت چونکه دوا بریاری لیژنه ی گۆفاری کۆر ئەوه یه گوتار زور له په نجا لاپه ره تیپه ر نه کات.

چه ند لاپه نیکی باسه که مایه وه بو دهر فه تیکی تر، به تایبه تی باسی ناوه رۆک له شیعی نالیدا که وا له یه کهم ئالقه ی زنجیره ی گوتاره کانه وه بو به قه رز به سه رمه وه ئیتر یا له ئالقه ییکی تر دا پیشکه ش ده کریت یا خود ده بیته ئاکامی کتیبیک که به پیشه کییکه وه زنجیره ی گوتاره کان کۆ ده کاته وه بو ئەوه ئیمکان هه بی به سه ریه که وه بخوینریته وه، ئەوه ی ژماره کانی گۆفاره که شی چنگ نه که وتوه بتوانی له م کتیبه دا گوتاره کان ببینی.

دهمه وی عوزریک بخوازمه وه له خوینه ره وهی ئەم گوتارانه عوزره کهش دوو لاییه: یه کیان له وه دا که وه ها بوه شیکردنه وهی به ییتیک له به یته کانی نالی بو خوی پیویستی به شیکردنه وه هه بوه. له مه دا نه ختیک خۆم خه تابارم که ده بوو رسته ی ئاسانتر بدۆزمه وه بو راگه یاندنی مه به ست، نه ختیکیش خه تاکه ده گه ریته وه بو زهحمه تی ئەو فکر و دارپشتن و وینه کیشانه ی که نالی به یته کانی پی فرووسماندوون. لایه نی دوهمی عوزره کهش بو ئەمه یه به شیک له نمونه کانی شیعی نالی که له کوتایی ئەم ئالقه یه دا

هاتوون به ته‌واوی شی نه‌کراونه‌وه و به‌جیه‌یلراون بۆ سرنجی خوینه‌ران، بۆ سرنجی خویشم که له دواروژدا پێیان‌وه خه‌ریک بم. ئه‌وه‌ی راستی بێ ده‌متوانی به دوو جوړ له‌م عوزره‌یتانه‌وه‌یه خویم رزگار که‌م به‌لام نه‌مکرد. یه‌که‌میان به‌وه‌دا که نمونه‌کانم نه‌هینایه‌وه. دوه‌میشیان له پێی وشه‌بازی و چاوبه‌سته‌کیوه نو‌قسان‌ی واتاکان تیببهم وه‌یا بیشارمه‌وه. له‌م چاوشارکییه‌دا نه‌ که‌س سوودمه‌ند ده‌بێ نه‌ منیش له‌ خویم گه‌وره‌تر ده‌بم، ئیتر خو لێ به‌سه‌هوو بردن و خو لێ گیل کردن بۆچی بێ!

گه‌لێ تکای تریشم هه‌یه سه‌ری خوینه‌ریان پێ نائیشینم به‌لام چارم ناچاره دا‌ویان لێ بکه‌م به‌یتیکی به‌هه‌له نووسراوی ئالقه‌ی دوه‌می گوتاره‌که‌م بۆ راست که‌نه‌وه: له‌ لاپه‌ره ۱۲۷ ی ئه‌م کتیبه‌دا به‌سه‌ر ژماره ۱۰ ی زنجیره‌ی نمونه‌کانه‌وه ئه‌م به‌یته به‌هه‌له نووسراوه:

عاشقی صنعی حه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

راستی به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

عاشقی صبغی حه‌قم قوربانی ره‌نگی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

ئه‌م دوو سه‌هوه یه‌کیکیان هه‌له‌ی چاپه یه‌کیکیان په‌له‌ی منه.
نالی له‌ زه‌مینه‌ی عوزری گوناهان ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی گوتوه، منیش لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م به‌ گولاوبژانی
ئه‌م به‌شه‌ی گوتار و هۆی ده‌رده‌ست کردنی به‌خشین و چاوپوشیش له‌ خوینه‌رانه‌وه:

خوشره‌ عوزری گونه‌هکاران له‌ سه‌د زکری ریا
ئه‌م به‌نه‌رمی «عفو، عفو» ه ئه‌و به‌ توندیی عه‌فه‌فه

بەشى چوارەم

لە سى بەشى لىزە بە پىشەۋەى ئەم نووسىنەدا، بە دەم شىكىردنەۋەى تاك تاكە بەيتى ديوانەكەى نالىيەۋە، چەند جاران بە پىش دەرفەتى گوتار ھەۋلەم داۋە ئەۋ تايپەتايانە دەربخەم كە نمونەكانى شىكىردنەۋە رايان دەگەيەنن ۋەك: تايپەتى لەنگەربەستەن ۋ پارسەنگ بوون، فرەواتايى، نەرم كەردنى وشە ۋ تەعبىرى سەخت، ۋىنەگرىيى، پەيوەست بوون بە كۆمەلايەتى ۋ خاسىيەتى ئەۋتۆيى. ئەم بەرەنگار بوونە لە منەۋە بۆ خاسىيەت ۋ تايپەتى شىعەرى نالى ھەر ئەۋەندە ئازايپە ۋ ھەلمەت بىردنەى تىدايە كە ئامانچە بچوۋكەكەى ناۋ عىنۋانى «چەپك...» لىمى داخۋازى دەكات. من چەپك ھەلبەستۋە، باغم ھەلەرن نەكردۋە، پىشەم ھەلەرن ناكەرى... ۋاشدەزانم بە كەسى تەنھا كەس ناكەرى.

ئەۋەى راسىتى بى، لە بىژنگ دانى ديوانەكەى نالى بە نىيازى ۋ دەستەھىنانى ھەموۋ سامانەكەى گەلىك لەۋە ئەستەمترە كە رۋالەتى «ماملەت لەگەل وشە» نىشانى دەدات، چونكە ۋەك بۆ چاۋى ۋ رەبىن ۋ زەينى بەپىرشت دەردەكەۋى نالى «ۋشەسازى» عادەتى نەكردۋە، «ۋاتاسازى» عادەتىشى نەكردۋە، ئاراپىشتى حازر بەدەستىشى بەكار نەھىناۋە، فەند ۋ قىلە ساكارە مىراتىيەكەى شاعىرانىشى نەگرتۋتە بەر. كە ئەمانەى نەكردۋە بەۋەندەش رازى نەبۋە شىۋە بەرزەكەى لە عادەت بە پىشتەۋەى ئەم ھونەرەنەش بكا بە ناۋاخنى ھەموۋ شىعەرەكانى، ۋىراى ئەمانە نالى كارى گىرنگىر ۋ ھونەركارانەتر ۋ ساحىرانەترىشى كىردۋە.

نالى بە ناۋ رايەلى ئەۋ ھونەرە بەرزانە ۋ ھى تىرىشدا ھاتۋچۋى بە زاتە ھەستىيارە جۋشاۋە سىحىربازە دەستەنگىنە بلىمەتەكەى خۋى كىردۋە ۋ بەھۋى دەسەلاتى ھونەرەندانەى يەكجار دەۋلەمەندىيەۋە لە ناخى دل ۋ قولايى گىيانەۋە كلافەى رەنگاۋرەنگى ئاۋىتە لە سۆزى ئاگرىن ۋ پوختەيى تىرۋتەژىي لەۋ رايەلانە ئالانداۋە ۋ پارچە ھەلبەستى گەۋھەردار ۋ ئاورىنگارىي لى ھۆندۋونەۋە، ھەرگىز داۋى كلافەكانىشى كورتىيان نەھىناۋە بەبەر قەلافەتى پەيكەرى خولياۋە، من ۋ تۆش لە دەروەى تان ۋ پۆى

ته لیسماوی سیجره هونیه وه دمه ته قهه عاده تی نه دهبی له سهر هه لده ستینین و به زمانی سافیلکه ی شیعردۆستانه مان مه عنای سهر او و پفدراو به سهر ورشه و تریفه کانیدا گلۆر ده که یه وه، ههر ده لئی ئیمهین نالی به ته وریه و ته شبیه له م به یته دا وینه ی ههر زه کاریمان له مهیدانی دورناسیدا له پئی کامیزای وشه وه ده کیشیت

منجم کهر گهس و «لاشی» له کن شه یئیکه نه یزانی
که ئەم ئەفلاکه چه ند لاکه که ئەم گهر دوونه چه ند دوونه

بئ هه موو مه به سستیکی پیندا هه لگوتن و به رزکردنه وه ی نمایشتکارانه ده لیم «نالی» به راستی ئوستادی شیعره، ئەو ئوستاده ی که به شاعیری تری بگریت له وانیه پئی نه لئی شاعیر چونکه هونه ر و ته عبیریکی ئەو به کاریهیناوه کالای تاک تاکه هونه ر مه ندی بلند په روزه که سیبه ری به سهر مه لبه ندی شیعری عاده تیدا ده کیشیت. ده زانین سهره ژوووون خوی له خۆیدا کاریکی بین بره، ئەی به باری گه وه ره وه به ره و تۆقه له ی ههر به رزی ئاسۆی هونه ر؟

تا سنبولی زولفت له نیهالی قهدت ئالا
من دوودی هه ناسه م گه ییه عاله می بالا
من گریه وه تو خنده به یه کدی ده فروشین
من له علی به ده خشان و ئەتو لوئوئی لالا
طوپرهدت وه کو تو ماری شکسته و سهری کوئمت
بو نوری سه و دام بو هته شه معی موتالا
ئهو چاوه غه زاله فه ته راتی سهر و ماله
ئهو نیرگسه کاله نه منی هیشته و نه کالا
شیقچه ی فه له کولئه تلهس و ئەستوونه یی زه رپین
بئ بیکه به تارایی سهر و سرکه یی والا
نالی به ئومیدی زه فه ری ته وقی ته له سمت
ماری سهری زولفت له سهر و گهر دهنی ئالا

تاکه به یئیکی ئەم بره شیعره «شیقچه ی فه له کولئه تلهس...» بهر له سی سال زیاتر سهر چاوه ی ئیلهامی جوانه مرگ «دلدار» بوو له دارشتنی به شیکی غه زله درێژه که ی «خنده که ی بایی...» له و شوینه دا که ده لئ:

ده هه لسه با بینا که یین مه عبه دی پیروزی دلداریی
له تیشکی رۆژ له شه وقی مانگ له په رنگی په لکه په رنگینه

له پۆلی سی وهیا چواری حقوق به یه که وه له ژوو ریک به سه رمان ده بر که تریفه ی خه یالی «خنده که ی

بايي» له گوشه‌ييكي هه‌ست و سوؤزي دلدارانه‌يه‌وه هه‌لرژايله ناو هه‌لبه‌ست و ئاورينگيكي ئاسمانى نالى له‌م به‌يته ده‌ست نيشان كراوه‌وه كه ده‌ميك بوو ئاسؤى خه‌يالى «دلدار»ى هه‌لايساندبوو شكايه‌وه به‌سه‌ر هه‌لبه‌سته‌كه‌يدا . من له ژان و ژواري ئه‌م غه‌زه‌له‌ى ئاگادار بووم، ناوانوه پرسينكى برادرانه‌ى پى ده‌كردم له هه‌لبژاردنى وشه‌ييكي و به‌لاوه‌نانى وشه‌ييكي تر بو ريك هاتنى هارمؤنى واتايى و وشه‌يى .

له بىرمه ويستى له جيگه‌ى وشه‌ى چه‌پك له و ديتره شيعره‌دا كه ده‌لى «كه هه‌ر چه‌پكه‌ى خه‌مى مل كه‌چ...» وشه‌ييكي له‌بارتر بدؤزىته‌وه كه تاكه يه‌ك تالى وه‌نوشه به ده‌سته‌وه بدات نه‌ك يه‌ك به‌سته، به‌لام نه‌ خؤى پى دؤزرايه‌وه نه‌ منيش توانيم يارمه‌تى بده‌م... هه‌ر له بىره‌وه‌رى ئه‌و رؤژانه‌ى به‌يه‌كه‌وه ژيانمان، يادى گوته‌ييكي ترى دلدار ده‌كه‌مه‌وه كه ده‌يگوت حاجى قادر له به‌هاريه‌كه‌يدا شوين پى «قوربانى توؤى ريگه‌تم...»ى نالى هه‌لگرتؤته‌وه و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له دلدار نه‌ده‌سه‌لماند، كه‌چى ئىستا وه‌ك به‌ديه‌يه ئاشكرايه له‌به‌رچاوم چى دلدار ده‌يگوت راسته هه‌روه‌ك راسته كه شه‌وه مه‌شورده‌كه‌ى «مصباح الديوان»يش له قه‌صيده‌كه‌ى «مستوره»ى نالييه‌وه كه‌شاوه‌ته‌وه كه له مه‌شدا نه‌كه‌مايه‌تى و نه‌ هيچ ره‌خنه‌ لىگرتينكىش يه‌خه‌گى حاجى و مصباح ده‌بن.

كه‌لى جار شاعير به‌ نيازى خؤ تاقىكرده‌وه نه‌ك هه‌ر ئيلهامى گشتى له قه‌صيده‌ييكي مه‌شور و درده‌گرى به‌لكو له كيش و قافيه‌ى قه‌صيده‌كه‌شه‌وه شيعر هه‌لده‌به‌ستى كه ئه‌مه‌ش له عه‌ره‌بىدا پى ده‌لئين «معارضه»... هه‌ر نه‌يسه!

به‌راستى كه بمانه‌وى هه‌موو تايبه‌تبه‌كانى شيعرى نالى بژميرين و يه‌ك و دوو و سبى لى بكه‌ينه‌وه زنجيره ده‌بى به ژماراندا برؤين و ريزيان كه‌ين چونكه پر سامانى شيعره‌كانى له‌وانه‌يه به‌يتا و به‌يت خاسيه‌تى نوئى به ده‌سته‌وه بدن له و روه‌وه كه زه‌ينى تيز و سه‌ليقه‌ى سازگار و تىگه‌ييشتن و پىگه‌ييشتن به به‌ريانه‌وه هه‌يه ده‌م نادم ئاوس بن و له نوژهن بژينه‌وه به به‌ره‌مه‌يى بى سابىقه. له مه‌يدانى فيكردا، كه داھينان پىويستى به كه‌رسته‌ى مادى دهره‌وه‌ى ويژدانى خاوه‌نه‌كه‌ى نيه، ئه‌وه‌ش پى ده‌لئين «عبقريه - بليمه‌تى - هه‌لكه‌وتوويى» له هه‌نگامه‌ى جؤش و خرؤش و كولان و وروژانى عه‌مه‌ليه‌تى يه‌ق كردنه‌وه‌دا جار له جارى وينه و ورينه‌ى تازه له خؤيدا ده‌دؤزىته‌وه، وه‌ياخود ره‌نگه راستتر ئه‌وه‌بى بليمه‌ تواناى خه‌لق له و بليمه‌تبه‌دا، بى په‌ك كه‌وتن له‌سه‌ر نموونه و پرؤقه، مؤديلى هونه‌راويى نوئىكرده‌كا به بلقى جؤش و كه‌فوكولى خرؤشان كه چ ئه‌ركى رىكخستن و گونجاندن و هه‌ناسه‌سواري تيدا به خه‌رج نه‌چوه هه‌روه‌ك قولپى بوركان په‌يتا په‌يتا له جه‌ه‌نه‌مى دهره‌ويه‌وه به پاله‌په‌ستؤى سروشت به‌رى ده‌كرى. زؤر به سه‌يرى، له‌م كاته‌دا، وا ده‌زانم نالى مه‌به‌ستى وينه‌كيشانى ژان و ژواري عه‌مه‌ليه‌ته پر تاوله‌رزه‌كه‌ى تركانى پزدانى هونه‌رگه‌ى خؤى بوه له‌م دواندنه بلىسه‌داره‌دا كه له‌گه‌ل «بادى خؤش مرور»ى كردوه:

گاهى ده‌بى به ده‌م ده‌ده‌مىنى ده‌مى غرور

چونكه ئه‌گه‌ر له كولانه‌ى نه‌فسى خؤيه‌وه سه‌يرى باى نه‌كردبى و تىكهاويشتن و چه‌خماخه‌ى فرته‌نه‌ى ناو ئه‌و نه‌فسه‌ى به بايه‌كه نه‌به‌خشىبى، باى كه‌ر و لال له خؤوه چ ناكات و چ ده‌مان ناده‌مىنى، دواتریش نازانى به‌ره‌و شاره‌زور بيه‌ته‌وه و قرچه‌ى هه‌ناوى نالى له هه‌ناوى خؤيدا هه‌لگرى به چه‌ر ده‌كه‌لى سووتانى غوره‌ته‌وه له‌گه‌ل باده‌ى پر فرمىسكى تلانه‌وه به ده‌ست سوؤز و بى ئؤقره‌بيدا بيكا به ديارى يادكرده‌وه‌ى بريندار و به سفتوسؤ:

سووتا رهواقی خانهیی صهبرم دل و دهروون
 نهیماوه غهیری گوشهیی زکریکه یاصبور
 ههم ههمعینانی ئاهم و ههم ههمریکابی ئەشک
 رهحمی بهم ئاه و ئەشکه بکه ههسته بی قصور
 وهک ئاههکههم دهوان به ههتا خاکی کویی یار
 وهک ئەشکهکههم رهوان به ههتا ئاوی پرده سوور
 بهو ئاوه خۆت بشق له کدوراتی سهرزهمین
 شاد بن به وهصلی بهکدی که توی «طاهر» ئەو «طهور»

ئیتیر به دهم ههنیسکی گریانهوه راسپاردهی دلی ههلقراوی بو ههموو دار و بهرد و شیو و کانی و
 شار و دیی ولات تهسلیم به با دهکات تا له کوتایی شیوهنی ههلبهست ئەم چهند دلۆپه فرمیسهکه گهرم و
 گهورهیه له جیی مۆر و ئیمزادا دادهنیت:

زارم وهکو هیلال و نهحیفم وهکو خهلال
 ئایا دهکهومه زار و به دلدا دهکههم خطور
 لهم شهرحی دهردی میحنهته لهم سۆزی غوربهته
 دل وهخته بی به ئاو و به چاوما بکا عبور
 ئایا مهقامی روخصهته <V> لهم بهینه بیمهوه
 یا مهصلهحت توقفه تا یهومی نهفخی صور

وهک دهزانین، مهصلهحت و نامهصلهحت، تا رۆژی فوو له صور کردن ئەو «توقف» ه دامهنی نالی
 گرت و بهری نهدا، خوی و ههسرهت و سۆز و سووتان و غهیری، ههموویان به گهرووی عهدهمدا چوونه
 خواریی، مهگهر گر و گهرمایی له فرمیسهک و ههناسهی من و تۆدا تارماییهکیان بینیتهوه سهه دنیای
 پروون.

قسهم لهوهدا بوو که ژماردنی تایبهتی له بهرههمی بهردهوامی «عبقریه - بلیمهتی» وهک نامومکین
 وایه چونکه جار له جار خوی نووی دهکاتهوه و به پپی نووی بوونهوهش تایبهتیهکانی زیاد دهکن. نهزۆکی
 و خۆکوتانهوه و دووباره کردنهوه لهو جۆره ههق کردنهوهیهدا دهبی که به فکری قالب گرتوودا بیته وهیا له
 ئاکامی کیشان و ههسهنگاندنی ژیربیژانهوه «منطقی» زهنه بکات. گهلێک جار ئەم خۆهینان و بردنه
 ژیربیژانه به دوا واتای کتویدا وا دهکا له قهصیدهدا «وحده» نهمیئی چونکه جوانکاری له جیهانی
 زانستدا، ئەو زانستهی بهرگی هونهر له بهر دهکا، نهفسی کورته وهک ههناسهی ههناویکی سووتاو نیه که
 سات له سات بلێسهی زمانه درێژتر دهکا. سهیریکی دیوانهکهی نالی بکهیت دهبینی زوربهی
 ههلبهستهکانی «وحده» ی تیدایه، له ناو ئەو زوربهیهشدا بهشیکی بهرچاوی له سهههتاوه تا کوتایی
 دهوری تاکه یهک فکره ههلدیت. ئەم غهزل و قهصیدانهی وا لێردها سهههتاکیان دهنوسم نمونهی
 ههلبهستهی «وحده» دارن له دیوانی نالی:

بيم دهلین مه‌حبوبه خیل و قیچه
 ئە‌ی جلوه‌دهری حوسن
 ئە‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر
 طه‌بعی شه‌ککه‌ر باری من
 بولبولی طه‌بعم
 جانه‌نی وه‌ک جینان کردم
 ماتهم وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه
 ئیلتیقای پولا و ئاسن
 قوربان‌ی تۆزی ریگه‌تم
 هه‌ی که‌ریکم بوو
 که‌ تۆ هاتی له «نه‌وم ی دی» نه‌ومیدی نه‌ما باس
 له‌ کن ئە‌و جه‌وه‌ره‌ فه‌رده
 مووی سپی کردم به‌ شوشتن
 ئە‌ی شوخی بیناز
 گه‌ر ده‌پرسی من له‌به‌رچی که‌م ده‌خۆم

ئە‌مانه‌ که‌ له‌ یه‌که‌م سیتی‌می دیوانه‌که‌یدا دینه‌ به‌رچاو، ده‌یان هه‌لبه‌ستی تریش دوا‌ی ئە‌مانه‌،
 هه‌موویان خه‌ریکی تاکه‌ فکه‌رن. سه‌رله‌به‌ری مونا‌جات و نه‌عه‌کانی که‌ له‌ چه‌شنی قه‌صیده‌ی درێژ
 ده‌ژمێردرین ئە‌وانیش «وحده‌»‌ی ته‌واو و بی‌که‌له‌به‌ریان هه‌یه. «مه‌ستوره‌»‌ش پێویستی به‌ باس کردن نیه‌.
 دابه‌شبوونی دیوانی شاعیر، نالی و غه‌یری نالی، بۆ هه‌لبه‌ستی «وحده‌»‌دار و هه‌لبه‌ستی بی «وحده‌»
 ده‌خلی نیه‌ به‌سه‌ر فکه‌ری «تایبه‌تی»‌یه‌وه، چونکه‌ وحده‌ پێوه‌ندی به‌ هه‌موو قه‌صیده‌وه هه‌یه له‌ لایه‌ن
 دروست بوونی‌وه‌ که‌ له‌ عه‌ره‌بیدا پێی ده‌لین «بناء القصيدة» به‌لام «تایبه‌تی» له‌ ناو قه‌صیده‌ی به‌ وحده‌وه و
 بی‌وه‌حده‌دا ده‌تریسکیته‌وه و له‌وانه‌یه‌ی شاعیر پێی بنا‌سریته‌وه. له‌گه‌ڵ ئە‌م راستیه‌شدا ئە‌وه‌نده به‌سه‌ بۆ
 نرخ‌ی زۆربوونی «وحده‌» له‌ شیعری شاعیریکدا که‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ پر‌بوونی می‌شک و برنده‌یی سه‌لیقه‌ و
 جۆشی ده‌روون.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تیه‌ هه‌ره‌ به‌رچاو و په‌سه‌ن و په‌گداکو‌تاوه‌کانی نالی ئە‌وه‌یه‌ که‌وا وه‌ک ساحیر له‌
 که‌وانه‌ی یه‌ک وشه‌وه‌ چه‌ند تیری واتا ده‌هاوێژێ. هه‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌ش ئامانجی سه‌ربه‌خۆی خۆی هه‌یه
 له‌هه‌لبه‌ستدا. گوم کردنی ئە‌م دیارده‌یه‌ به‌شکی یه‌کجار نرخ‌دار له‌ شا‌کاره‌کانی نالی تیده‌با و
 ئە‌ده‌به‌که‌شی داده‌له‌نگین، به‌مه‌شدا که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌خشه‌ی سه‌رجومه‌لی ئە‌ده‌بی کوردی
 به‌رزوه‌. ده‌ست پاراستن له‌ کوژاندنه‌وه‌ی ئە‌و گه‌وه‌ه‌رانه‌ ده‌ستخا‌وینی و ئە‌مه‌کدارییه‌ به‌رانبه‌ر هه‌موو
 ئە‌ده‌بی کورد. هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه‌ که‌ ده‌ستی نه‌رۆیشت فتیله‌ی چراکانی نالی به‌رزترکاته‌وه‌ وه‌یاخود
 ئاگریک به‌ فتیله‌ هه‌لنه‌کراوه‌کانیه‌وه‌ بنی چ گله‌یی نایه‌ته‌ سه‌ر به‌ مه‌رجی «ده‌ست نه‌رۆیشتن و نه‌توانین»
 چونکه‌ دیاره‌ ته‌کلیفی له‌ توانابه‌ده‌ر له‌ که‌س نا‌کریت. ئە‌وه‌ی ده‌ستی بر‌وا و ده‌سته‌که‌ی خۆی کو‌تا کاته‌وه
 گله‌یی که‌مه‌ترخه‌می و گوێ نه‌دان و بیباکی ده‌هینیته‌ سه‌ر خۆی. ئە‌وه‌ی ده‌ستی کوژاندنه‌وه‌ی ئانقه‌ست

دریژ کات دهبیته دژ و ناحهزی بی دهمهتهقهی ئەدهبی کوردی. ئەم راستییانەش که هەمووی ڕوو لەو کهسانە دەکات کهوا لە ریزی «سلبی» دەوستان یەک زەرپەرە لە گوناھی ئەو کهسەش کهم ناکاتەوہ که لە لاوہ فتیلەیی هەلکراو بینێ بۆ ناو هەلبەست هەرچەند لە ریزی «ایجابی»ش وەستایی.

لێرەدا یەک دوو نمونەیی پێوانەیی ئەم رایانە دەکەین بە هەکەم: نالی دەلی:

نەیی که صاحب سیرپەرە سەرتاپا بە «ایه»ی کن کونە
باطنا «قف قف علی سری» بە زاھیر قەف قەفە

لە پیشەوہ با سرنجی خوینەر بۆ وشەیی «ایه» ڕابکێشم که لە بەیتەکەدا «ایه» نووسراوہ نەک «ایه» که بە کوردی نایەت دەنووسریت. ئەگەر لە بەیتەکەدا «نایه تی کن» با، ڕیی ئەو واتایانەیی تری دەبەستەوہ که دەلیم لەیەک کهوانەوہ بەرەو نامانج دەڕۆن. دیارە لەم بەیتەدا کێش ڕی نادات «نایه تی کن» بگوتری چونکہ لەنگی دەکات.

تۆ نەختیک زمانی خۆت ڕەهاکە لەو گرتییەیی که نووسین پەیدای دەکا لە خویندەوہیی گوتەیی نووسراودا، خەریکی گوتنەوہیی بەیتەکە ببە وەک که لە زارەوہ دەدریت، دەبینی مومکینە وەها بخویندریتەوہ:

نەیی که صاحب سیرپەرە سەرتاپا بە نایای کون کونە

دەزانیت «نایای» یەکیکە لە گۆرانیه مەشورەکانی کوردیی وەک خاوەکەر و خورشیدی و ئەللاوہیسی و تیکهه لکیش. که وشەیی «نایای» هاتە ناوہوہ ئەوسا دەبی رستەیی دواتر ببیتە «کونکونە» که کوردی پەتییه لە حالتیکدا که وشەیی «نایه» بە واتای نایه تی قورئان بەکاربیت دەبی رستەیی دواتر ببیتە «کن کونە» که یەکەمیان «کن»ی عەرەبیهی لە «کان» وەرگیراوە و مەبەستیش لەوہدا نایه تی «کن فیکون»ە دوهمیشیان «کون»ی کوردیهی که دەزانین حالی بلویر باس دەکات بە خۆی و کونەکانیهوہ.

نالی لە کهوانەیی وشەیی «نایه ی - نایای» دوو تیری واتای هاویشت یەکیکیان لە قورئانەوہ بەر نیشانەیی «کن فیکون» کهوت ئەو ویتیشیان لە گۆرانی کوردیهیوہ قەد و بالای بلویری پیکا که سەرتاپای «کون کونە».

تارمایی واتایەکی تریش لە بەیتەکەوہ بەرەو نیشانەیی «کون کون» دەروات که بیین وشەیی «نایه ی - نایای» پتر لەبەر یەک هەلوەشینین و بلین «نای نای» که هاواری دەردەدارە بە دەست ئیشەوہ. «نای نای» بەبەر یەوہ هەیه مشتومالیک بدریت و هەمزەیی دوهمی بسوینت و بگوتری «نایای» که هەر واتای تانەوہ بە دەست ئیش و نازارەوہ ڕادەگەیه نیت. لەمەوہ دەزانین بەیتەکەیی نالی لە کهوانەیی تاکە وشەیهی کەوہ سی تیری واتای هاویشتوون:

نەیی بە نایه تی «کن فیکون» کون بوہ

نەیی بە ناھەنگی «نایای» کون کون بوہ

نەیی بە نالەیی «نای نای» کون کون بوہ

لهم لیكدانه وهیهدا په رده له پروی گه وه ره كانی نالی هه لدر اوته وه و بهس، له لاوه واتای بۆ قهرز نه كراوه، هر جوره ئیعترازیکیش لهم شیوه لیكدانه وهی به گیریت سووچی بهیته كهی نالی و بۆچونه كهی من نیه، سووچی كه م ئاگاداری ئیعتیرازگره كهیه له فهند و فیل و توپك لاری و دهرودوو هۆدهیی ئه ده بی رۆژه لاتی موسلمان به تایبه تی هی فارس و كورد.

ئا ئه مهش نمونه ییكی وردتر و سه ختری به پیکردنی دوو تیری واتایه له تاكه وشه ییكه وه. نالی ده لئ:

مساوی «وکیك و لوول» ن له هه ردوو لاوه زولفه یینی
نمونه ی عه كسی حه رفی نون و میم و واوه زولفه یینی

وشه كانی «وك یك و لوول» خرا نه نیو كه وان وه چونكه به رینوو سی كۆنم نووسی له و روه وه كه واتاكان له م رینوو سه وه و هه رده گیرین.

واتایكی ئه مه یه كه هه ردوو زولف، هه ریه كه له لایك ه وه مساوین له گه ل یه كتر، وهك یه كن، لوولن. لیره دا وشه ی «مساوی» زولفه كان به یه كدی ده گریت، وشه ی «له هه ردوو لاوه» ش بۆ زولفه كان ده گه رپته وه چونكه هه ر زولفه له لایك ه وهیه .

واتایكی تری ئه مه یه كه خۆی واتای بنجیبه له بهیته كه دا:

هه ردوو زولف مساوین به «وك یكو - لوول». وشه ی «وکیكو» له هه ر لایك ه وه ی بخوینیت ه وه هه ر خۆی هه رده چیت، هه روه هاش وشه ی «لوول» ئه ویش له خواره وه بۆ سه ره وه خویندنه وه ی ناگۆریت. له م واتایه دا گۆته ی «له هه ردوو لاوه» بۆ زولفه كانیش ده ست ده دات بۆ «وکیك و لوول» یش ده ست ده دات چونكه زولفه كانی له هه ردوو لاوه ن، «وکیك و لوول» یش له ملاو له ولاوه بخوینریت ه وه فه رقیك ناكهن. ئه م مساوی بوونه ی دوو زولفه كان له گه ل «وکیك و لوول» پتر خۆ ده سه پینئ كه سرنج بگرین له مصرعه ی دوهمی بهیته كه چونكه له ویدا زولفه كان به سی شت ته شبیه كراون كه ئه وانیش له هه ر لایك ه وه بخوینریت ه وه فه رقی ناكهن. دیاره سی شته كه پیتی «نون، میم، واو»، سه ریش له وه دایه وشه ی «نمونه» كه له به رای ی مصرعه ی دوهمدا هاتوه هه ر سی پیتی تیدان، هاتینشیان به دوا یه كتر له وشه ی «نمونه» دا وهك هی ناو بهیته كه وایه، نوونه كه له پیشه وهیه و میمه كه له ناوه رپاست و واوه كهش له كۆتایی.

به ییتكی زۆر به ناوبانگی تری نالی كه له ویشدا وشه هیه دوو تیری واتای لئ به پری كرابئ ئه مه یانه:

له دوگمه ی سینه دوینئ نوژی شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی سیوان

وا چاكه لیره دا بهیتی دوا ی ئه میشیان بنوو سین چونكه له نیوان هه ردوو یاندا واتا به ندیی و به یه كه وه به سترانیكی ورد هه یه یه كجار له جوانی و سامانی هه لبه سته كه ی زیاد كرده. بهیتی دوهمیان ئه مه یه:

له خه وفی ته لعه تت رۆژ هه روه كو شیت

به رووزه ردیی هه لات و كه وته كیوان

چەند سالتىك لەمەويەەر لە نەدوھىيىكى تەلەفیزیۆنىدا من ئەم دوو بەيتەم شى کردۆتەو، ئەوسا دوو ھونەرى گەورەى ھەردووکیانم باس کرد: يەکیکیان ئەوھىە کە نالى نەھاتوھ وەک شاعیرانى تر شەو و بەیان بەیەکەوھ کۆیکاتەوھ لە ھەلبەستدا چونکە شەو «نقیض»ی ھەرەدووری بەیان نیە ئەوھى نقیضى تەواوھ ئیوارە «نویژی شیوان»ە کە ھەموو شەو دەکەوێتە نیوانیانەوھ و ھەرگیز بەیەکتر ناگەن، لە ھالیکدا شەو بە رۆژوھ نووساوە واتە دراوسیتی یەکترن. لە نموونەى شاعیرانى تر یەکیکی ئەحمەد شەوقى و یەکیکی وەفاییم ھینایەوھ کە ئەوانیش شەو و رۆژیان لە ھەلبەستدا کۆکردۆتەوھ. ئەحمەد شەوقى دەلی:

و دخلت فی لیلین فرعک و الدجی
ولثمت کالصبح المنور فاک

وہفایى دەلی:

بەس عومری من بە با دە
رپوت بینە زولفت لادە
دل بۆیە نامرادە
بەم شەوھ رۆژ گیراوە

ھونەرە گەورەکەى تری نالى لە بەیتەکاندا ئەوھىە کەوا بە ھۆى وشەى «دوینى» کە لە بەیتى یەکەمدا ھاتوھ ھەر دوو واتای وشەى «ھەلاتن» ساحیرانە جیگەى بۆ کراوھتەوھ لە ھەلبەستدا. واتایىکی وشەى «ھەلاتن» دیار کەوتنى رۆژەکەى لە ئاسۆى رۆژەھەلاتەوھ، واتاکەى تریشى بەزین و فیرارکردنى رۆژەکەى لە ئاوابووندا. ئەمەش ھەردوو واتای «شروق» و «فیرارکردن»ى رۆژە لە بەیتەکاندا:

دوینى نویژی شیوان کە لە دوگمەى سینەتەوھ سفیدەى بەیان دەرکەوت رۆژ بە رۆزەردى فیرارى کرد و وەک شیت کەوتە کىوان.

دوینى نویژی شیوان کە لە دوگمەى سینەتەوھ سفیدەى بەیان دەرکەت، رۆژى ئەم سبەینەى لە ترسى طەلەتت بە رۆزەردى شروقى کرد و وەک شیت کەوتە کىوان. دیارە ئەم ترسەى رۆژ لە کاتى شروقدا پاشماوھى ترسى دوینى نویژی شیوانە کە بەیانى باغى سیوان سفیدەى دابوو و رۆژى ترساندبوو. دەبى ئەمەش بخەینەوھ سەر جوانى بەیتەکانەوھ کە ترس دەبیتە ھۆى رۆزەردى، شیتیش دەکەوێتە کىوان. لایەنى جوانى و ئارایىشتى تریش ھەىە لە بەیتەکاندا کە لێرە پىویست نابینم خوینەرى پىوھ خەریک بەکەم.

چەند سالتىك بەسەر ئەم شیکردنەوھىدا رۆیشت، تا لەنکاو بیرم بۆ وینەییکی نەدۆزرایەوھى ناو بەیتى یەکەم کشى. دۆزینەوھى وەھا لەنکاو زۆر جارن بۆ من و بۆ تۆش روودەدات. وا دیارە خەریک بوونى بەردەوام بە شتیکەوھ وا دەکا ھۆشى وون «عقل باطن» لە لای خۆیەوھ ئەویش پىوھى خەریک بیت و دەورى گریکانى پرسىارەکە ھەلبیت تا دەیانکاتەوھ ئیتر لە دەرڤەتیکدا گریبەک بە کراوھى دەداتەوھ دەست ھۆش وەک ئەوھى کە لە غەیبەوھ کارەکە کرابیت، ئەم رایەشم لە زانایانى سایکۆلۆجى وەرگرتوھ و باوھریشم پىی ھەىە.

له مصردهی دوهمی بهیته که دا که دهلی:

بهیانی دا سفیدهی باغی سیوان

وشه‌ی بهیان واتاییکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وهی هه‌یه. واتا ئاشکرا که له هه‌موو که‌سیکه‌وه دیاره و له سه‌رله‌به‌ری بهیته‌که و بهیتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازه‌ش له شیکردنه‌وهی بووینه‌وه.

واتایه شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه. وشه‌ی بهیان ده‌شئ ریژه‌جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» بیت که میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه تی‌بخویندریته‌وه وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و که‌وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه داوینت بۆ دوو ئامانج. به‌یان که به واتای فجر بیت ئامانجی سفیده ده‌پیکیت له بهیته‌که‌دا که رووناکایی فه‌جره‌که‌یه، که ریژه‌جه‌معی «به‌ی» ش بیت ئامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت چونکه به‌ی بۆ خۆی میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه - مه‌مکی کچانیش به‌ سیو و به‌ی ته‌شبییه ده‌کریت.

ئه‌م واتایه شرایه‌وه‌ی به‌یان که ریژه‌ی جه‌معی به‌ی بیت، ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر هه‌لستا له‌و روه‌وه که گۆیا له نالی ناوه‌شیته‌وه رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربیت له شیعردا چونکه هاتنی جه‌معی وشه له سه‌ره‌تای رسته‌وه کوردییه‌کی ره‌وان نیه، ده‌بی له پیشه‌وه ئه‌وه بلیم ناشی بیر بۆ ئه‌وه برۆا که به‌یان جه‌معی وشه‌ی به‌ وه‌یاخود به‌ه‌ی بیت، چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوه‌تی و من واتام لی دابۆوه وشه‌ی به‌یان که ریژه‌جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» ه‌ نه‌ک «به‌ی، به‌ه‌ی». نالی له چهند شوینیکی تری دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی به‌ی به‌کاره‌یناوه به‌ واتای به‌ه‌ی که ده‌لی:

کی ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتوت

وه‌یاخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه له‌ سیو و «به‌ی» موتر به‌ی کردوه

له‌لایه‌ن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه وهرام زۆرن به‌لام پنیوست به‌ دریژه‌پیدان نیه، ئه‌م چهند تی‌بینیه به‌سن:

۱- رازی بین و نه‌بین وشه‌ی به‌یان وا له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س ره‌ش ناکریته‌وه.
۲- له پاش هه‌بوونی وشه‌که ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئه‌و بن وه‌ک «باغ، سیو» که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لین هاتنی وشه‌که به‌و جوړه له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکی کویرانه نه‌یه‌یناوه، کوردی گوتنه‌ی، ته‌قله‌ی مامه‌حه‌مه نیه «به‌یان، باغ، سیو» له نیوه‌ی دیره‌ شیعریکیدا کۆبوونه‌ته‌وه به‌ تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که‌یه‌کی وه‌ک نالی بیت به‌ خۆی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بیسنووری له فره‌واتاییدا.

۳- هه‌روه‌ک له عه‌ره‌بیدا زۆر مه‌شور بوه که «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغيره» له کوردی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعر هه‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و جه‌وازه‌ی که هیچ ده‌ستوران تی‌ک نه‌دات، لیره‌شدا هه‌ره‌ئه‌وه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بوه به‌ جمع. له کوردییدا هاتنی ریژه‌جه‌م له سه‌ره‌تای رسته‌ی زۆر باوه

چ فاعل بی چ مفعول وەک که بلیی: «ئەسمەران خویینیان شیرینه» لێردا ئەسمەران جینگە ی فاعیلی گرتۆتەو. لەم رێستە ی خوارەویدا وشە ی سەرەتا رێژە ی جەمعه و مفعولیشە وەک وشە ی «بە ی - ان» ی ناو شیعەرەکە ی نالی: «هەنجیرانیش دەخوا و درۆیانیش دەکا» وەیاخود ئەم رێستانە: مەران دەلەوەرینی - داران دەبریتەو - چرایان پی دەکا... هتاد.

ئەو ی لێردا بە فەرق حیساب بکری لەگەل رێستە ی شیعەرەکە ی نالی هەر ئەو یه که لەم نمونانەدا وشەکان که وتوونەتە پیش فاعلی مضارعو له حالیکدا «بەیانیدا» فاعلی ماضی بەکارهیناوه. لەمەشدا رەخنە نامینی چونکه دەشی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نه کرد له مهکتەب» لەم رێستە یه دا فاعیل دیار نیه به پێچهوانه ی بهیتهکه ی نالی که لهویدا فاعیل «سفیده ی باغی سیوان» ه، به لام دەکری بگوتری «کچانی قبول کرد، مودیری مهکتەب» که ئەمە به تهواوی وەک بهیتهکه ی نالییه، له هەردوو رێستەشدا جەوازیکی یە کجار کهم و بیهیز بەکار هاتوو که بریتیه لهو ی فاعیلەکان له جیاتی پیشهوه، له دواوه ی مفعولهکانهوه هاتوون «مودیری مهکتەب کچانی قبول کرد - سفیده ی باغ بهیانی دا...».

که خەریک بین بەدوا جەوازهکانی شیعری کوردی بەسەر زۆر شتی تردا دەکهوین گەلیک پتر چاوپۆشی لیکردنی دەوێت لەمە ی بهیتهکه ی نالی، که سیش به عیبی دانەناوه. خو له بابەتی فۆلکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

۴- لەمانە بترازین دەبی ئاگاداری شتیکی تر بین: یهکیک له تاییهتیهکانی یه کجار گرنگی مه هارەتی نالی له فرهواتاییدا ئەو یه کهوا گەلیک جاران له پۆی دەسلاتی بویژی خۆیهوه دیت و لهو دیو وینه ئاشکراکه ی هەلبەست سینه ی وینه و واتایکی تر وەک سەرابی دیار و مهوهوم دەخاته پشت پەردە ی ئاورینگداری وشه و رسته بهرچاوهکانی هەلبەستهوه بی ئەوه خۆی و پارچه شیعەرەکه قەرزدار وهیا هاومه بهستی ئەو سەرابه بکات. پاش خوانیکه و له بهر سفره ی شر خواردهمەنی ماوهتهوه... ئاویکه و له چهوزی پر واتای هەلبەست سەرەپژی کردوه... تیشکیکه و له ئاوینه ییکی خهیا لیدا دووباره بۆتهوه نه هیچی تیچوه و نه کهسی ماندوو کردوه و نه چ جی به واتا و وینه بنجیهکه ی ناو هەلبەست تهنگ کردوه له هەمان کاتیشدا چەندی بلیی وهستایانه و شیرن و پهنگینه هەر دهلیی ئەو نهقش و نیگار هیه که شتان دهرا زینتیهوه و له نرخ و بایه خیان زیاد دهکات و ههست و مهیلی تهماشاکه ران دهبروینی له حالیکدا دهزانین شتهکه بی نهقش و نیگاریش هەر هیه و هەر دهبی. به نمونە ی پروونکردنهوه ی مه بهست تهماشای ئەم دوو بهیته بکه:

وهره قوربان به جان هەردوو برابین
که تو بی ماهر و من بی پدهر مام
به لاگەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بهیتهکان هەرچی دهبی با بی به دوزینهوه ی وینه ی سەرابی و شرایهوه له بهیتهکاندا واتاکه کهم ناکات. نالی هاتوه بی ئەوه ی پیوه ی دیار بی که خەریکی هەلئانی واتاییک وهیا ئارایشتیکی

سهره پيژ كرده وشه كاني «برا، مادر، پدر، خال، مام» ي كو كرده و ته وه كه نه گهر له حيساباني
دهر باو پيت نالي و شيعره كه زهره ريان نه كرده به لام كه هه ستت به ديارده كه نه كرد ديمه نيكي نه دهبى
جوانت دوراندوه. نه مهش نمونه نيكي ترى هه لئاني واتا و وينه ي سهرابى:

خاو و بى خاوى دوو زولفى خاوم نه ز
چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاوم نه ز

له مصره عى يه كه مدا «خاو، بى خاو» دوو وه صفن به رانبر دوو زولفى خاو وه ستاون، كه چى له
مصره عى دوهمدا ژماره «يهك» هه يه كه ده لى «يهك غه زاله». بوونى ژماره «يهك و دوو» شتيكى بهر چاوه
و نه ديتنى وهك شه و كو پيرى وايه، به لام له وديو نه م يهك و دووه، له ناو ئاورينگى وشه كاندا ديمه نيكي
ترى سهرابى هه يه كه نه ديتنى زهره به به يته كه ناگه يه نى به لام ته ماشا كه ره كه له زهت و خو شى يكي
مه عنوى گهره ي له ده ست ده چى، سهره راي نه وه كه مه علوم دهبى كورپى مه يدانى نالي نيه، له پرسته ي
«چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاو» دا وشه ي «چاوه چاو» دوو جار ان «چاو» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام يهك
واتا ي هه يه كه «ترقب» ه كه چى «يهك غه زاله چاو» له پواله تدا ژماره «يهك» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام له
مه عنادا دوو چاوان راده گه يه نى چونكه ده زانين يهك غه زال دوو چاوى هه يه:

چاوه چاو: به وشه دوه به واتا يه كه
يهك غه زاله چاو: به وشه يه كه و به واتا دوه.

نالي بهم دارپستنه له جهرگه ي «يهك» وه ژماره «دوو» ي هه لئنجاوه و له نگه رى ژماره دوه كه ي
مصره عى يه كه مى پى راست كرده و ته وه توش حه ز ده كه ي مه هاره ته كه ببينه و مافى خوى پى بده، حه زيش
ده كه ي ئينكارى بكه و چاوى لى بچوو قينه تا ئيفلاس به زهوقى خوت بكه يت.
نه م جو ره مه هاره ت و وه ستاييه له شيعرى ناليدا هينده زوره وهك به ردى به ست وايه، نيشانه يي كيشه
له نيشانه كاني پيشه روى و پيشه نكي نه ده به كه ي و ناشى لئى به خه بهر بين و تپى نه خو پينه وه چونكه
تيخويندنه وه ي ده بيته دارپيني بهر گيك له بهر گه كاني ئارايشت و سامان له به شيكى شيعره كاني، نه وه ي
راستيش بى نه م لايه نه ي دوزينه وه ي واتا و وينه ي «سهرابى - نه گهر ته عبيره كه دروست بى» خوى له
خويدا يه كيكه له و ليكولينه وانه ي كه ديراسه له باره ي نالييه وه داخوا زى دهكات، پهنگه هينده شى به
به ره وه هه بى بيته كار يكي سهر به خو نهك نه ريك يكي لابه لايى كه له وانه بى بيته ئالقه ي زنجيره وه يا داوى
رايه ل.

يه كيكى تر له نمونه ي نه و وشانه كه وهك كه وان، پتر له تير يكي واتايان ليوه هاويژراوه وشه ي
«انوار» ه له م به يته دا:

سه حرا به ته جه للى ده كه نه وادى بى نه يمهن
قامه ت شه جهر و مه زه رى «انوار» ي ئيلاهن

وشەى «انوار - ئەنوار» رېژە جەمە بۆ دوو وشەى عەرەبى يەككىيان «نور - بە واتاى پروناكى» ئەوى تريان «نور (نەور) - بە واتاى غونچە» سرنج بگرە دەبىنى «ئەنوار» لە بەرەو پىتەشەودى «شجر - شەجەر» ھەيە لە دواوھشەيە «الە - ئىلاھ» ھەيە، لەمەوھ راستەوخۆ و بى گرفت و تىفكرين دىتە بەر ھەست و ھۆشمانەوھ كە نالى لە «نور - نەور - غونچە» وھ تىرى واتا بەرەو «شەجەر - درەخت» داوئىژى چونكە درەخت غونچە و پۆقزەى ھەيە، لە «نور - پروناكى» شەوھ تىرىكى بەرەو «ئىلاھ - خوا» وھ دەرواى كە ئەمە شتىكە دووبارەكردنەوھ و گوتنەوھى ناوئىت ھەم لە پرووى نىسبەتى نىوانى پروناكى و خوا، ھەم لە پرووى «اضافە»ى وشەى «نور» بۆ وشەى «الە - ئىلاھ» لە بەيتەكەدا.

نورى ئىلاھ بە واتاى پروناكى خوا ئەوئىش سەرلەنوئى دەشى بىتەوھ تىرىكى واتا و بەرەو «شجر - شەجەر - درەخت» بکشى چونكە ئەو پروناكىيەى كە موسا لە «وادى ئەيمەن» دا دىتى لە درەختىكەوھ دەدرەوشايەوھ مەلوومىشە پروناكايى خوا بوو.

وشەى «شەجەر - درەخت» ئەوئىش جارىكيان بۆ قامەتى سەربازەكانى «تاقمى مومتازى شاھ» دەچىتەوھ، جارىكى تىرىش بۆ «وادى ئەيمەن» دەگەپىتەوھ چونكە ئەو درەختەى كە نوورى خاى لىوھ دەدرەوشايەوھ لە «جانب الطور الايمن» بوو، پىشتىرىش زانىمان درەختەكە نىسبەتى لەگەل «نەور - غونچە» و لەگەل «نور - پروناكى» دا چىە. بەيتەكە گەلىك لىكدانەوھ و قوولبوونەوھ و شىكردنەوھى تر ھەلدەگرىت «وھك ئەوھى كە قامەت درەخت بوو و خۆى بە سەحرا نىشان بەدات، سەحراكە دەكاتە وادىي ئەيمەن كە جىگەى درەختە» بەلام لىرەدا ئىشمان بەو زىدە وردەكارىيە نىە، تەنھا شتىك ھەبى پىويست بە گوتن بكات ئەوھىە كە وشەى «انوار - ئەنوار» ناشى بە وشەى «الطاف - ئەلطاف - ئىلطاف» بگۆرپىتەوھ كە لە ھەندى نوسخە دەسخەتدا نووسراوھ چونكە بەم گۆرپىنەوھىە بەيتەكە پرووت دەبىتەوھ و سامانىكى زۆرى لە دەست دەچىت، وشەى «الطاف» ىش چ رېژە جەمەى «لطف» بىت و چ چاوكى فىعلى «الطف» بىت - بە واتاى چاكە لەگەلدا كردن وھيا دىارىي بۆ ناردن - بايى فىلسىك لە واتاكانى «انوار» تىناھىنپىتەوھ. لەبەر ئەمەيە دىارە ئەو نوسخانەى كە لە جىگەى «انوار» دا وشەى «الطاف» يان نووسىوھ سەھوئىكى سادە و سافىلكانەيان كردوھ. ئەگەر يەككىك بىت و بلى لەوانەيە نالى وشەى «الطاف»ى بەكارھىنابىت، بەلام نوسخەنووسان كرىبىتپىانە «انوار»، وھرامى بەم دوو سى تىبىنىيە دەدرىتەوھ: يەكەم: بەزۆرى وشەى «انوار» رۆشىتووھ. بە عادت رىوايەتى كەم شۆردى كاتىك بەسەر ھى مەشوردا تەرجىح دەدرىت كە ئەو لە مەشورەكە گونجاوتر بى لەگەل مەبەست وھيا داخوازىي و پىويست. لىرەدا رىوايەتە كزەكەى «الطاف» چرايان دەكوژىنپىتەوھ و مەبەست لاواز دەكات. دوھم: وشەى «انوار» لە بەيتەكەدا وھما دامەزراو و واتابەخشە، ھىندەى بەدېھىە ئاشكرايە خۆى زادەى بەيتەكە و ھەناوى نالىيە.

سىيەم: ناشى بىر بۆ ئەوھ پروات كەوا نالى ھەردوو وشەى «انوار، الطاف»ى بەكارھىناوھ چونكەم ئەمە شتىكە نەدەكرى و نە ھىچ بەلگەيىكىش بە دەست كەسەوھ ھەيە ئەوھ بسەپىنى كە نالى بە پىچەوانەى عادت و مەنتىق كارىكى وھما نالەبارى كردوھ.

چوارەم: كە گوئى نەدەيىنە ئەم ھۆيانەى تەرجىح و ھەر سوور بىن لەسەر بايەخدان بە وشەى «الطاف» دەتوانىن زۆرىنەى مىراتى شاعىرەكانمان بەم شىوھىە رەفتارمان شەت و پەت بكەن وھك ئەوھى كە بەيتەكەى پىنج خستەكى شىخ رەزا بەسەر غەزەلى كوردىيەوھ بكەيىنە «لە ھىجرانى شەقم برد» لە جىاتى

«له هیجرانی ته قم کرد» که مه شووری هه موو جیهانی کورده وارییه وه یاخود دیره شیعیری گۆران بگۆرین و بلّین «نازانم کامتان لامن» له جیاتی «نازانم کامتان کامن...» و هه زارانی تری وهک ئەمانه. باسی ئەم بهیته و وشهکانی، وا داوا دهکات شتیک بلّیم له باره‌ی غه‌زه‌له‌که‌وه که نهختیک دهمه‌ته‌قه له‌سه‌ر واتا و مه‌به‌ستی هه‌لستاوه له‌و روه‌وه ئایا «تاقمی مومتان» هه‌ره‌سی تایبه‌تی پاشای بابانه یا کۆمه‌له‌کیژه!

هه‌رچه‌ند، به‌لای منه‌وه، سه‌رله‌به‌ری به‌یته‌کان هاواریانه که وه‌صفی پێشخزمه‌ته‌کانی پاشا ده‌که‌ن، ئەم راستییه‌ش به‌ولای گومانه‌وه‌یه، به‌لام که هه‌ر هاتین به‌لگه‌ بێنینه‌وه بۆ سه‌پاندنی راستییه‌که ره‌وا نیه به‌سه‌ر به‌یتی یه‌که‌می غه‌زه‌له‌که‌دا باز ده‌ین چونکه له‌ مصرعه‌ی دوه‌مدا، به‌ده‌م مه‌هاره‌ته‌وه، پاته‌وپات ئەم لایه‌نه باسکراوه و به‌سه‌ریش چوه. نالی ده‌لی:

ئەم تاقمه مومتازه که وا خاسه‌یی شاهن
ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و «قلب»ی سوپاهن

تۆ سه‌یری سه‌راحت بکه: ئەم «قه‌لبی سوپاه» ه له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا هینده‌ی تۆپ و تفه‌نگ و بۆریه‌ی عه‌سکه‌ری زه‌ق و به‌رچاوه که تاقمه مومتازه‌که، نه‌ک هه‌ر تیپیکه‌ی عه‌سکه‌ری تایبه‌تی شاهن، به‌لکو له‌نیوان له‌شکریشدا سه‌روکاریان له‌گه‌ل «قلب»ی له‌شکره‌که‌یه نه‌ک «مه‌یمه‌ن» و «مه‌یسه‌ره» و «جناح» ده‌کانی که ئەمانه زاراوه‌ی یه‌کجار مه‌شوورن و له‌وانه نین چاو به‌سه‌ریاندا تپه‌ریت و نه‌یانینی چونکه که ئەم دیمه‌نه زۆر زه‌ق و به‌رچاوه له‌ هه‌لبه‌ستدا هه‌ستی پێ نه‌کریت ئومید یه‌کجار بیه‌یز ده‌بی به‌ دیننی شتی مه‌یله‌و شرایه‌وه و وردپێوه که ئەمه راسته‌وخۆ ده‌بێته هۆی دهمه‌ته‌قه کردن له‌سه‌ر هه‌موو واتاییکی ورد و هیما‌یی وه‌یاخود ره‌نگه‌ بێته هۆی ئینکار کردنی ئەو ته‌رزه واتایانه. با دوور نه‌پۆین، هه‌ر لیره له‌ ئاست ئەم «قه‌لب»ی سوپاهه‌دا هه‌مان ئیحتیمالی نه‌سه‌لماندن هه‌یه چونکه ئەو که‌سه‌ی له‌به‌ر درشتبینی خۆی، له‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحی تاقمی مومتازی شاهدا، هه‌ست و هۆشی بۆ ئەوه نه‌پوا که قه‌لبی سوپاه زاراوه‌ییکی عه‌سکه‌ری سه‌رده‌می نالی و له‌ویش کۆنتره و تا ئیستاش هه‌ر باوه و به‌سه‌ر زمان و خامه‌ی نووسه‌رانه‌وه‌یه، ئیتر بۆ له‌ من و تۆ به‌سه‌لمینێ و دان به‌ نه‌زانینه‌که‌ی خۆیدا بێنی له‌ حالیکه‌ نه‌سه‌لماندن ئەو کاره ئاسانه‌یه که هیچی تیناچیت و چ زیانان به‌ نه‌سه‌لمینه‌که‌ ناگه‌یه‌نی وه‌ک ئەوه‌ی که تا ئیستاش خوینده‌واری ئەوتو هه‌یه ناسه‌لمینێ مرۆف چۆته ناو مانگ و سووره له‌سه‌ر هیندی که سمینی «ئاسمان» مومکین نیه چ زه‌ره‌ریکیشی نه‌کردوه.

چهند دێرێک له‌مه به‌ره‌وپیش گوتم تاقمه مومتازه‌که «سه‌ر و کاری له‌گه‌ل قه‌لبی له‌شکره‌که‌یه» نه‌مگوت خۆی قه‌لبی له‌شکره: له‌مه‌دا ویستم فره‌واتایی به‌یته‌که‌ کویر نه‌که‌مه‌وه چونکه ده‌شی تاقمه مومتازه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و ئاشووبی قه‌لبی سوپاهیش بن، دیاره له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که و سوپاهه‌که هی بێگانه و دوشمنه. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ده‌شی تاقمه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت بن به‌و هه‌موو جوانییه و رێکییه‌ی که له‌ به‌یته‌که‌دا بۆیان دیارکراوه، له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که ده‌بێته شاری سلیمانی که دلی دانیشته‌وه‌کانی پر ئاشووب بوه به‌ جوانی لاپه‌که‌کانی تاقمی شاه، تاقمه‌که‌ش خۆی ده‌بێته «قه‌لبی سوپاه» واته له‌ له‌شکره‌که‌دا جێگه‌ی قه‌لبی گرتوه نه‌ک جه‌ناح، که ئەمه جێگه‌ی راسته‌قینه و ره‌وای

خویه تی چونکه دیاره «شاه» هه میسه له قهلبی له شکر دهبی... نالی زور ئوستادانه وشه ی دلی بۆ مهمله کهت به کارهیناوه وشه ی قهلبیشی ئیزافه ی سوپاه کردوه هه رچهند له واتادا ههردوو وشه ی دل، قهلب یه یک شتن به لام دیاره له زاراویدا هه ر قهلب بۆ سوپاه به کارهاتوه. بهم له بهریه که ترازانده ی واتای دل و قهلب هه موو مه بهسته کانی نالی له مه دحکردنی تا قمه مومتازه که دا چ له لایه ن جوانیه وه بی و چ له لایه ن جهنگاوه ریه وه بی که وتونه ته سه ر خوانی هه لبه ست، هه ر دهیه وی من و تو لئی وردینه وه و مه هاره ته که ببینن. بهیته که له فره واتاییدا، جگه له وه ی من تازه با سم کرد، گه لیک مهیدانی تریشی بریه که پیویست نیه لیژده دا بیان کوتینه وه چونکه مه به ستمان هه ر ئه وه بوو بزانه ن غه زه له که چ تا قمیکی مه دح کردوه، به لام پیویست ده بینم لایه نیکی ریزمانی سه ر به واتا کانه وه لیژده دا پروون که مه وه چونکه ئه ویش له وانیه وه ک وشه ی «بهیان» بدریته هه ر ده ستووریکی ریزمانی وه هاوه که ریگه ی فره واتاییه که و زیده جوانی بهیته که کویر کاته وه.

ده شی یه کیک بیته و بلنی رسته ی «ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن» هه ر ئه وه هه لده گری که تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاه بن، واته وشه ی ئاشووب ئیزافه بکری بۆ دل و قهلب چونکه واوی عهطف که له بهیناندا یه هه ر دووکیان ده خاته بهر یه ک حوکم ئه ویش ئیزافه ی ئاشووبه بۆ هه ر دووکیان، به مه شدا بهیته که هه ر ئه وه راده گه یه نی که مهمله که ته که و سوپاهه که هی دوشمن بن. ئه م بۆچوونه هه ندیکی زانستی ریزمانی پیکاره، به شیکی زوریشی له ده ست داوه. «قهلبی سوپاه» که به روالته عهطف کراوه ته سه ر «دلی مهمله کهت» به هۆی واوی عهطفه وه، هه لده گری عهطف کرا بیته سه ر «ئاشوب» ی «دلی مهمله کهت» که خه بهری نیوه بهیته یه که مه، واته عهطف کرا بیته سه ر خه بهر که ده ی کاته وه به خه بهر نه ک «مضاف الیه» که ده زانه ن دلی مهمله کهت به دوا ئاشووبدا ده بیته «مضاف الیه» نیژیک، سه ره تاییکی ریزمانه به تایبه تی ریزمانی عه ره بی که نالی تییدا سوارچاک بوو. بهم پینه بهیته که هه لده گری لایه نه کانی «معطوف علیه و مضاف الیه» وه ک ئه مه ی لی به سه ر بی:

ئه م تا قمه مومتازه ئاشووبی دلی مهمله که تن
 ئه م تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن

له مه دا «قهلبی سوپاه» بوو به خه بهری «تا قمی مومتاز» هه ر وه ک «ئاشووبی دلی مهمله کهت» خه به ره. بهم جو ره ده شی تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی سلیمانی بن و له هه مان کاتدا قهلبی سوپاه ی شاهیش بن.

به ته ئو لینیکی تریش «قهلبی سوپاه» ده بیته وه خه بهری مصرعه ی یه که می بهیته که به وه دا که بلین رسته ی قهلبی سوپاهن رسته ییکی تازه ده ست پیکاره وه که له زاراه ی عه ره بییدا پیی ده لئین «جملة مستأنفة». له م حالته دا واوی عهطف هه ر ئه وه نده ده کات که رسته که دینیته ناو ئاخاوتنه وه بی ئه وه به وشه ی پینشووتری به سه ستیته وه له هیه ر روویکی ریزمانه وه. به و پینه رسته که نابیته «مضاف الیه» بۆ وشه ی «ئاشوب» وه ک که رسته ی دلی مهمله که تن بوته «مضاف الیه».

ئه م له بهر یه که هه لوه شانده ریزمانیه ی بهیته که که لیژده دا بۆ مه به سی روونکردنه وه دیته ناو حیسابی واتا لیکدانه وه وه، شتی که له لاوه خو ی به ملی بهیته که دا ده دات و له بنه رته دا شیکردنه وه ی ریزمانی هه بی

یان نه بی وهیا خود ریزمان دانرابی وهیا دانهرابی واتاکان له هه لیهسته که دا هه ن و زیهنیش بویان دهچیت و تیان دهگات. ئەو هه لیهسته نهی پینش دانانی ریزمانان دههۆنرا نه وه چ که م و کورتیه کیان لی پهیدا نه بوو، خه لقیش له هه موو واتاکانیا ن دهگه ییشتن چونکه دهستوره کانی بنجی ریزمان له هه لیهسته کانداهه بوون بی ئەوهی جارئ زانای زمان و ریزمان هه لیهینجا بن و زاراوهی «فعل» و «مضاف الیه» و «جملة مستأنفة» ی بو به کارهینا بن. به لام دهبی ئەوهنده تیبینییه رهچاو بکری که زور بوونی دهستور و پیوه خه ریک بوونیا ن دهنگ و رهنگیکی دینیته ناو گوته وه چ له په خشاندا بی و چ له هه لیهسته دا. ئەم دیاردهیه ش له هه موو مهیدانه کانی چالاکی مرؤفدا ده دیتریت نه که هه ر له گوته و نووسین. به نمونه ده لیم مه له کردن له سه رهتای پهیدا بوونی مرؤفه وه چالاکیکی بی دهستور بوو، ئەو که سه ش به مه له وانای چاک له قه لهم ده درا که خیرا په ریبایه وه و درهنگ ماندوو بووبا به لام دوا ی پیشکه وتنی مرؤف له ژیا نی کۆمه لایه تییدا به رهو ریکخستن و یاسا دانانه وه، مه له کردنیش دهستور و یاسا و مه رج و رهوا و ناره وای بو دانرا و ره های ی جارانی نه ما ئیتر مه له وان ئەگه ر به قه در ماسیش خیرا و به رده وام بی، له هافرکی ره سمیدا قبول ناکری که بیت و گوئ نه داته یاسا و دهستوره سه لیم ترا وه کانی هافرکی. ئیمه که به ناچاری قسه مان گه ییشته دهستور و یاسا له کاری ئەده ب و هونه ردا دهبی له وه ش ئاگادار بین که هه لیهسته دوو جار ان دهستوری تیدا رهچاو ده کریت. جاریکیان دهستوره کانی ریزمان که له مه دا هاوبه شی په خشانه، جاریکیشیا ن دهستوره کانی «عروض» که تایبه تی شیعه ر. سه ره رای جووته به ندی ریزمان و «عروض» که له ره های ی شیعه ر که م ده که نه وه، پیویستی مؤسیقاش جاریکی تر شیعه ر له په خشان جودا ده کاته وه و به ندیکی سیییه می لی زیاد دهکات هه رچه ند گه لیک نووسینی په خشانیش هه یه هیند زینگه داره له به شیکی زوری هه لیهستی به رزتر ده کاته وه به لام ئەمه سنوران له نیوان په خشان و هه لیهسته نا به زینی و تایبه تیه کانی شیا ن تیکه ل به یه کتر ناکات. ته نانه ت ئەو راستیه ش ناشاریته وه که پیکهینانی مؤسیقا و زینگه له په خشاندا ده رفه تیکی فره وانتری هه یه تا هه لیهسته له و روه ده که په خشان جووته به ره لهستی «کیش و قافیه» نه فه سی نا برن و مه ودا ی لی کورت ناکه نه وه. ته نها شتیک لیره دا که یارمه تی هه لیهسته ده دات ئەوه یه که کیش و قافیه زینگه ییکی تایبه تی خویان هه یه ده یخه نه ناو هه لیهسته و هه ندیکی بو تیدیننه وه له ئەره که قورسه که ی دروست کردنی مؤسیقا له و مه ودا یه ی که کیش و قافیه که ته سکیان کردوته وه، رهنگ ئەمه ش با به تیک بیت له وهی پی ده لاین «وحده الاضداد».

نالی ناوانا وه له و هونه ره ی به ریکردنی دوو سی تیری مه عنا له که وانه ی یه ک وشه وه، تیه ه لده کشی به ره و به رزایی ده سه لات و مه هاره تی له راده به در. له و ته رزه جیگایانه دا مرؤفی شیعه ردوست راسته وخو ده که ویته که لکه له ی به یه کدی گرتنی نمونه کانی نالی له گه ل شیعه ری شاعیره کانی هه موو رۆژه لاتی موسولمان نه که ته نها هی کورد.

یه کیک له و نمونه هه ره به رزانه که خو ی له ریزی چه ند به ی تیکی تری یه کجار به رزدا دیت ئەم به یته یه:

حه لالی بی نیکاحی حوری «عینم»

به جووته نازیری شهرع و فه تاوا

ئەم بەیتە دەبىي بە رېنوووسى سەردەمى نالى بنووسرىتەو تەكو ھەموو واتاكانى بىتە بەرچاۋ:

حلالى بى نكاحى حور عىنم بە جوتە ناظرى شرع و فتاوى

جارى با لەپىشەو ھەو ھەو بلىم، سەرلەبەرى بەیتەكان ھەر لە يەكەمەو تا كۆتايى، تا ئىستا بە نەزانراوىي و شراوھىي ماونەتەو. ئەو ھەندەي دىبىتەم و بىستىبىتەم يەككە مەعناي لى دابنەو ھەو ھەو شويىنە سەختەكان نەداو و بە پىي دزىلكەي ھەو دەربازكردن لىيان دوور كەوتوتەو ھەيا بە ھەندى گرى شاردنەو تەگەرەكانى خستونەتە تارىكايىو، ھەيا ھەيە تىكرايىكى مەعناكەي گوتو ھەو بى ھەو بە وردىي واتاكان بەسەر وشە و رستەكاندا بىرپىت. كەس نەھات بەراشكاويى پىمان بلى ئەم بەیتە بە راست و رەوانى و بى قورت و گرفت چى مەبەستە:

صداق و روونمايى وھصلى شاھىد لەگەل شايى كەران بى دەنگ و داوا

تەنانەت كەس نەدەيت قوّل و باسك لە ساغكردنەو ھەي دارشتنى دوو مەصرەكە ھەئمالى و بلى ئايا «صداق و روونما» يە ياخود «صداقى روونما» يە ياخود «صداق و روونمايى وھصل» ھەيا «صداقى روونما و وھصل» ھەيا شتىكى ترە، ئەگەر ھەركامىك لەمانە ھەيا ھى تر بى واتاكەي چى، شاىكەر كىن؟ كە نالى وىنەي يار لە دلدا دابنى و پەردەي بووكىنى لە چاوى ھەو ھەو دروست بكات ئەم شاىكەرەنە چىان بەسەر ئەم ماملەتە بى دەنگ و داوايەدا ھەيە؟ چو دەشئ شاىكەرى عادەتى لە ماملەتى نيوانى ھەبىبە و چاۋ و دللى نالى بەشدار بن؟ كە بەشدارىش بوون بوچى بى دەنگ و داوا بن؟ دەبىنى ئەم تەرزە واتا لىكدانەو ھەيە نە لەگەل بەیتەكەدا رىك دەكەوئ و نە لەگەل واقىعى ژيان دەگونجى نە بە ھىچ جورىك لە نالى دەوھىتەو. ھەو خافلاندىن بەم شىو ھەيا ھەيا نالى نامان گەيەنئە ھىچ شتىك و بايى زەر قەناعەتىش ناكات... من دىتوومە ئەم بەیتە بەم شىو ھەيا نووسراو:

صداق و روونما و وھصلى شاھىد لەگەل شاىكەرەن بى دەنگ و داوا

لەمەدا «دەنگ و داو» دەبنە كەرسەتى پراوكردن، واتە دانە و داو. رەنگە وا بزانتى ھاتنى بزوينى «ا» لە كۆتايى وشەي «داو» دا شتىكە پىچەوانەي دەستوورائى زمانى كوردىي، بەلام رەواندەو ھەي ئەم گرىبە زور ئاسانە، ئاسانەكەشى لە رىي ھىنانەو ھەي نمونەي ترى وەك ئەم لە شىعەرى كوردىي پەيدا دەبى. شاعىرىكى كورد «وا بزانتى زىوەر» دەلى:

عەرھق نىە لە عالەما كە لا بەرى لە دل غەما

ئەم دېرە شىعرە راست و دروستەش وەك هينەكەى نالى، هاتوہ لە كۆتايى وشەى «غەم» بزوينىكى
«ا»ى داناوہ. بەيتەكە لە بنەرەتدا دەبوو بەم شىوہىە بيت:

عەرەق نىە لە عالەما
كە لا بەرى غەم لە دلا

شاعير لە بەر قافىەى شىعر وشەى «غەم»ى گوزاوەتەوہ جىي «دل» و بزوينەكەى دلشى پى داوہ كە
كورت كرايەوہى «دلدا»ىە.
مەلای گەورە لە مەحى ھۆزى ميراودەلى ئەمەى گوتوہ:

شەقىكىشى گەياندە ئىنگرىزى
بە بازى چوونە بەغداوہ لە دەر بەند

بە پى دەستورى ئاخوتن دەبوو بلئ «چوونە بەغدا لە دەر بەندەوہ» ئەميشيان كيش و قافىەى شىعر
جىگوركى بە يەككە لە ئەمرازەكانى كۆتايى وشەيىكى كردوہ بۆ كۆتايى يەككى تر.
پيش مەلای گەورە و زيوەر، نالى ئەم فەندەى بەكارهيناوہ لەو بەيتەدا كە لىرە باسى دەكەين، چونكە
ئەميشيان جىگوركى بە بزوينى «ا» كردوہ لە وشەيىكىوہ بۆ وشەيىكى ترى، بە تەواوى وەك بەيتەكەى
زيوەر. ديارە بەيتەكە وەها بوہ بەلام كيش و قافىە گۆريوہتى:

لەگەل شايىكەرانا بى دەنك و داو

ئەم بزوينەى «شايىكەرانا»ش وەك هينەكەى بەيتى زيوەر كورت كرايەوہى «شايىكەراندا»ىە كە زۆر
باوہ لە شىوہ ئاخوتنى سلیمانى. نالى لە زۆر جىگەدا بە لەهجەى خەلقەكە رەفتارى كردوہ لە شىعردا
وەك كە دەلى:

پەچەبى پەرچەمى و پرچى سیا
ھەر دەلى مانگەشەوہ و كولمى تيا

ئەم «تيا»ىە كورت كرايەوہى «تيدا»ىە بە پى دەستورى تىبردنى دەنگى «د» لە شىوہ ئاخوتنى
سلیمانى.

دەزانين لە سەردەمى نالى دەنگ و دەنك ھەردوويان وەك يەك دەنوسران «دەنك». لە بەر ئەمە
ھەلدەگرئ ئەو كەسەى كە من دەسنوسيم ديوہ ئىحتىمالە مەيلەو و ونەكەى شكلى «دەنك»ى پەسەند
كردبىت و ئەوى بەسەر ئىحتىمالە پەرسەندوہكەى «دەنگ»دا تەرجىح كردبىت. بەھەمە حال ئەم روالەتەى
«دەنك و داو» وا لە بەرچاوانە، جا ئەگەر لە بەيتەكەدا خۆى سەپاند كوا واتاكەى، كئ دەلى كە «دەنك و
داو» خرايە بەر شىكردنەوہ، گوتەى «شايىكەران» - شايىكران بە پىنوسى سەردەمى نالى - ئەویش

روالته تیکی تری نابیی که «شایگران» ه؟ که هاتین نیوه بهیته که مان کرده «له گهل شایگران بی دهنک و داوا» واتاکه چی لی دئی؟ شایبی گر ئایا هر ئه وانهن که شایبی دهکن و دهستی یه کتر دهگرن یا خود وشه «شایبی» واتاییکی تری هه یه که دهیکاته شتیک له وانهی به دهنک و داو یا بی دهنک و داو دهگیرین. دوزانین واتاییک له واتاکانی وشه «شایبی» جۆریک پارهی له کوندا باوی هه بوو وهک: مه تالیک، په نابات، پوول... هتاد. که ئه م واتایه وهرگیرئ دیاره وشه «شایبی» له «شاهی» یه وه گۆراوه ههروهک وشه «شایبی» به واتای هه لپه رکئی له «شادی» یه وه هاتوه. جا ئه گهر «شایبی گر» بیته ناو هه لپه سته وه دهشی مه به سته ئه وانهن بن که پاره وهردهگرن له شایبی و که یف و هه لپه رکیدا وهک زورنائه نگیتو و دههؤل لیدهر و شاباشکه ر، شایبی گرتنه که ش دهنک و داوی تیدا به کار نایه ت.

دهبینی چهند زهحمه ته برپاریک بدهیت له بارهی واتای سه ره به ری بهیته که، له حالیکدا پیت نه کرى برپار بدهیت بۆ واتای تاکه وشه ییکی ناو هه لپه سته که، گهر برپاریشت دا واتای وشه که چیه ئه وساش بۆت ناکرئ بزانیته جۆری گونجانی له گهل وشه کانی تردا چۆن ده بی؟

به کارهینانی وشه ی واتا مه یله و بزرکاریکه نالی زۆر جارانی کردوه وهک که له به یته کدا وشه ی «باخه» ی به کارهیناوه که م که سیش نه بی نازانی به واتای «کیسه ل» ه. من خۆم ئه م واتایه م له مامۆستا هیمن وهرگرت ئه ویش له فه ره نه نگیکی فارسیدا دیتبوو، به یته که ش ئه مه یه:

له م دنی فراته که دهکا په شه به عه نقا
نهک له م خمی نیله که دهکا باخه به تیمساح

له نوسخه کانی دیوانی نالی له جیاتی «باخه» له هه موویاندا «باغه» نووسراوه که چ گومانیکی لی دیار نادات له گهل روالته تی تیکرای بهیته که. وشه ی «فراته» ش له دیوانه کاندا «قهرابه» نووسراوه که دوزانین روالته تی «فرات» له گهل «نیل» دا ریک دیت.

به هه مه حال ئه م ورده کارییانه تا ئیستا که س نه یکردوه، منیش لیترده تهنه سرنجی نالی دۆستانیان بۆ راده کیشم ئه وهنده ش به دهنگ دیم که بلیم براینه به داخه وه من جارئ هر ئه و روالته ت و دیمه نانه م هاتوونه ته به رچاو که رهنگه هی تریش هه بن له بهیته که دا، نه شم توانیوه به مل مه عنای راست و دروستیاندا دابرم وهیا ته رجیحی روالته تیک به سه ره یه کیکی تردا بدهم. به لام هه رچونیک بیت هاتنی «دهنگ و داوا» ئه گهر تهنه وهک سینه ریکی دوو وشه ی «دهنگ و داوا» ش بی له ناو هه لپه سته ده بی تیبخویندریته وه و له که س قبول ناکرئ بلئ کوا که ینی ئه من ئه م «دهنگ و داو» هم دیتبوو به لام بایه خم پی نه دان به هۆی ئه وه که له بهیته که بیگانه ن، چونکه دیاره پاش ئه م هه موو دهنگ دانه وهی فره واتایی شیعری نالی هه رکه سینک «دهنگ و داوی» وهها له هه لپه سته کیدا ببینیت خیرا لی ده چرپینی، به لکه خو شی پی هه لده داته وه.

با بیینه وه سه روکاری «هه لالی بی نیکاحی حور...» من راستی بهیته که وهها دوزانم وهک له پیشه وه نووسیم:

هه لالی بی نکاحی حور «عینم»
به جووته نازیری شرع و فه تاوا

دهستنوسم دیتوه مصره عی دوهمی وهها نووسیوه: «به جووته ی ناظری شرع و فتاوی».

واتای دوهمی بهیتهکه ئەمەیه که لەم شکل نووسینەى خوارهوهدا دەدیتری:

هەلالی بی نیکاحی حوری عینم
بە جووتە نازیری شەرع و فەتاوا

لە قورتاندا «حور عین» هاتوه.

وشەى «ناظر» بەو کەسەش دەلێن کە حوکم و فەتاوا دەردهکات، واتاکەش لەوهوه دیت کە دەگوتری
«نظر بین الناس». نالی بۆ خۆى ئەم وشەیهى بەو مانایە لە بەیتیکى تریدا بەکارهێناوه:

ئەهلێکی وای هەیه کە هەموو ئەهلی دانشن
هەم ناظمی عقودن و هەم ناظری امور

نالی دەلێ: هەلال بوونی «حور عین» لە من بێ ئەوه نیکاح لەبەیندا بێت بە بریار و حوکمی جووتە
«ناظر - حاکم» ی شەرع و فەتاوا هاتوه چونکە هەردوو «ناظر» کە یەکیان شەرعە و ئەوى تریان کتیبی
فەتاوایە دەلێن حۆری بی نیکاح و ماره کردن بۆ پیاو هەلالن.
جگە لەم واتایانە یەکیکی تریش هەیه مامۆستا مەلا شیخ کە ریمی بیارهیى و کاک فاتیحى کورپى بۆى
چوون کە وشەى «حور» بە واتایى «رەشایى و سپیایى» چاوبیت وەک لە فەرەنگدا دەلێ «حور» زێدە
رەشى رەشکینە و زێدە سپیەتى سپینەى چاوه. لەم حالەدا بۆ وەزنى شیعر دەبێ وشەکە «حور -
هەور» بخوێنرێتەوه واتای بەیتهکەش ئەمە دەبێ:
هەبیبەى مالىاوا نیکاحى «حور» ی چاومى لێ هەلال بێت... لەم واتایانە هەرکامىکی پەسەند کەیت رێ
لەوانى تر ناگرێ هیچ یەکیکیشیان بە نەسەلماندى سادە ناسرینەوه چونکە هونەرى رەسەنى تیدا
بەکارهاتوه کەوا دەمیکە لە ئەدەبى رۆژەهەلاتى موسلماندا رەگ داکوئاوه. واتا لیدانەوهش چ هی ئەم
بەیتانە بێت چ هی بەیتى تری نالی وهیا شاعیریکی تر بێت هەر بەوهنده نابێ کە لە تیکرای دەنگ و
سەدای هەلبەست و اتا و وینەییکی گشتى وەرگرین و بلێن ئەمەتە مەبەستى شاعیر وەک کە کابرای
شارەزووربى لە کتیبخانەى مەلاییکدا گوتى ئەم کتیبانە گشتیان دەلێن چاکە بکە و خراپە مەکە، بەلێ
رەنگە کابرا راستى کردبێ بەلام بەم راستیە سادەیهى بێ ئامانج و سنوور نابێ بە شافعی...
پێوستى سەرشانى شیکەرەوهى بەیتى داخراو و سەرپۆش کراو و مەتەلاویى ئەوهیه هەر وینە و
واتایىکی کە ئیددیعیای هەبوونیان دەکات لە هەلبەستەکەدا بیان باتەوه بۆ ئەو وشەیه و رستەیهى کە
لێیهوه رەنگ دەدەنەوه. نەختیک بەو چەند رۆپەرەى داوییهدا بگەرێوه دەبینى گوتەى «هەلالی بێت نیکاح،
هەلالی بێ نیکاح» هەر جارە روو لە ئامانجیک دەکات و دەپینکیت، ئەگەر لە بەیتەکەدا وهیا لە شوینىکی
ترى هەلبەستەکەدا ئامانج و رێ و جێ بۆ یەکیک لە شیوه خویندنهوهکان نەدۆزیتەوه دیاره ئەو شیوهیان
دەپووجیتەوه بەلام دیسان دەبێ پەلە نەکەین لە پووجاندنهوهى ئەو شیوهیان چونکە لەوانەیه ئامانج و رێ
و جیشى هەبێ لە شیعرەکەدا و ئیمە چاومان نەبیینیت وەک ئۆینى دامە و شەترەنج کە لەسەر تەختى
یاریهکە هەیه و شارەزا نەبێ تیناگات، تەنانەت ئەگەر هیچ ئامانجیکیش نەدۆزرایهوه وهیا نەبوو کەوا

تیریکی واتای تیگیږیت، دهبی نرخیک هر بدری به هینانی شیوه‌ییک له لاره بۆ ناو هه‌لبه‌ست هه‌رچه‌ند شیوه‌که‌ش خوی به واتاییکه‌وه نه‌به‌ستته‌وه وهیا به‌سه‌ر بنگه‌ییکه‌وه نه‌وه‌ستته‌وه و وهک دووکه‌لیش ره‌ه‌وا که‌ویت چونکه هه‌موو وینه‌ییک له هه‌لبه‌ستدا ده‌بیته هوی تیروپیری و سامانی دا‌رشته‌که‌ی به مه‌رجیک هه‌ناسه‌سواری و ناله‌باری و عه‌یی ئه‌وتویی په‌یدا نه‌کات. شاعیر له گه‌رمه‌ی هه‌ل‌رژانی سۆز و عاتیفه‌یدا لایه‌نی ئاراییش و جوانکاری و هونه‌ر فه‌رامۆش ناکات و هه‌میشه‌ خه‌ریکه به پیتی ده‌سه‌لات و لوان، دراوسینه‌تی نیوان شیوه و ناوه‌پۆک بکا به پێوه‌ندیکی سوو‌به‌خش، دیاره له‌م مه‌یدانه‌شدا هه‌تا‌کو شیوه‌ پرره‌نگ و وینه و نه‌قش و نیگار بی‌ پتر لیتی ده‌وه‌شیتته‌وه ببیت به زه‌رفی واتای ورد و ناسک و شه‌نگ. نالی خوی له به‌یتیکی زۆر به‌سۆزدا ئه‌مه‌ی گوتوه:

له جگه‌ر گۆشه‌یی شیعرم مه‌ده مه‌عنا‌یی خراپ
بی‌ خه‌تا که‌س نیه‌ پارزی که له ئه‌ولادی دری

مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی خراپی شیعریش له سێ رییازی راسته شه‌قامه‌وه دیت جگه له لاری و کویره‌پیی ئه‌وتۆ لیره‌دا جیی باسکردنیان نابیتته‌وه، یه‌کیک له‌و رییازانه ئه‌وه‌بوه که لیتی ده‌وام و ئیستاش دیتته‌وه پێشمان:

رییازی یه‌که‌م: مه‌عنا لیدانه‌وه‌ی هه‌له و چه‌وت و که‌موکه‌سر.

رییازی دوهم: له لاره خواستنه‌وه‌ی واتا بۆ ناو هه‌لبه‌ست.

رییازی سێیه‌م: که‌م کردنه‌وه‌ی مه‌عنا و سه‌رینه‌وه‌ی جوانی و ئاراییش، که ئه‌مه‌یان یه‌کجار له هی دوهم ناپه‌سه‌ندتیه.

ئه‌م رییازه‌ی سێیه‌مه که پووچاندنه‌وه‌ی نرخی هه‌لبه‌ست ده‌گریتته‌به‌ر ئه‌گه‌ر له ئه‌نجامی نه‌زانینی ساده‌وه بیت عوزری نه‌زانین شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کات، زیانی‌شی زۆر که‌متر له‌وه‌ی به ئانقه‌ست وهیا بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیکی تری زاتی بیت پیره‌ویی بکریت چونکه مرۆفی نه‌زانی ساده ریگای تیگه‌یشتن و فیروون له‌ پرووی خوی و حه‌قیقه‌ت داناخات، به‌ خۆپاییش به‌رده‌وام نابێ له‌سه‌ر کزکردنه‌وه و کوژاندنه‌وه‌ی تروسکه‌کانی واتا و ئاراییشتی هه‌لبه‌ست به‌ پینچه‌وانه‌ی مرۆفه‌که‌ی تر که بریاری داوه چ راستییان نه‌سه‌لینی مه‌گه‌ر ئه‌و راستیه‌ی که دلخوازی خوی و مه‌به‌سته زاتییه‌که‌ی بیت.

له‌به‌ر تیشکی ئه‌م به‌دیه‌یه‌ی رووناکه‌دا ریمان هه‌یه بلین پێوستی هه‌ره سه‌ره‌تایی به‌سه‌ر شانی شیکه‌ره‌وه‌ی شیعرێ شاعیریکی ورد و مووقلاش و قوولی وهک «نالی» یه‌وه ئه‌وه‌یه چاو و دل و هه‌ست و نه‌ستی خوی بۆی نه‌چوه، هه‌میشه‌ش له‌م و له‌و په‌رسی به‌لکو، کوردیی گوته‌نی خوا و راستان، ماناییکی شرایه‌وه ببیسی له‌وانه‌ی به‌ په‌رسی نه‌بی نه‌گاته ده‌سه‌لاتی مه‌حدودی خوی.

به‌ولای ئه‌م پێوستیه‌ سه‌ره‌تاییه‌وه پێوستی تری سه‌خت و زه‌حمه‌ت زۆرن بۆ گه‌یشتن به‌ توانای پله‌ به‌زه‌که‌ی دیراسه‌ی شیعرێ نالی وهیا هه‌ر یه‌کیک له‌و شاعیره‌ ناوادارانه‌ی ئیسلام که ناویان له مه‌یدانی ورده‌کاری و فره‌واتایی و توێکلداریی و سه‌د توژالیدا ده‌رکردوه. به‌ عاده‌ت هه‌موو شیعرێک و هه‌موو هونه‌ریک و هه‌موو به‌ره‌میکی جوان و ورد جوژه دا‌پۆشراویکی تیندایه که جودای ده‌کاته‌وه له‌ گوته‌ی بازاری و به‌ره‌می ساکار له‌ پرووی ئاسانی و زه‌حمه‌تی تیگه‌یشتنه‌وه که ئه‌مه‌ش دیارده‌ییکه نابێ چاو

و میسکمان لئی بره‌ویته‌وه و بییته دوشمنی، به پیچه‌وانه ده‌بی لئی رازی بین و که‌یفمان پی بیته چونکه له هر زهمه‌تیکی فکری و هونه‌رییدا جوړه سه‌ره‌ژوور چوون و پیشکه‌وتنیکی هه‌یه که جی شانا‌زی پیوه کردنه نه‌ک لی زویر بوون.

تاوانبار کردنی به‌رهمی پیشکه‌وتوو خوی له خویدا تاوانیکی گه‌وره‌یه. که بیین ئەم دستوران و مه‌بدەئانه به‌سه‌ر شیعره‌کانی نالیدا بگرین ده‌بینین به‌شیکی زوری شیعره‌کان به مه‌یدان و دانگ پیش تیگه‌ییشتنی ساکار که‌وتوونه‌ته‌وه. به نمونه‌ی روون کردنه‌وه ده‌لیم بۆ تیگه‌ییشتنی ته‌واوی واتای سه‌رله‌به‌ری به‌یته‌کانی نه‌عتی «ئهی ساکینی ریا‌زی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره» ده‌بی چن‌دین مه‌یدانی زانست و شاره‌زایی ئەو سه‌رده‌مه برابیت که نه‌عته‌که‌ی تیدا هونراوه‌ته‌وه:

۱- شاره‌زایی به سه‌راجومله‌ییکی ئەده‌بی کونی ئیسلام.

۲- شاره‌زایی به زوربه‌ی زانسته‌کانی ئیسلام.

۳- شاره‌زایی به «منطق - ژیربیژی».

۴- شاره‌زایی به مه‌شرب و شیواز و تایبه‌تیه‌کانی بوژی نالی.

۵- شاره‌زایی به له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شان‌دنی گوته و واتای داخراو.

سه‌ره‌رای ئەمانه و شتی تریش ده‌بی سه‌لیقه‌ییکی راست و زه‌کاییکی زگماکیش یار و یاوهر بیت ئەگه‌رنا هه‌موو په‌له‌فره و ده‌ست و پی لیک‌دانیکی جیهان بایی یه‌ک تۆسقال سوودی نابی بۆ تیگه‌ییشتنی ئەم دوو به‌یته:

شوپه‌هی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سیبه‌ری ئەون

نیسه‌ت به هه‌ردوو وه‌جه وه‌کوو نور و سیبه‌ره

بوره‌انه صورته‌ی به‌شه‌ری چونکه نوره نور

بی ظیلله ماسیوای به دوو نیسه‌ت موعه‌به‌ره

ده‌بی لی‌ردها قسه‌ی دریژ کورت که‌ینه‌وه بۆ ئەوه جله‌وی خامه باده‌ینه‌وه سه‌ر لایه‌نی «خو لادان» له ره‌وشته ناجایه‌زه‌که‌ی رووتان‌دنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست له واتا و ئاراییشت.

نالی که ئاگاداری خو‌یه‌تی چی کردوه له جیهانی پر ئەفسوونی واتادا، چن‌دین جار په‌رده‌ی میسک و گوئی ئەدیانی له‌راندۆته‌وه به گوته‌ی سه‌ریچی پر به‌ده‌م و پر هاوار بۆ ئەوه‌ی ورد بنه‌وه له واتای شیعره‌کانی و ده‌ستیان بگاته گه‌وه‌ره قه‌پیلک داخراوه‌کانی ژیر ده‌ریای هه‌لبه‌ستی. له‌م هاوارانه‌ی نالیدا هه‌رچی عوزری خونه‌زان کردن و بیباکی و سه‌رپۆیی و ته‌سکپۆیی هه‌یه به ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ماوه له ئاست شیعره‌کانی چونکه عه‌ره‌ب گوته‌نی «اعذر من انذر» وه‌یا کورد گوته‌نی «ئەوی که‌س بی ئەلفیکی به‌سه». سه‌یری چن‌د به په‌رۆشه‌وه له بن گوئی ئەدیب و شیعره‌دۆستی کوردا ده‌چریکینیت:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له دور و گه‌وه‌ره ئەمما

غه‌ووا‌سی ده‌وی یه‌عنی به ته‌عمیقی بزانه

پر دانه‌یه ئەمما نه وه‌کو دانه‌یی چه‌لتووک
به‌حرم وتوووه نه‌ک وه‌کو گۆلی مه‌ره‌زانه

ته‌نانه‌ت له وشه‌ی «به‌حری غه‌زهل» دا دانه‌ گه‌وه‌ه‌ریکی واتای داناوه‌ که ئە‌گه‌ر بۆی قوول نه‌بینه‌وه
ده‌ستمانی ناگاتی. ئە‌م «به‌حر» ه‌ که له‌ته‌ک گۆلی مه‌ره‌زه‌دا دابنریت ده‌بیتته «ده‌ریا» له‌ پرووی قوولی خۆی و
ته‌نکی گۆله‌ مه‌ره‌زه‌وه، که ئیزافه‌ وه‌لای «غزل» یش بکریته ده‌بیتته «به‌حری عروض». سه‌پیش له‌ وه‌دایه‌ که
به‌یته‌کان به‌ دوا به‌یته‌کی تر دا دین ئە‌ویش له‌لای خۆیه‌وه ه‌یزیک‌ی زیادیان پێ د‌دا. پ‌یشتر نالی گوتوته‌ی:

له‌و شیخه‌ به‌ که‌م مه‌گره‌ که شیخه‌ نه‌ مریده
ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئ‌سیکی بزانه

وشه‌ی «بزانه» له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا به‌ پ‌واله‌ت واتای «اعلم» ی عه‌ره‌بی ده‌به‌خشی، به‌لام راستیه‌که‌ی
ئ‌وه‌یه‌ که ئە‌م واتایه‌ فری به‌سه‌ر ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی به‌یته‌که‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ نالی ده‌یه‌وی ه‌ه‌جووی
شیخه‌که‌ بکات نه‌ک پ‌نیدا ه‌ه‌ل بلی. وشه‌ی «بزانه» ج‌ه‌معی وشه‌ی «بز» ی فارسیه‌ به‌ واتای «بز» به‌
پ‌ییه‌ به‌یته‌که‌ ده‌بیتته «ئ‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئ‌سیکی بزانه» که ده‌زانین بزنیسه‌ ر‌یشی در‌یژه. که‌واته
نالی حه‌قیه‌تی گ‌ورج پ‌یمان بلی «به‌حری غه‌زه‌لم...» ه‌تاد چونکه‌ تازه‌ به‌ تازه‌ وشه‌ی «بزانه» ی کردۆته
گه‌وه‌ه‌ر و خستۆتیه‌ به‌حری غه‌زه‌له‌وه. ئ‌یمه‌ که‌ چاومان ئە‌م ورد‌ه‌کارییه‌ نه‌بینی خه‌تای چاومانه‌ و له‌به‌ر
ب‌یباکی وه‌یا درشت‌بینی خۆمانه‌ له‌وه‌شدا چ حه‌قیکمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه‌ چونکه‌ نالی ر‌پی ه‌ه‌موو
گه‌یه‌یکی لی بریوبه‌وه. پ‌یم بلی ده‌بی ه‌ه‌لوئ‌یستمان له‌ ئ‌است ئە‌م به‌یته‌دا چی بی؟

نالی به‌ داوه‌ شه‌عری ده‌قیقی خه‌یالی ش‌یعر
بۆ ئە‌و که‌سه‌ی که‌ شاعیره‌ سه‌د داوی نایه‌وه

ئ‌یمه‌ که‌ بزانه‌ی نالی داوی بۆ ناوینه‌ته‌وه‌ چۆن ره‌وايه‌ سووک به‌سه‌ر ش‌یعره‌کانیدا ت‌یپه‌رین! ئە‌م سووک
ت‌یپه‌رینه‌مان یه‌کسه‌ر پ‌ابه‌ندی داوه‌کانمان ده‌کات و چ ع‌وزر‌یک‌یشمان به‌ ده‌سته‌وه‌ ناب‌ی چونکه‌ وه‌ک گ‌وتم
«لقد اعذر من انذر». ب‌یگومان ده‌بی ه‌ه‌ر ئە‌م به‌یته‌ خۆی داوی وه‌های ت‌یدا بی که ئە‌گه‌ر ورد نه‌رۆین
پ‌ییه‌وه‌ بین. من یه‌ک دوو داوم لی ه‌ه‌لگرتۆته‌وه‌ ه‌ونه‌ره‌که‌ش بۆ نالی ده‌گه‌ر‌یتته‌وه‌ چونکه‌ خه‌به‌رداری
کردمه‌وه‌ له‌ داوه‌کانی. یه‌ک‌یک له‌وان ئە‌مه‌یه‌ که‌ ش‌یعره‌که‌ به‌ ش‌یوه‌یه‌کی تر بخوینر‌یتته‌وه‌ چونکه‌ له
ر‌ینووسی کوردی کۆندا ه‌ه‌ردوو خویندنه‌وه‌ جایزه‌: «نالی به‌ داوه‌ ش‌یعی ده‌قیقی خه‌یالی شه‌ع»
به‌مه‌دا خه‌یالی داوه‌ موه‌ باریکه‌کانی یار بۆته‌وه‌ داوه‌ ش‌یعی غه‌زه‌له‌که‌. وه‌صفی «دقیق» یش ده‌شی بۆ
ش‌یعره‌که‌ و بۆ شه‌عره‌که‌ بگه‌ر‌یتته‌وه‌ و ه‌ه‌ردووکیان ب‌ینه‌ ئە‌و داوه‌ که‌ بۆ شاعیرانی ناوه‌ته‌وه.
«خه‌یالی شه‌ع» یش ه‌ه‌لده‌گرئ «اضافه‌ی بیانی» ب‌یت نه‌ک «اضافه‌ی حقیقی» ئە‌وساش واتا که‌ی ئە‌مه
ده‌بی «ئ‌و خه‌یاله‌ی وه‌ک شه‌ع باریکه‌». ئە‌مه‌یان داویک.

داوی دوهم له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دایه‌. که‌ ده‌لی «سه‌د داو» له‌ نووسیندا دوو پ‌یتی «د» ده‌نوسری به‌لام له‌

گوتنه وهدا يهك «د»ى گوشراو دهدركيترت. نهختيك زمان رههاكه له گوشيني «د»كه وشهكان دهبنه «سهداو - سهداو» مصرعهكهش ئەمەى لى دیتەوه «بۆ ئەو كهسهى كه شاعيره سهداوى نایهوه».

چاويك به غهزه له كهدا بگيريهوه دهبنى دهیان وشهى وههاى تيدايه كه هه مووى واتاى «ئاو» رادهگه يهن چ به حه قيفهت بى چ به مهجاز وهيا ته ئويل وهك وشهكانى «ته پى - به هار - پشكو كوزانه وه - گولگه شان وه - خه لووز كوزانه وه - فيض - نار مردن - خاكزيانه وه - هه نجير - شير - صاف - طفلى عينب - ريشانه وه - سونبول - شمشادى تازه - خضرا - برد العجوز - تهراپى عيشق - به فر - سارد و گهرمى خه جالهت - توانه وه - چاوه - زانه وه - رهوان - زه مزه م - فرات - نيل ...».

له بهر تيشكى فنونى شيعردا هه موو ئەو وشانهى دژى ئاو و تهراپين وهك «پشكو، مه جمهر، خه لووز، وشكى، عاصى، نار، خاك...» له رپى «مفهوم المخالفه» وه، ئەوانيش واتاى ئاو و تهراپى ده به خشن وهيا تارمايان ده خنه ناو به يته كانه وه. نالى زور راستى كردوه كه ده لى به داوه شه عرى خه يالى شيعر سهدا «ئاوى» نايه وه چونكه سه ره له بهرى به يته كانى به «ئاو» ئاوسن، من و توش له سه ر وردبينى و خورد كردنه وه و بچوونى شاعيرانه په كمان كه وتوه بۆ ديتنى ئەم هه موو ئاو و تهراپيهى كه خه ريكه دامه نى خه يالى شيكه ره وه ته ر ده كاته وه.

له م نووسينه بهر ته سه كەى كه به ئەسل بۆ گوتار ده ستى پى كراوه و له ژير ئەو ناو نيشانه دا كه سايهى به سه ردا هيناوه، چى تر مه وداى به دوا كه وتنى تايبه تيه كانى شيعرى نالى پهيدا نابيت چونكه هه ولدانى گرته به رى هه موو ئەو تايبه تيه انه وا داخوازيى دهكات له پيشه وه ناو نيشانه كه بگورپت و له جياتى «چه پك» وشهى «گولزار» خوى ببينه ناو نيشان، نووسينه كهش له گوتاره وه بكرى به دى راسهى دوور و قوول و پشوو دى ژى چهن سهاله. كوردى گوتەنى، ئەم درهنگه به م زوه راناكات، له بهر ئەمه ليره وه به ناچارى جله وى خامه با ده ده مه وه سه ر لابسى كه له يه كه م ئالقهى ئەم ريزه گوتاره دا كردو مه ته به لى ن و تا ئىستا وهك قه رز هه ر به سه ر شانمه و يه ئەو يش لابسى «ناوه رۆك» ه له شيعرى ناليدا.

له تى كراى ئەم نووسينه دا، به پيشه كى و ريزه گوتاره كانيه وه، تا راده يىك زمانى خامه گف تو گو يه كى له باره ي ناوه رۆكه وه كردوه هه ر چه ند ناوه رۆكه كهش مه به ستى بنجى گف تو گو يه كه نه بو بى، وه يا خود به شى كى كه م له ناوه رۆكى هه موو شيعره كانى نالى باس كرابيت، چونكه شتى كى ئاشكرايه واتاى هه ر به يتىك و غه زه لىك و قه صيده يىك هه ندى كى تى كراى ناوه رۆك به بهر خوى ديدات، جا به ناوى ناوه رۆكه وه بى ت يا خود له زى منى مه به ستى كى تر دا بى ت وهيا هه ر به جارى چ ناو نيشانى نه بى ت.

ئەوهى راستى بى ئەگه ر له باسى ئەده بى، وهيا مرؤفايه تى به گشتى، خۆمان نه كه ين به وه قه سابهى كو شته په ل په ل ده كا و هه موو ئەندامه كانى له يه كتر جودا ده كاته وه، هى چ رى گه يىكى راست و ره وا نيه لى مان سه لى نى كارى ئەده بى له به ريه ك هه لوه شى نى ن و سه ر و ده ست و پى و كه و ل و هه ناوى له يه كتر جودا كه ينه وه و به خۆشان بلى ن خه رى كى كردارى كى خال قانه ين چونكه به ره مى ئەده بى هه مووى به يه كه وه ده زى و پيش زانى شى به يه كه وه له هه ناوى خاوه نه كه ي رسكا وه و فرا ژوو بوه. وا ده بى ناونا وه به ناچارى باسى لايه نى كى يه ك له وه به ره مه ئەده بى انه ده كه ين به ناوى شى كرده وهى ئەو لايه نه كه خوى به ته نها مه به سته له روون كردنه وه دا ئى تر له تى كراى به ره مه كه داده برى ت و به سه ره خوى باسى ده كرى ت له حالى كدا ده زانى ن هه موو لايه نه كان به يه كه وه هاتوون و تى كرايان به شدارن له هه لئانى له ش و وا تا و شى وه و شى وا زى كاره كه، هه ر تا كى كى ش له وه لايه نا نه مه يله و تى كه ل له گه ل ئەوانى تر دا وهيا به دواى

پئوهندیی بهوانی ترهوه بهستراوتهوه که ئه مه ری نادا لهیه کتر جودا بکرینه وه بی ئه وه تیکه لیه که په کی بخری وه یا داوه کانی پئوهندیی بچرین.

ئه م ناچاریهی په له په لکردن ده بی له سنووری مه عقولدا بوهستی، مه عقولیه تیش له وه وه دیت زهره ری بی پرپوونه وه به به ره مه په له په لکراوه که نه گات، زهره ره که ش به زوری بریتیه له مانه.

۱- نه هیلانی تیکه لیه که و ه لبرینی داوه کانی پئوهندیی به و جوره ی که له نرخ و بایه خی هه موو لایه کیان که م ده کاته وه چونکه دیاره تینه خویندنه وه ی ئه و شتانه ی که هاوبه شن له پیکهینانی نرخیکدا ده بیته شارندنه وه ی نرخ ی هاوبه شیه که که خوی به شیکه له نرخه که.

۲- بیئاگایی له وه ی که په له لکردنی به ره هم به ناچاریی ده کریت و ره وا ده دیتیت، چونکه بیئاگایی له م راستیه یه کسه ر ده بیته هوی بی په روایی له ئاست هارمونی و هاوبه شی و تیکه سترانی ناوه کی سه رله به ری به ره مه که. چ فه رقیکیش نیه له بهینی ئه وه ی بی په روایی نرخ ی به ره هم پی شیل بکات وه یا خود تینه که بیشتنی ساده، چونکه به عاده ت نه زانینه که خوی بنگه ی بی په رواییه که یه.

۳- دووباره نه خسته وه سه ری کی په له لکراوه کان بؤ پیکهینانه وه ی سه رله نوپی به ره مه که. تو که هاتی به رخیکت کوشته وه و ئه ندامه کانیت له یه کتر جودا کردنه وه و هه ری که له وانت به جوری سه ری هه خؤ وه صف کرد، تیگرای وه صفه که ت نابیته وه صفی به رخه که چونکه به رخ سه ر و ده ست و دونگ و که ول... و قاچه کانی به یه که وه ن، سه ره رای به یه که وه بوونیان یه کتریش ته واو ده کن، ئه مه ش حاله تیکه هه موو شتی زیندوو تیدا به شداره، نه ک هه ر زیندوو هه موو شتی زور لایه ن و موته کامیلیش وه ک زیندوو وایه که لیکدا برینی که رته پیکهینه ره کانی ته کاموله که ی ده کوژی. به و پتیه ده بی دوا ی هه لوه شانندی ناچاریی به ره هم، سه رله نوپی به یه کتردا بدووریته وه و به دروستی و ته واوی و سه رله به ری ته ماشای بکریته وه. له من به پیشه وه نو سه ر هه بووه ئه م رایه ی ده برپروه، ته نانه ت دابه ش کردنه که ناو ده نی «دابه ش کردنی میتافیزیکی». لیره دا من قسه ی غهیری خؤم دووباره ده که مه وه که باوه رم پیی هه یه.

له م کاره ی دابه ش کردن و په له لکردنی به ره می ئه ده بی بؤ مه به سی شیکردنه وه و تیگه یانندن، ئه وی له هه موان قاچ خلیسکینتره عه مه لیه تی لیکترازاندنی ناوه رۆک و شیوازه چونکه له مه دا دوو کۆله که ی سه ربه خؤ له ژیر هه یکه لی به ره هم ده رده کیشریت، له حالیکدا هه لبرینه وه ی به شه کانی ناوه رۆک ده بیته که رتکردنی یه ک کۆله که هه رچه ند گرنگ بی وه یا گرنگتریش بی له کۆله که که ی تر که شیوازه. به راستی له یه کتر جودا کردنه وه ی ئه م دوو به شه پیکهینه ره ی به ره می ئه ده بی که متر نیه له ئیعدامی به ره مه که چونکه ناوه رۆک و شیواز وه ک جه وال و گه نم وه یا خود کیسی کاغه ز و بامیه نیه هه ری که به جوداوازیی له لایه که وه هاتن و ناوه رۆکه که له جه وال و کیسه ی شیواز کرابیت و دواتر لئی ده ربهینریته وه چ زهره ریش به هیچ لایه نیک نه گه یشتی. پئوهندیی شیواز به ناوه رۆکه وه پتر و به هیزتره له جؤش پیخواردنی دوو پارچه مه عده ن چونکه ده شی دوا ی جؤش خواردن سه رله نوپی له جه مسه ری نیوانیا نه وه له یه کتر جودا بکرینه وه که چی شیواز و ناوه رۆک له جه مسه ره وه به یه کتر نه گه یشتون به لکو وه ک له شی مروف و پیسته که ی به یه که وه نمایان کردوه و هه موو له شه که و هه موو پیسته که، ده ورانده ور و سه رله به ر، جؤش خواردووی یه کترن، نه خیر پیسته که دریزه کیشانی له شه که یه، به لام به لای ده ره وه نه ک به لای ژووره وه.

له زور نووسیناندا ده خوینیه وه، نو سه ر باسی شیواز و ناوه رۆک ده کات وه ک ئه وه ی باسی مریشک

و په‌ره‌کانی و هیا مروښ و تووکی له‌شی بکات، زور جارانش له‌په‌ر رق هه‌لگرتن له‌روالته‌تی ته‌عبیری کون، ناحه‌زانه باسی شینواز «پوخسار» دهکات هر ده‌لټی میکروبی سیلی له‌له‌شټکی ساغدا دوزیوه‌ته‌وه. به‌راستی هم تهرزه بچوونه کاریکی دوور له‌واقیعه و پیوه‌ندیی به‌ئده‌ب و پوښنیریه‌وه نیه.

چهند سه‌یره یه‌کټک هز له‌خانوو بکات به‌لام رق له‌دەرگه و په‌نجره و که‌فمالی دیواره‌کانی هه‌لگرت. هر هم بچوونه هه‌له‌یه وای کردوه ته‌عبیری «وشه‌سازی» به‌سه‌ر زاری هه‌ندی که‌سدا بیت له‌کاتی باسکردنی ئه‌ده‌بی لیره به‌پیشه‌وه.

من له‌نووسینمدا و ابو به‌جوری سه‌ره‌خو له‌شینواز «پوخسار» دوام به‌لام له‌به‌رخاتری نامانجیکی تایبه‌تی بوه نه‌ک له‌په‌ر بروا کردنم به‌ره‌وا بوونی لیکترازاندنی شینواز و ناوه‌رؤک. من له‌م نووسینانمدا وهرامی هه‌ندی بیروپای چه‌وتم داووته‌وه که ده‌یه‌وی یه‌ک جوړه ناوه‌رؤکی خوئی هزی لی دهکات به‌سپینن به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا. له‌ئاست هم تهرزه ته‌سک دیتنه‌دا گوتومه ناوه‌رؤک هه‌رچی ده‌بی باببی، بای فلسټیک نرخی نابی نه‌گه‌ر شینوازده‌کی بی هونه‌ر و جوانی بیت. من چی بکه‌م له‌وه‌عز و په‌ندی فه‌یله‌سووفانه که به‌قسه‌ی شه‌ت و په‌ت دهربرایی، و هیا گونا‌هی من و تو چی بی له‌وه‌دا جنیوه‌کانی شیخ ره‌زا هه‌ند ته‌ر و برن ناویان لی ده‌تکی! به‌ره‌م و ناوه‌رؤک و شینواز هه‌موویان ته‌واوکه‌ری یه‌ک شتن و هیاخود به‌هه‌موویان ده‌بنه‌ شټیک. هه‌لبه‌ت نابی له‌بیرمان بچی ئه‌مانه له‌ئاسمانه‌وه نه‌بارییون، زه‌نه‌ی دهروونی مروښ و تیکراییان باسی ئه‌و دهروونه ده‌گټرپه‌وه و وینه‌ی ده‌کیشن هر له‌و ده‌مه‌دا که مروښه‌که له‌ری و شه‌وه ده‌یه‌وی وینه‌ی و اتا و هیا مه‌به‌سه‌سټیک بکیشیت.

به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هیا هونه‌ری که به‌چکه‌ی هه‌ست و هوشن، پتر له‌وه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئالیی دهره‌وه‌ی نه‌فس بن له‌و نه‌فس و هه‌ست و هوشه‌دا، قیاسیان له‌به‌ره‌می مادی، ته‌نانه‌ت زانستی پروتیش، ناکری که بریتیه له‌ریزکردنی ماده‌ی پروت به‌سه‌ر یه‌که‌وه و هیا ته‌عبیردانیکی سارد و سپ بی له‌وانه‌ی به‌راست ده‌زانرین له‌سروشتمدا. به‌ره‌می مادی (وه‌ک فابریقه، خانوو، جلوه‌رگ، که‌پر، پیلانو...) و هیا زانیاری (وه‌ک ده‌ستوراتی هه‌نده‌سه، ئاسمان، ریازیات به‌تیکرایی، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به‌نه‌فس و ویژدانی دروستکه‌ره‌کی و هیا دوزره‌که‌ی نابیت، له‌و نه‌فس و ویژدانه‌شه‌وه هه‌لناکولین چونکه بوونی سه‌ره‌به‌خویان هه‌یه و به‌پی یاسا و ده‌ستووری ناو کتیبان و هیا تاقیکردنه‌وان مروښ لینیان شاره‌زا ده‌بی. به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ریی ئه‌و بوونه سه‌ره‌به‌خویه‌ی نیه، به‌پی یاسا و ده‌ستووری قه‌رار داده‌ش په‌یدا نابی، له‌دهره‌وه‌ی نه‌فس و ویژدانی خاوه‌نه‌که‌ی قوت نابیته‌وه.

به‌لئ راسته که بوونی مادی نه‌بوو به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ریی نابی، به‌ر له‌وان ئه‌ده‌ب و هونه‌ریی نابن، به‌ر له‌وان مروښ نابی به‌لام هم په‌ک که‌وتنه له‌سه‌ر ماده بق په‌یدا بوونی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر نابیته به‌شټکی ئه‌ده‌ب و هونه‌ره‌که هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتو و شیلمان ده‌بنه به‌شټکی خانوو و هیا ده‌ستووری ئه‌رخه‌میدس دیارده‌ییکی سروشتیه‌ی و کاری خوئی دهکات هه‌رچه‌ند ئه‌رخه‌میدسیس نه‌با و هیا نه‌یدوزبیاپه‌وه. به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ریی تیکه‌ل بوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا و هیاخود له‌گه‌ل ئه‌و وینه و واتایانه که پیشتر له‌ته‌فاعولی ئه‌وتوی په‌یدا بوون، زور جارانش ژوورخانی فیکری ئه‌وه‌نده ته‌جریدی ده‌بیته‌ بنگه‌ی ئه‌ده‌ب و هونه‌ر چ پیوه‌ندیی راسته‌وخوی به‌ماده‌وه نامینن و هک ئه‌وه‌ی که وینه‌ی بی سه‌روپیی ناو ئه‌فسانان بکری به‌بناغه‌ی هه‌لبه‌ست و هیا

چیرۆک. ئەم وێنانه هەرچەند لە بنەرەتدا رەنگدانەوهی بوونەوهەرن لە مێشکی کول و لێلی گەلی دواکەوتوودا بەلام دواى پەیدا بوونیان کاری سەرپه‌خۆ دەکەن. بەشی زۆری ئەو کارکردنەش بە پێچەوانەى حوکمی سەرھەلدانیان لە مادەوه، دژی مادە و دەستوورەکانی دەوستان تا رادەى پەکخستن و بێ باپەخ کردن، وەک ئەوهی کە سوود وەرگرتن لە جانەوهریک دەبێتە هۆی تەقدیس کردنی ئەو جانەوهرە، کە ئیتر سوودی لێ وەرناگیرئ، سوودەکە بوو بەهۆی تەقدیس، تەقدیسەکەش سوودەکەى کوشت. کورتهى قسهى دريژ ئەوهیه، ئەدەب و هونەر وەک زۆرینەى دیاردەکانی کۆمەلایەتی و ئایین و باوهر و نەریت... و هتاد، بەرھەمی زاتین لە ئاکامی تیکەل بوونی زات لەگەل مادەدا پەیدا دەبێ - باشتر ئەوهیه بلیم تیکەل بوونی زات لەگەل تیکرایى دەروبەر بە باری مادى و مەعنەوییهوه بە هەموو چاک و خراپیهوه لەوانەى دینە بەر هەست و هۆشى مروفهوه نەک تەنھا «مادە» کە بەشى تەفسیری راستەوخۆی ئەدەب و هونەر ناکات.

بێگومان یه‌کێک لە عامیلەکانی دەروبەر، رابەر و فێرکەر و مامۆستا و دەرسدەرە کەوا پتر لە مادەى کەر و لال وەیا نەریتی قالب بەستووی بێگیان وەیا بەرژوهند و سوودی دەورەدراو بە چەندین دیواری مەنع کردن و بە عەیب زانین، دەبنە سەرچاوهی کارتیکردن. چونکە رابەر و مامۆستا کە خۆیان بەقەدەر ھەر مادەییکی ئەم جیھانە مادەن، زمان و مێشکیشیان ھەیه بەکاری دین بۆ ئیقناع کردن وەیا ترساندن وەیا بەھەلە بردن وەیا رپی راست نیشان دان «کە رابەرەکە بەراستی دەزانئ، لەوانەشە چەوتترین رینگا بێت» وەیا بە کوشت دان... وەیا... وەیا.

لەبەر تیشکی ئەم لێکدانەوانە و تیبینیانەدا من رینگە بە خۆم دەدەم باسی «ناوەرۆک» بکەم لە شیعری نالی کە بە ناچاری دەبێتە باسکردنیکی دابەشکەرانی و لەبەرئیک ترازینانە، لە حالیکدا ئەو بەشانە بەیەکەوه بەستراونەوه زۆر جارانیس لە یەک بەیتدا تیکنالاون ئیتر تیکنالاونی دۆستانە بئ وەیا چەشنیکی تر بئ وەک ئەوهی لەم بەیتەدا دیار دەکەوئ:

مرادم زیللەت و پارانەوهی حالە نەوهک نەعتە
بە چەند بەیتیکی کوردانە کە قورئانت ئەنا خوانە

لێرەدا ناوەرۆکیکی خۆ بە کورد زانین کەوتوتە بەر دەست و پیتی ناوەرۆکی ئایینی، بەلام دەبێ لەبیر نەکەین ھەردوو ناوەرۆک لە بەیتەکەدا بەیەکەوه جۆش خواردوون و بە زۆرەملیتی وەک ئەم باس کردنە نەبئ لە یەکتەر جودا ناکرینەوه چونکە جودا کردنەوہیان ھەم شیرازەى ھەلبەست ھەلدەوہشینی و ھەم نەفس و وێژدانی نالیش دەکا بە چەند دەرگە و دەربوونە کە لە راستیدا یەک نەفەس و یەک وێژدانە ھەردوو ناوەرۆک و سەرلەبەری بەیتەکە و قەصیدەکە و شیوازەکە و فنونی شاعیریەتەکەى لێھەلکۆلیوہ وەک ئاوی سەرچاوه، چ پیککەوتنەوہینیک و نەگونجانیکیشى ھەست پئ نەکردوہ لە بەیەکەوه ھانتی دوو ناوەرۆکەکەدا کەوا رەنگە کوردیکی دلگەرمی ئەم سەردەمە لە کز بوونەوهی واتای کوردایەتی بەرانبەر ئایین لە ھەلبەستەکەدا ھەستی ناراحەتی بکا چونکە چەندین ھەلبەست و نەشیدی ئەوتو دەبیەت ھەموویان دژی ئەو قەناعەتەى ناو بەیتەکەى نالین:

ئەرى ئەى كوردستان كوردستانى جوان گەرەمى ژىنمى خوامى بىنگومان

رەنگە كوردىكى چىنپەررەر لە كزبوونەوئەى تىكرای كورد بەرانبەر ئاىن ناراحت نەبى بەلام ئەگەر خەلە و خەرمان و فەلاح و كرىكارى كورد كز بوویایە نارازى بوویایە و بە گژ نالیدا چووبایە. بىنگومان كوردىكى دىنپەررەش باى ئەرز و ئاسمان لەم بەیتەى «كوردستانى جوان» وەتەنگ دىت و بە كوفرى بىدەمەتەقەى دەزانى، مرۆفى واش هەیه لە هىچ كامىكىان وەتەنگ نایەت، هى واش هەیه نەك هەر وەتەنگ نایەت بەلكو لە هىچى ناگا تا وەتەنگ بىت وەیا راي لى بىت.

ئەم هەلۆستە لەهەك نەچوانە بەرانبەر تاكە بەیتىك ئاكامى تىكەل بوون و تەفاعولى نەفس و وىژدانى مرۆفە لەگەل دەروبەر و بوونەوئەردا. بابەت يەكىكە، بەلام هەلۆست زۆرە و گەلىكىش لەهەكتر جودان، جوداوازیەكەش لە دەربەست نەبوونەوئە دەست پى دەكا تا دەگاتە سنوورى لە دژ وەستان و جەنگىن. بگرە كوشتنىش. ئەم مەودایە بەرفراوانەى جوداوازیى هەلۆست لە ئاست بیروباوەرى ناو بەیتىكى هەلبەستەكەى نالى بە تاكە هۆى «مادى» بەرەست وەیا بەرژەوئەند تەفسىر ناكرى. لەونەیه دەولەمەندىك بەیتەكەى پى خوش بى يەكىكى تر پى هار بى وەیاخود باباىكى هەژار تى نەگات و هەژارىكى تر جەزبەى بۆ بگرىت وەیاخود هەژارىك و دەولەمەندىك بەیهكەوئە لەسەر بەیتەكە بکەنەوئە و هەژار و دەولەمەندىكى ترىش بەیهكەوئە هىرش ببە سەر بەیتەكە و ئەو كەسانەى كە لە سەرىشى دەكەنەوئە. پەیدا كردنى تەفسىرى يەكسەر و كتوپرى مادى بۆ جوداوازیى لە نىوان ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى يەك بوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان وەك يەك وابن بە تەواوى وەك ئەوئەیه تەفسىرى يەكسەر و كتوپر پەیدا كرىت بۆ لەهەك چوونى ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى جوداوازیى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان ئەوانىش جوداواز بن.

هەر دوو تەفسىر بە زۆرەملى و پەكخستن و تۆبزیى نەبى ناچىتە مىشكى مرۆفى ژىر، چ مەنتىق و عىلمانىتەش بە خۆیهوئە ناكرى. ئەو هەموو شتە لەهەك نەچوانە جىگەى بۆ نادۆزرىتەوئە لە هوش و گوش و زانست و مەنتىقدا ئەگەر نەدرىنە بەر تەفسىرى مادى فراوانى واقىع بە هەموو لایەنىكى مادى و نامادىیهوئە - فكرى مادى بۆ خۆى بروای هەیه بەوئە كە مادە سەرچاوەى هەموو ئەو شتەنەیه پىيان دەلین مەعنەوى و من وشەى نامادىم بۆ بەكارهینا.

جگە لە زۆر لایەنى ئەو كاریگەرەنەى تاو دىن بۆ ناو دلى مرۆف، هەر مرۆفەكە خۆى لى دەوئەشیتەوئە بە پى گۆرانى بارى زىهنى و نەفسى خۆى وەیا بە پى داخوازیى هەلۆستىكى كاتى وەیا زەوق و شەوقىكى رىكەوت وەیا بۆ تەماع وەیا لەبەرختەر و خۆتر وەیا... وەیا... هەر جارە واتاىك و ناوئەركىك بەكار بىنىت كە خزمایەتى نەبى لەگەل واتا و ناوئەركى هەلبەستىكى ترى.

ئەوئەى راستى بى ئەم دیاردەیهى ناوئەركى زۆر بوون و جوداوازیى نىوانیان هەتا بللى شتىكى چاوەرپوان كراو بوە لە سەردەمى كۆندا چونكە ئەوسا شاعىرىكى وەك نالى وەیا شىخ رەزا ئەندامى رىكخراوىك نەبوە كە فەرماىشتى دەسەلاتى لە خۆى بە پشستەوئەتر بكاتە ناوئەركى هەلبەست و سەرلەبەرى شىعرى «۵» سالى و «۶» سالى وەك مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلى «رۆزراىز» يەكسان و نەگۆراو بىت.

یەك ئاھەنگی واتا و ناوەرۆك لە بەرھەمی ئەدەبی و ھونەریی مەرۆفی سەر بە باوەری سیاسی كەوا شتیکی چاوەروانكراو و بەرچاوە لە ژیانی رۆژانەدا، شتیکی نامومكینه لە شیعی نالی و غیری نالیدا كە چ تەبلیغاتی رەسمی و سیاسی نەھاتوو پراویژی ھەلبەستەكانی بۆ پەنگرێژ كات و قالبی فكر و ناوەرۆكەكانی بەھاویتە بەر ریشە و خامەوہ.

نالی لەو پەراویزەدا كە ژیاوە و بییری كردۆتەوہ و ھەلبەستی گوتوہ بە دلخوازی خۆی ناوەرۆکی ھەلبژاردوہ و فۆرمی بۆ داناوہ. ھەرۆك گەشت و گەرانەكەیی بە شام و توركیا و حیجازدا لە ئاكامی بەیەككەوتنەوہی تەكانەكانی پەلەفرەیی ژیانی خۆی لەگەڵ واقیعدا، بەبێ دەرچوونی ئەمری ئیداریی رۆوی داوہ ھەرۆھاش ناواخنی شیعرەكانی لە تەندووری دەرۆنیوہە زمانەیی كینشاوہ، نە سولطانی توركیا و نە پاشای بابان و نە دەرەبەگی ھەولیر و نە توجاری شام و نە چینی ھەژار و ناوہنجی و نە ھیچ شتیکی وھا مادی و بەرھەست پێیان كردوہ.

ھەموو ئەو قسەوقسەلۆكە بێ سەرۆپیانەش كە دەلی شیعی نالی و ئەمسالی نالی خزمەتی دەرەبەگی كردوہ وھیا فكری دەرەبەگی كوتاوہتەوہ لە تاكە سەرچاوەی كەم زانیوہ ھەلدەقۆلن بە یارمەتی گرۆفی رقەھلگرتن لە رابردوو كە لەسەر ھیچ بنجیكی زانست وھیا ئینساف وھیا خیرخواھی وھیا مەرۆف دۆستیوہ ھەلنەستاوہ. بە پێچەوانە چەندی بلیی كاری سەلبی دەكاتە سەر دل و میشك و عاتیفەیی چینی نەوہاوی خویندەواران كە لە ھیچە و بە خۆرای دەیانكا بە دوشمنی نرخدارترین میراتی كوردەواریی. لێردا بە مونا سەبەیی جیگە ناوی كتیییكی زۆر مەشووری زۆر میشك غەلەتینم بە بییر دیتەوہ كە لە سالانی ۱۹۶۰ دەرچوو بە ناوینشانی «وعاظ السلاطين» ھیرشی سەختی دەرەبە سەر زانا و ئەدیبەكانی سەردەمی كۆن گۆیا بلویرژەنی خەلیفە و مەلیكان بوون لە حالێكدا تاك تاكەیی ئەو زانیوہ و ئەدیبانە نەبێ خەلیفە و سولطانیان تینەخویندۆتەوہ، كەچی لە دەمی بلاوكردنەوہی كتیبەكەدا زوربەیی ئەدیبەكانی عیراق بلویرژەنی عەبدولكەریم قاسم بوون. سەیریش لەوہدا بوو بە رادەیی تێھەلكشانی ئەدیبەكان لە داوای شۆرشگێردا تێھەلدەكشان بەرەو «قاسم پەستی» كەسیش خەیاالی بۆ ئەوہ نەدەرۆیشت دیمەنەكە بە دیمەنی ناو كتیبەكەیی «وعاظ...» بگرت و بە خۆیدا بشكیتەوہ.

بەراستی كە مەرۆف ئاگای لە نەفسی خۆی برا و پینەیی عەنتیکە دەكات و كۆلیكیش كەیفی بە خۆی و پینەكانی دیت. ھەر لە كۆلانەیی نەفسە بەسەھوو چوہكەیی خۆشیوہ سەیری دونیا دەكات بەلام سەیریکی سەرەوبن و ھەرگەراو و سەرمەوقولاتە لیداو. كەسێك كە سەری سوورا وادەزانێ، دونیا و خەلق دەسوورپین.

نالی ھەرۆك خزمەتکاری تاكە كەس نەبووہ خزمەتکاری چ بەرە و تاقمیکیش نەبووہ. فكر و بیرورای ھیچ چینیکی دیاركراریشی نەكوتاوہتەوہ. كە سەیری دیوانەكەیی بكەین بێ لایەنگیری و رق لێھەلگرتن دەبینین ئەم مەرۆفە ھەلبەستی بۆ دلی خۆی ھونیوہتەوہ شیعرەكانیشی ھەر بایی تێپەرینی واقع و كۆمەلایەتی بە نەفسی خۆیدا تەرجمەیی واقع و كۆمەلایەتی دەكەن. لەلایەن خۆ دانە پال چینی ھەژار و بێدەسلاتەوہش ھەر ئەوہندە دەگوترن كە نالی وەك مەرۆفێكی مسلمانێ ئەو سەردەمە لە پێی راستە باوەری ئایینەوہ بەزەبی بە ھەژاردا ھاتوہ وھیا دژی ستەم بوہ. چ فكرەییكی رۆونی فەلسەفی «ھەژار دۆست» وھیا دژوہستانێكی ئاشكرا لە «ستەمكار» لەو ھەلبەستانەوہ بەرەو بیرومانەوہ نایەن. رەوا نابینم من وھیا یەكێكی تر لە پێی تەئویلی داتاشاروہوہ «ھەلوہست» بۆ نالی دروست كات و بەلای چینیكیدا

بشکینیتته و چونکه ئەو خۆی به چ لاییکدا نەشکاندۆتەو مەگەر ئەو لایەنەى که مسلمانى پروت حەزى لى دەکات.

بەهەمە حال که ئیمە بێین لەبەر تیشکی لیکدانەو هەى ئەو کەسانە که نالی بە خزمەتکاری دەرەبەگ و کۆنەپەرست دادەنێین شیعرەکانى هەلسەنگینین، چارمان نامینى لەو هەدا نالی بخەینە ریزی هەژاردۆست و ستم نەویست و دادخوازن، بە پێچەوانەى ئەو لیکدانەو هەى، چونکه زۆر ئاشکرایە قسەى مسلمانانە و خواپەرستانە راستەوخۆ یەخەگیری دەسەلاتدار و خاوەن ملک و پارە دەبى و لە مەعنادا تاوانباریان دەکات.

بە نمونە قەصیدەى: بەرگی دنیا هیندە کورت و کۆنە و بازارییە حەیاى شتیک دەبات که بنگەى شانازی و خۆپێهەلدانەو هەى خاوەن دەسەلات و پارەیه. هەموو داخوایەکانى تەرکی دانیشتنى ناوشار و روو لە دەشت و دەرکردنیش که لەو قەصیدەیهدا هەیه گالته کردنە بە کۆشک و تەلار و دامودەزگای دەولە مەندەکانى شارى:

گەنجى راحت تاجى عزیزت خارجى مەعمورییه
کوندەبۆ هەر بانگەبانگ و هودهودیش هاوارییه
پۆس بە کۆلى عامیریى فەرمووی که وا بۆ پوخته بوون
جووتى سەر کێوان گەلى چاتر لە تاقى شارییە

ئەم رووبەروو بوونەى نالی دژى ژيانە نەرم و نۆلەکەى دەولە مەندى شارى هەرگیز لە کەس ناسەلمینى بلێ گوتەى و هەها هەژاران دەبەنگ دەکا و هەستى شۆرشگێرانهیان دەکوژى بەهۆى قەناعەت هینانیا بە کەم بايەخى کۆشک و تەلار و ژيانى ئاسوودە، چونکه هەژارى بەستەزمان ئەم شیعرانهیان نایەتە بەرچاو تاکو ئەگەر مۆرفینى تیدا بێت پێى گێژ بن، که بۆشیاى بخویننەو تێى ناگەن. ئەو کەسەى که لێى چاوەروان دەکرى شیعرى نالی بخوینیتەو لە سەدەى نۆزدەمدا خویندەوارى ناو شارە که هێچى ئەو هەژارە نیه پێى بگوترى پرۆلیتاریا.

دەزانم لێرەدا من خەرىکی کارىکى بى سەر و پىم لەو ڕوودە که ئەم تەرزە دەمەتەقەیه بە هێچ کلۆجیک روو لە شیعرى نالی ناکات ئەگەر بە زۆرەملێ رووی تینەکەین، بەلام سووچى من چیه خویندەوارى کوردی ئەم سەردەمە دیت سواری سەر و پۆتەراکى شاعیری وەک نالی دەبیت و مۆرفین و جندۆکە و دەرەبەگایەتى لە شیعرەکانى هەلدینجى و گەنجى شلک و تازەشى پى سەر لیشیواو دەکات. دەبى بزانی فکریکی هەلە که چو مێشکی خویندەوارى گەنجەو و هەها نەقش بەستوو دەبى یەكجار بە زەحمەت لێى دەسپیتەو یاخود هەر ناسپیتەو.

کەواتە پێویستە لەتەک فکریکی هەلە یەکیکی تر هەبى تاي بکاتەو و ئیحتیمالى راستکردنەو هەى سەهووی ناو هەلەکە لە مێشکی گەنجدا بەردەست بکات بەر لەو هەى سەهووکە بە تەواوی جیگیر بێت. ئەم مەبەستەش لە بەیندا نەبیت، پێویستە راستى بگوتریت و پەردەى لەسەر هەلدریتەو، هەر نەبى بۆ ئەو هە بەرانبەر بیروپرای هەلەدا هی راستیش نموودیکى هەبى.

لەمانەش هەموو ازبێنین و لەگەڵ نەفسى خۆماندا هەلوەستى شەرم و حەیا بکەین دەبى دەستى

سته م و نارہوایی مرؤفی بیڑہمی ئەم سەر دەمە لە مردوہ بە شەرەفە کانمان کۆتا کەین، لە حالئیکدا
هەمان دەست پەیکەری تەقدیس بۆ زیندووی درندە کوشندە ی دەوالپینی خۆسەپینی میللەت تۆقینی
میللەت فرۆشیش بەرپا دەکات و دیتە ناو چاویشتەوہ و دەمکویشت دەکات. کە دەوری درندە
دەوالپییە کەش بە سەرچوو هەمان دەست کە پەیکەری بۆ دروست دەکرد چە پلە ریزان دادەنیتەوہ بۆ
یەکیکی تر، بە لام بە درێژایی کات هەر لە بیرەتی دژی مردوہ بیتاوانە کانمان بیت و بە گوناھاریان لە
قەلەم بدات. بە دەنگ هاتنی ئەم نووسینە لەم هەلکەوتە سەرەوینە «فرض الکفایە» ییکە وەک نوێژی سەر
مردوہ کە ئەگەر کەس نەیکات هەموو کەسی زیندوو تاوانبار دەبیت.

پاش ئەمە کە بە چاکی لیمان روون بیتەوہ نالی و ئەمسالی نالی خزمەتکاری دەرەبەگ و سته م و
ئەفسانە نەبوون، بە لکو خزمەتکاری دەر روون و ویژدانی خۆیان بوون ئەو شمان زانی کە خزمەتکار
نەبوونیان ئەنجامیکی ئاسایی ئەو سەر دەمە و ئەو ژیانە یە کە تیندا بەرپوہ دەچوون. دەتوانین چەند
شادەماری ناوەرۆک لە رشتە ی دیوانەکانیان هەلاویرین و بیان کەین بە شەقل و دروشمی هەر یەکیکی لەو
شاعیرانە. لێرەدا رینگەمان نیە بەراوردیکی ئەو دیوانانە بکەین بۆ پەیدا کردنی کیشانە و پینوانە ییک کە
شەقل و دروشمی یەکیکیان لەوانی تر جودا دەکاتەوہ چونکە لیکۆلینەوہ ی ئەم نووسینە مەیدانی وەها
فرەوانی نەگرتۆتە بەر خۆی، قسە کەش بۆیە بوو تا کوو شتیکی گرنگی تیندا بەیان کەم. کە بلیم لەو
دیوانانەدا چەند شادەماریکی ناوەرۆک بەدی دەکری، پێ دەچی گوتبیت شیعری ناو ئەو دیوانانە وەها
لە یەکتەر دەچن خاوەنیان نەناسریتەوہ لەو رووہ کە دەزانین ناوەرۆکەکانی بابەتی شیعری لە شاعیریکەوہ
بۆ یەکیکی تر گۆرانیکی بنجی بەسەردا نەدەهات، زۆر بەیان یاخود هەموویان چەند مەیدانیکیان
داکو تاوہ کە ئەمە بە زاھیر وا دەکا بەرھەمەکان لە یەکتەر بچن و بۆ هەموان دەست بدات. ئەم تیبینیە بە
روالەت راستە، بنجی مادبی راست و دروستیشی هە یە چونکە دیارە خەریک بوونی چەند کەس بە یەک
بابەتەوہ وا دەکا ئاکامی خەریک بوونەکیان لە یەکتەر نزیک بی، تەنانەت زۆر جارن وا بوہ تاکە غەزەلیک
بە ناوی دوو شاعیر بلایووتەوہ کە ئەمە رووی نەدەدا ئەگەر ناوەرۆکی ئەدەبەکیان لە یەکتەر جودا بایە
وەک ئەوہ ی کە مومکین نیە شیعریکی ناظم حکمت بدیریتە سلیمان نظیف.

بەلێ دەزانم قسە کەم ئەم ئاکامانە ی بە بەرەوہ هە یە، وەک دیتت لە واقعیشدا رووی داوہ، بە لام چەند
ھۆیک هە یە نەھیلێ تیکە لاو بوونی شیعری شاعیران ببیتە خەتەری بی سەر و شوونی و
نەناسرانە وەیان. وا لێرەدا بەو پەری کورتبیزییەوہ لێیان دەبمەوہ.

یەک لەو ھۆیانە ی پاراستنی شیعری شاعیر ئەوہ یە کە زۆر بە ی شاعیرەکان لە کاتی دانانیانەوہ بە
ناوی خاوەنەکیەوہ تومار کراوہ و لە نیوان خەلقدا بۆ ئەو ساغ بوونەوہ کە ئەمە شتیکی وەک قەلغان وایە
بۆ پاراستنی مولکیەتی شیعەرە کە. ھۆیکی تر ئەوہ یە بە عادت نازناویک لە کۆتایی شیعردا، وەک تاپۆی
خانوو، شیعەرە کە بۆ دانەرەکی دەپاریزی. ھەندێ جار وا دەبی نازناوہ کە بە یەکیکی تری وەک خۆی
دەگۆردریتەوہ کە کیشی شیعەرە کە تیک نادات و گرفت پەیدا ناکات.

نالی، سالم، کوردی، حاجی، راجی، صافی و گەلیک نازناوی تر هەموویان یەک کیشن و دینە جیگە ی
یەکتەر، بە لام بایەخی ئەم ئیحتیمالە لە زۆر رینگەوہ کەم دەبیتەوہ یەکیکیان ئەوہ بوو کە گوتم شیعەرەکان
لە دەمی بەوہ لەد بوونیانەوہ خاوەنەکیان ناسراوہ.

دوہ میان ئەوہ یە کە دەشی لە ناو ھەلبەستە کەدا نیشانە ییک ھەبی خاوەنەکیە ی بە دەستەوہ بدات وەک

که «قادر» مه‌دح کراوی ناو شیعر بی شیعره‌که بۆ کوردیی ساغ ده‌کاته‌وه وه‌یا هه‌بیه نالی پی دناسریتته‌وه. سه‌ره‌رای ناو، وا ده‌بی پروداوی ناو هه‌لبه‌ست په‌نجه بۆ ئەو شاعیره درێژ ده‌کا که پروداوه‌که پێوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه.

هۆی سێیه‌م ئەوه‌یه که زۆر جار ان له‌هجه‌ی شیعره‌که په‌راویزی سه‌ر شیوان ته‌سک ده‌کاته‌وه وه‌ک هاتنی «ئه» له پینش فیعلی مضارع‌وه که تایبه‌تی سلیمانی و شوینی له‌و نزیکه‌وه‌یه وه‌یا وشه‌ی «ده‌گه‌ل» هی موکریانه... به‌نموونه ده‌لیم ئەم مصرعه‌ی خواره‌وه:

«به‌قوربان هه‌وره‌مانی چۆن بیه‌نم» هی ناوچه‌ی سلیمانی نیه چونکه خه‌لقه‌که‌ی نالین «هه‌وره‌مانی» هه‌رچه‌ند مه‌فعولیش بیت (مصرعه‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدوڵلای کۆیه‌یه).

هۆی چواره‌می ناسینه‌وه‌ی شیعر ئەو خاسیه‌ت و تایبه‌تی و دهم و راویژه‌یه لینی ده‌بی به‌شه‌قل که‌وا که‌لینک جار ان غه‌له‌تی په‌ره‌سه‌ندوو راست ده‌کاته‌وه. هه‌لبه‌ستیک که له شاعیریک نه‌وه‌شایه‌وه زه‌حمه‌ته بۆی بی به‌مال هه‌رچه‌ند نازناوی ئەویشی پێوه‌ بیت و له‌نووسینانیشدا به‌و جوړه‌ رویشته‌بیت. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا وا ده‌بی شاعیریک له‌ دوو شاعیری هاو‌ریکار «مستوی» بوه‌شیتته‌وه و بۆ هه‌ردوکانش حساب کرابیت وه‌ک قه‌صیده‌که‌ی «ره‌فیعان من ئەوه‌ رویم له‌ لاتان» که شۆره‌تی بۆ کوردیی به‌ستوه به‌لام له‌ چه‌ند به‌یازی موعته‌به‌ردا بۆ نالی حساب کراوه.

له‌مانه‌ش بترازی هۆی دیار خستنی خاوه‌نی شیعر له‌گه‌لینک باری تره‌وه په‌یدا ده‌بی که ئیره‌ بۆی ده‌ست نادات خۆی پێوه‌ خه‌ریک کات. به‌هه‌مه‌ حال ئەم باسه‌ی چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌رۆک له‌ شیعره‌ی بو‌یزانی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌مه‌دا که به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی شیعره‌ی نالی دا ببه‌رین، ده‌توانین له‌ ریبازیکی ئاشکرا و هه‌مواره‌وه‌ گه‌شتی سه‌رنج گرتن و توژینه‌وه‌ی تیندا ببه‌ینه‌ سه‌ر مه‌طلب چونکه مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌ستی نالی وه‌ک شوین پی‌ی گران می‌ردان، له‌ هه‌موو مه‌به‌ستیک و ناوه‌رۆکیکی هه‌لبه‌ستدا تو‌رپه‌ی به‌ستوه هه‌ر ده‌لینی به‌ر په‌نجه‌ش ده‌که‌و‌یت نه‌ک ته‌نها چاو.

ئەو چه‌ند شاده‌مارانه‌ی من لیره‌دا په‌نجه‌یان بۆ راده‌کیشم، به‌راستی، لیکۆلینه‌وه‌ و روون کردنه‌وه‌ و شه‌رح دانی سه‌ره‌خۆی ده‌وی بۆ ئەوه‌ی به‌چاکی ساغ بیه‌ته‌وه‌ ئایا بۆچی نالی به‌ زۆری خه‌ریکی ئەم ته‌رزه‌ واتا و مه‌به‌ستانه‌ بوه‌! ئایا پی‌ی تی ده‌چوو نالی له‌و باره‌ی تیندا بوو به‌ واتا و مه‌به‌ستی تره‌وه‌ خه‌ریک بیت؟ رۆژگاری ئەو چ مه‌به‌ستی تری ده‌خسته‌ به‌رده‌ست و هۆش و خه‌ریک بوونی به‌کیکی وه‌ک نالییه‌وه‌؟

له‌ به‌رگی «دوه‌می حاجی قادری کۆبی» دا به‌ پی‌ی لوان و ده‌سه‌لات لایه‌نی په‌یدا بوونی شیعره‌ی کوردی له‌ سه‌رده‌می حوکه‌می عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشای بابان به‌ دوا‌ی شۆرشه‌ی فه‌ره‌نسه‌دا روون کراوه‌ته‌وه‌ که ده‌زانین نالی و سالم و کوردی له‌ مه‌لبه‌ندی سلیمانیدا، به‌ دوا‌ی ئەواندا و شان به‌ شانی وانیش حاجی قادر و باپیرم و چه‌ند شاعیری تری کۆبی له‌ مه‌لبه‌ندی نیوان دوو زا‌بدا که‌وتنه‌ سه‌ر هه‌مان ریبازی ئەده‌به‌وه‌. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یدا مه‌ته‌لی په‌یدا بوونی شیعره‌ی کوردی په‌رده‌ی مه‌ته‌لایه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیراوه‌. دیاره‌ لیره‌دا که باسی ناوه‌رۆکی شیعره‌ی نالی بکه‌ین و ئەم لابه‌سه‌ی هۆی کوردیی بوونی شیعره‌کانی بکه‌ینه‌ به‌ر لیکدانه‌وه‌ ده‌بی هه‌مان بۆچوونه‌که‌ی ناو به‌رگی دوه‌می حاجی قادری کۆبی دوو‌باره‌ بکه‌ینه‌وه‌ چونکه، تا ئەم بیرم بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی ئەم دیاره‌یه‌ی ده‌ست کردن به‌ شیعره‌ی کوردی چووبی، هه‌ر ئەو هۆیانه‌مان دینه‌ پێشه‌وه‌ که له‌و کتیبه‌دا لێیان کۆلراوه‌ته‌وه‌. که‌واته‌ کوتانه‌وه‌ی ئەو باسه‌ به‌لاوه‌ ده‌نیم و

کهواته هرچهند دوزانم توژینه و هی سهرله بهر و بی کهم و کهسر همم بایخداریشه و همم مومکینیشه، به ناچاری وازی لی دینم و دهلکیم به باسی ئەو شادهمارانهی ناوهرۆک که نهخشه و رښتهی زوربهی ههلبهستهکانی پیک دین و هک که تا ئیستا له بهر تیشکی ئەواندا هاتوچۆم به فکر و خامهی خۆم کردوه. ئەوهی بۆ هه موو نیگاییکی روون دهردهکه ویت له ههلبهستهکانی نالی، زیده بهرچاو بوونی دوو شادهماری یه کجار بنجی و رهگ داکوتای عیشق و ئایینه کهوا بینگومان له بهراییی هه موو به شهکانی تری ناوهرۆکی دیوانه که یه وه دین.

به راستی «عیشق و ئایین» که خویان دوو شادهماری گه ورن، له هه مان کاتدا سه رچاوهشن بۆ ورده دهماری تر که ئەوانیش به شدار ده بنه وه له تیکراییی ناوهرۆکی ههلبهستهکان.

شادهماری عیشق له شیعری «نالی» دا به پنی گوتهی ده ماو ده م که به شیکی بهرچاوی شیعره کانیش پشتگیری لی ده کن، له سه رده می خویندنای فیه قیانه یه وه تیکه ل به ههلبهستی نالی بووه رهنگه هه ر خویشی پالپونه ریکی گه وره بوو بیت بۆ به رده وام بوونی له سه ر پاردهوی شاعیری، چونکه وه ک دوزانین گه لی شاعیری خاوهن هونه ر و خاسیه تی شاعیریه ت وازیان له شیعره هیناوه له بهر نه بوونی ناگری عیشق له دلایندا به تایبه تی که شاعیره کان وه ک نالی خه ریکی خویندنای مه لایانه و قورئان و حه دیس بووین.

دیاره له باری وه هادا «مه لا» خه ریکی شیعرا ن نابیت ئەگه ر سۆزیک له هه ناوی خویدا شک نه با. یه کینکی وه ک حاجی قادر سۆزی کوردا یه تی لی بوو به و جیگره ی عیشق که تا کۆتای ژیا نی شیعری کورد په رستانه ی پی هۆنیه وه، ده شزانین چ مزگه وت و مه درسه و دهرسدانی فیه قیانه نه ده بوون به له مپه ر له پینش گوزه ری شاعیریه ته که ی. شیخ ره زا که شاعیریکی به رده وام بوو له سه ر شیعره بی ئەوه عیشق ناگری له دلی به ردا بیت، دهرس و مزگه وتی نه بوو له شیعری مه نع کات وه یاخود راویژی به ره و ههلبهستی ئایینی بیات. که مزگه وتی نه بوو، مه بهستی تری هه بوون شیعریان پیوه ههلبهستی. به هه مه حال وا پی ده چی عیشق نه خشه کیشیکی ده ست رویشتوو بوو بیت له ژیا نی نالی.

نه خشه کیشانه که شی هه ر له وهنده نه وه ستاوه که شیعری عاشقانه ی پی ههلبهستوه تا سه رده می مه رگی. من وا دوزانم «عشق و نامرادی» ئەو فرته نه یه بووه که نه یه هشت نالی به سه ر شتیکه وه بوه ستیته وه وه یا به شوینیکه وه بگیریسته وه که مال و حالیکی تیدا به یه که وه بنیت وه یا گوزه رانیک ته ئمین کات. هه رچه ند نازانین ئایا غهیری عیشق چ کاریگه ریه کی تایبه تی هه بووه وا بکات نالی زیده له خه لقی ولاتی خوی ئەو ئاواره و ئوقره نه گرتوه بیت، به لام دیاره ئەگه ر شتیکی وا هه بوو بی له و سالانه ی به ر له ئاواره بوونیدا هه ر بایي ئەوه ته فسیر به دهسته وه ده دات که بیئوقره یی ژیا نه که ی مه لبه ندی بابانی روون کاته وه، مومکین نیه ئەو شته تیمان بگه یه نی بۆچی نالی هه روا بی ئوقره و مال و حال مایه وه تا کۆتای ژیا نی! بیجگه له عیشق شتیکی تر به بیردا نایه ت له بابان رووی دابیت و له گه ل «نالی» گو یزابیته وه بۆ ولاتان و هه ندران که له و دووره شه وه نه هیلی ره گ به زه ویه وه داکوتیت.

له م تاریکستانه ی روانگه مانه وه هه ر ئەوه مان پی ده کری حیساب بۆ ئەو تروسکانه ی روودای کاریگه ر بکه ین که له مه شقه لی ههلبهستهکانیه وه پرشنگ داویژن. به داخه وه له وهنده گوته ی ده ماو ده م که پیمان گه ییشتوو ه یچی ئەوتۆ له بنی بیژهنگی ته حقیقدا نامینیته وه دوو راستیا ن ساغ کاته وه وه یا چه ند درۆیه کان سپی کاته وه. زور جاران گوته ده ماو ده مه که خوی له ته حقیقدا درۆی لی سپی ده بیته وه و ده بوو چیته وه وه ک ئەو خه به ره ی که ده لی نالی له قه رداغ «حه ببیه ی مالیاوا» ی خۆشویست که چی له

هه موو قه رهداгда «مالی ئاوا - مالیاوا» و مالکاولیکیش پهیدا نیه، ده بینیت چهند دست به تالین له به سه رهاتی نالی!

هه رچهند پیمان ناکرئ بریار بدهین له چ ته مه نیکدا نالی دوو چاری عیشقی ئاگرینی «حبه بیبه» بووه به لام وا دیته عه قله وه ئه م عیشقه ی له سالانی خویندنی دهره وه ی سلیمانی دوو چار بووبی که سه ره تاکانی ته مه نی جحیلی و هه نگامه ی دهرس و خویندنی گوندا و گوندی ده گرنه وه. دیاره نالی ئومیدیکه گه وره ی به «حبه بیبه» وه هه ر ماوه له گه ل به ره له ستیکردنی باوکی حبه بیبه ش له وه ی به یه کتر بیرین، ئه م راستیه ش له وه وه به ئیسیات ده گات که نالی خو ی دانی پیدا هیئاوه له قه صیده که ی «ماته م وه کو زولفه یینی سیه ه...» دا:

به س گریه بکه بو پدر و بابی حیجابت
بی بابی بی تو موریه بو وه صل و مولاقت
بی بابی بی تو بو من و تو بابی فتوحه
بی بابی بی تو خواسته یی من بوو به ئاوات
بیبابی مرادی من و تو بوو به ته مه نا
بی بابی دو عایی من و تو بوو به مونا جات
ئه و با به که فه تح و زه فه ری قه لعه یه قه معی
با قه لعی بکا زه لزه یی هادی می له ذذات

دیاره حبه بیبه ش وه ک نالی دوو چاری عیشقه که بووه، ته نانه ت له راز و نیازی نهینی عاشقانه دا به زاریشیدا هاتووه که خوا ئه و با به بیاته وه و به یه کتریان شاد بکات... به لام بیگومان دوا ی مردنی باوکه ش به ره له ستی ئه و تو هه بووه نه هیلی به یه کتر بگه ن که ئیره جیی لیکۆلینه وه ی دهرخستن وه یا ته رجیحی هوی ئه و به یه کتر نه گه یشتنه نیه. ئه وه ی مه به سته مه لیره دا دۆزینه وه ی لایه نی زوتر دامه زران و چه سپانی عیشق و ئایینه له ویزدانی نالیدا. ئایا کامیان به ر له وی تر چنگالی خو ی روو چواندوه؟
ئه م چهند دیره ی لیره به پیشه وه لایه نی زوتر رسکانی عیشق ته رجیح ده کات، له و ته رجیحه شدا شتیکی چاوه پروان کراو و عاده تی به به ر خو یه وه گرتوه چونکه دیاره عیشق به چکه ی گه نجایه تیه و ئایینیش هی کاملتی، لیکدانه وه که شم بو یه بوو نووسینه که ته سلیم به تا که بنگه ی چاوه پروان کردن و حوکمی عاده ت نه که م که زور جار ان وا ده بی به پنجه وانه کار ده که ن.
به راستی عیشق که قوولترین و کونترین هه سته گه وره و کاریگه رهکانی گیان و هه ناوی نالییه، شوین په نجی له هه موو ئاکار و ره فتار و گوتاری نالیدا به رچاو و به ره هه سته، ته نانه ت به شی زوری هه نیسکی عاتیفه ی دینیشی له قولپ و جو شکی کونه عیشقه زامداره که یه وه گر ده به ستن. ئه و دیاردانه وه ی عیشقی نالی له هه لبه ستهکانی سه ر به ئایینیدا ناو ناوه وه ها غه لب ده ستینی هه ر ده لئی له و شوینانه دا عیشق به هانه ی ئایینی کردوه به ته قینه وه ی خو ی

تووتیی تو له حیرصی دل بهندی طهمع دهخاته مل
بولبولی من له عیشقی گول تهغنیه و طهره ب دهکا

لیردها هرچهند ئەم ههلبهسته له زیمینی قهصیدهکهی «ئهوولی تهفرهقه نه زهر» دا خهریکی
شکاندنهودی دنیاخوازانه، به لام بهجۆریک بوته پیشانگی عیشق به حال تارمایی ئاین له و دیو پهردهی
عیشقهوه خوئی دهنوینی.

واتای بهیتهکه یه کجار نازداره، بایی ئه ونددی تیی دهگم پیوهی خهریک دهیم.
قهصیدهکه له سهرهتاوه ئه و کهسانه عهیبدار دهکا که له تهک قودرتهی خوادا بایه خ به کاریگه ربوونی
«اسباب» یش دهن. نالی پرووی قسهی له «ئهوولی تهفرهقه نهظر - خیلی چاوشهش و بیش» ه، پیی
دهلی تووتیه کهت بهندی ته معی له ملی خوئی کردهوه له بهر خاتری دلّه دنیاخوازه کهت. تووتی مهلیکه
قسان دهکا، کهواته مه بهست له و تووتیه زمانه. بهند که کهوته مل دهبیته هوئی خنکان، بویه ئه و تووتیه به
پهتی ته ماع خنکاوه و قسهی ههق ناکات که بللی هر خودا کاریگه ره نه وهک ئەم برپایه دنیای له کیس
بدات. مهلی تووتی به دوری ملیه وه خهت و خال ههیه وهک ئالقه تیی ئالاه و جیی خوئی ته به بهند
ته شبیه بکری - له هندی نوسخه دا «تهوقی ته ماع» نووسراوه که زیاتریش له گه ل واتای بهیته که دا
دهگونجی - ئەمه حالی کابرای «ئهوولی تهفرهقه نه زهر» هکهیه، با بزانی نالی چونه. نالی دهلی بولبولی
من که عاشقی گوله زمانی کراوه ته وه و شادی دهکات و گۆرانی دهلیت. دیاره مه بهست له و بولبوله دلی
خوئی ته عیشقه کهش عیشقی خودایه که وا خواپه رست و «عارفی وه وحدت ئاشنا» خهریکی ستایش و
عبادهتی ئه ون وهک بولبول که چه هچه هه بۆ گول دهکات. بولبوله کهی عیشقی نالی له چه هچه هه کردندا
زمانی کراوه ته وه چونه ک وهک تووتیه که بهندی ته ماع له ملی نه ئالاه...
نالی له سهراوهی عیشق، ناوناوه، گه وهری پهندی دهره ئناوه وهک که له م بهیته دا دهلی:

گول بهدم بادی سه باوه پیکه نی بولبول فری
یه عنی عاشق لازمه دور بی له یاری بیوه فا!

وهیا خود له م بهیته دا:

تا پینه که نی گول به دمی بادی سه باوه
نه زمانی شهوی بولبولی بیچاره حقی بوو

هر له سهراوهی عیشقه وه ئەم دیمه نه تهنروس تی هشی هه لئینجاوه:

دهستم که له صه جیگه به صه ودهده شکاوه
جهبری نیه ئەم که سره هه تا نه یخه مه ئه ستو

له هه‌ندی ئالقهي لیڤه به پیشه‌وهی ئەم نووسیندا لایه‌نی دەرکه‌وتنی کۆمه‌لایه‌تی له هه‌لبه‌سته‌کانی نالی ږوون کراوته‌وه که ئه‌ویش ده‌بی لیڤه‌دا تیی بخویندریته‌وه هه‌رچه‌ند لزوم به دووباره کردنه‌وه‌شی نه‌بی.

کورت‌ه‌ی قسه له باره‌ی عیشقی نالی ئه‌وه‌یه که ئەم عیشقه به هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئه‌دی نالیدا بلاوبۆته‌وه وهک ږشته‌ی دهماران که به به‌ده‌ندا بلاوده‌بیته‌وه.

به دوا عیشقدا ئاین ږووپیویکی به‌رینی له ناوه‌ږۆکی شیعرى نالیدا گرتوه، به گه‌لیک شیوه‌ش جلوه‌ی کردوه. ئەم هه‌لبه‌ستانه سه‌رله‌به‌ریان به ئایینه‌وه خه‌ریکن به‌شیکى زۆریشیان له هه‌لبه‌سته هه‌ره درێژه‌کانی نالی ده‌ژمیڤین:

۱- ئەى جاوه ده‌رسی حوسن.

۲- ئەحوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر.

۳- مووی سپی کردم به شووشتن.

۴- هه‌لقه‌ده‌ر گۆشى كه‌فى ره‌نگینی تۆیه.

۵- ئەى ساکینی ږیاضی مه‌دینه‌ی منه‌وه‌ره.

۶- ئە لا ئەى نه‌فسی بووم ئاسا.

۷- شتر بانه.

۸- له جومه‌لی موعجیز ئه‌نده‌ر موعجیز.

۹- له چاوی ږووتبارم.

۱۰- ساقی وهره مه‌یخانه.

۱۱- نه‌فه‌س بگره.

۱۲- ئەى تازه جه‌وان.

۱۳- وهى که ږووزه‌ردی مه‌دینه و...

جگه له‌م قه‌صیدانه زۆر جیگه‌ی هه‌لبه‌ستی عاده‌تی په‌ند وه‌یا عیشقیشدا نالی سه‌ری له ئاین خوار کردۆته‌وه و خه‌یاله‌که‌ی به ده‌وری چرای ئه‌ودا، وهک په‌روانه، خول خواردوو کردوه:

دونیا به فیدای قه‌دی بکه و دامه‌نی بگره

طوبی لمن اختار علی المال مالا

جۆشش و تاوه له نیو دیده‌ی گریاندا

چ ته‌نووریکه له ته‌ندووره‌یی توفاندا

تۆ که حوری وهره نیو جه‌نه‌تی دیدهم چ ده‌که‌ی

له‌م دل‌ه‌ی ږر شه‌ږه ږو سینه‌یی سۆزاندا

هوده‌ودی دل‌ه‌ی به‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین

خۆی که دامه‌نگیری شاه‌ی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا

ئهو که‌سه ته‌حدیثی نیعمه‌ت بی‌مراد و مه‌طله‌بی

ميسلى نالى ئىمتتالى ئەمرى يەزدانى دەكا
بەم كاسە لەسەر پەنجە دەلەين نوری علی نور
رەخشانە لەمیشکاتی قەدەح دا وەکو مصباح
بنیانی کیپر و سەرکەشیا تاقي کیسرەووی
دانانی زولم و روورەشییه تەختی ئابنوس

سەرلەبەری بەیتەکانی: «لەکن ئەم جەوھەرە فەرە»، زاتەى ئایین.

بۆ تۆ که بیکر و تازە وەکو حوری جەنەتی
قەیدی چیه عەجووزەى دونیا بەم تەلاق
بیسونەتی تەقبیلی دەمت عاطیلە پۆژووم
بى حەضرەتی میحرابی برۆت باطیلە نوژم

ئەمانە نموونەى بەیتی دیننامیزن لە سنیەکی پێشەوہی دیوانەکەى وەرگیراون، که بێن بە دوا
هەموو شوین پەنجەییکی دیندا بگەڕین لە هەلبەستەکانیدا، خەرمانیکی مناسبى لى دەدۆزینەوہ ئەم
شەقلەى دینی پێوہ بیت. دیارە ئەو شیعرانەى که ئاراییشتی خویان لە زاراوہ و مەوزوعاتی خویندنی
مزگەوت وەرگرتوہ ئەویش دەخرینەوہ سەر خەرمانى شیعری سەر بە ئایین. گەلیک پەند و قسەى
نەستەقیشى راستەوخۆ لە ئەدەبیاتی دینەوہ هەلکولییون:

خالی نیە نالی دلەکەت ساتى لە هیجران
تاتاری وجود نەپسینی «ملک الموت»

ئەم «ملک الموت»، بە زمان با هەلەدان دەکریتە «ملی کەلموت – بە واتای ملی وەک مووت – ئەو ملەت که
وەک موو وایە» هەر خۆی «ملک الموت» دەشى «ملک الموت وەیا ملک الموت» بیت. لە «ملک الموت» وە
تیگەلکیشەکەى «ملی کەلموت» دەردەچیت.
هەر لە سەرچاوەى دینەوہ نالی پەندیشی هەلینجاوہ:

سەم و نەصیبی ئەصلییه بەختی گیا هو گل نیە
تووتنە خەرچی سووتنە مؤدنه ماچی لەب دەکا
لەومی زەمان دەکەى که بۆچ خواری و راستى دەوی
غافلە دەستی راستى خۆت خزمەتی دەستی چەپ دەکا

وہیاخود که دەلى:

گەر ئاب و تابى جەنەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە ناوچەوانى بەشوش و بروى عەبووس

وہيا:

نالى ئاسوودە نىہ توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەصلى لەسەر بايىكە

پىكەوتىكى سەير لەوہدايە كە نالى لە بەيتىكى ئايىنى و يەككى تىرى سەر بە ئايىندا دەسكارىيەكى
يەكجار شاعىرانە و دەستەلاتدارانەى دوو وشەى بەيتەكانى كردوہ دەشى بوى حىساب بكرى بە
نیشانەى پىشەوايى لە مەيدانى زمان و ھونەردا. بەيتە ئايىنەكە ئەمەيە:
زەرپە لە چاوى بۆتەيى سەرپرافى كەففەدا
مەخفى نىہ ديارە وەكو رۆژى نىمەرە

وشەى «نىمەرە» كورته و گۆراوى وشەى «نىوہرۆ» يە كە ئەويش كورته وشەى نىوہرۆژە. بەيتە سەر بە
ئايىنەكەش ئەمەيە:

مەمخەرە ھاويەى ھەولى فىراق
دەستى من دامەنى توو رۆژى قيا

وشەى «قيا» كورتهى وشەى «قيام وەيا قيامەت»ە.
ئەم ماملەتە لەگەل وشەدا بەرھەمى دەست رۆيشتنى لە رادەبەدەر و خو بە ئوستاد زاننەيە. حاجى
قادريش لەم نىوہ بەيتەدا ماملەتەكى وەھاي كردوہ:
تەماعى گۆرەيى بى چەك نەكەن نەك

لە كتيبى «ابن الرومى: حەياتە من شعرە»ى عەباس مەحمود عەقاددا دەبينى «ابن الرومى»ش بەھوى
لەخۆرازيبوونەوہ دەستوورىكى ريزمانى عەرەبى ملکہ چ كردوہ بۆ ئىجتىھادى خوى لەوہى كە دەلى:
«دعوني و ايا ابا على» «ابا» دەچىتە سەر راناوى لكاو «ضمير متصل» نەك ناو وەك لىرەدا شاعىر بە
ئارەزووى خوى بەكارىھيئاوہ: نموونەى تىرش لەم بابەتە لە شىعرى شاعىرى دەستەلاتداردا ھەيە، چەند
دانەيىكيان لە كتيبەكەى «مع المتنبي»ى دانانى «طە حسين» دەخوينىتەوہ.
باسى ئايىن لە ناوہرۆكى شىعرى ناليدا درىژەى زۆرە كە ديارە لىرەدا جى نابتەوہ، ئەوہندە بەسە
بلىم چى لىرە بە پىشەوہ - لە بەشەكانى پىشوو تردا - دەربارەى مەيلى نالى بۆ تصوف مەزھەبى «جبر»
گوتراوہ دىتەوہ ناو حىسابى ئىرەكانەوہ، ھەرچەند لزوم بە دووبارە كردنەوہشى نەبىت.
بە دوا عىشق و ئايىندا دەمارى تىرى ناوہرۆك لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى كۆمەلايەتى و

خۆهه‌لدانه‌وه و خۆشكاندنه‌وه‌ی صۆفیانه و ڕه‌ندی و شیعرى به‌ رۆاله‌ت كوردۆست، ئەمانه‌ هه‌موویان به‌شدار ده‌بن له‌ پێكه‌ینانی تابلۆی سه‌ر جومه‌لی ناوه‌رۆك له‌ شیعرى نالیدا كه‌ ئەگه‌ر تاكه‌تاكه‌یان به‌ درێژی باس بكه‌ین به‌ دره‌نگه‌وه‌ لێیان ده‌بینه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نمونه‌ هه‌ینانه‌وه‌یان ڕوویۆیكى فره‌وان ده‌گرێ له‌ قه‌واره‌ی ئەم نووسینه‌دا. ناوناوه‌ به‌ پێی پێویستی ڕوون كرده‌وه‌، ئەو نمونه‌نانه‌شی كراونه‌ته‌وه‌، ه‌ی تریش وه‌ك ئەوان له‌ دیوانی نالیدا ده‌دیترین و هه‌موو كه‌سێك تێیان ده‌گات كه‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نه‌ماوه‌ چیت پێنانه‌وه‌ خه‌ریك به‌م.

وێرای ئەم شاده‌مار و ورده‌ده‌مارانه‌ی ناوه‌رۆك كه‌ باس كردن، یه‌كێكى تر هه‌یه‌ ده‌شی ئەویش به‌ شاده‌مار حیساب بكرێ. له‌ گه‌لێك جێگه‌ و مونا‌سه‌به‌دا هه‌ستێكى زۆر به‌هێزی «خۆ به‌ كورد زانین» له‌ شیعرى نالی گه‌رمایی ده‌داته‌وه‌ كه‌ ئەگه‌ر بخه‌رته‌وه‌ سه‌ر كوردی بوونی زمانى شیعره‌كانى، ئەم هه‌سته‌ش ده‌بێته‌وه‌ به‌ یه‌كێك له‌ كه‌رته‌ بنجیه‌كانى «ناوه‌رۆك» نه‌ك «ڕوخسار - شیواز - رۆاله‌ت» شیعرى نالی به‌تایبه‌تى كه‌ بێن تێبینى داخوازییه‌ ئەده‌بییه‌ - سیاسیه‌ - كۆمه‌لایه‌تیه‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ بكه‌ین كه‌ نالی شیعرى تێدا هه‌لبه‌ستوون به‌ درێژی عومری دوور كه‌وتنه‌وه‌ی له‌ سلیمانى. زمان به‌ عاده‌ت ده‌خلى به‌سه‌ر رۆاله‌ته‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام به‌ نېسه‌ت بوێژی كوردی ۱۰۰ - ۱۵۰ سال به‌ر له‌ ئیستا، به‌ تایبه‌تى كه‌ له‌ ده‌روه‌ی كوردستانى به‌سه‌ر بردبێ و نانێكى له‌و زمانه‌ كوردیه‌ وه‌رنه‌گرتبێ، دیاره‌ زمانه‌كه‌ ده‌بێته‌ مه‌به‌س و ناوه‌رۆك و هه‌ست نه‌ك قه‌پێلك و ده‌فر. له‌گه‌لێك شوێنى دیوانه‌كه‌یدا خۆ به‌ كورد زانین دیمه‌نێكى به‌رچاوى ناو هه‌لبه‌سته‌، من لێرده‌ا مه‌ودای ده‌لاله‌ت لێ وه‌رگرتنیانم به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ ده‌یان ده‌مه‌وه‌ به‌ په‌رۆش و پێوه‌ خه‌ریك بوونی خۆینه‌ران، به‌لام تاكه‌ مصره‌عى كۆتایی محاوره‌كه‌ی نیوان خاكی و نالی تام و بوێكى به‌هێزی كوردایه‌تى لێ وه‌رده‌گیرێ كه‌وا ده‌شی حیسابێكى تایبه‌تى بۆ بكرێ، چ دووریش نابینم محاوره‌كه‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بووبیت كه‌ قه‌صیده‌ی «تاقمى مومتازى شاه» و «تا فه‌له‌ك ده‌ورى نه‌دا» ی تێدا هۆنرابێته‌وه‌. وه‌ك بزانه‌م «خاكی» هه‌ر له‌ ده‌روبه‌رى سلیمانى نالی دیوه‌ كه‌ ئەم په‌تر جێ و كاتى محاوره‌كه‌ نیشان ده‌دات له‌وه‌ی دیتنیان له‌ ده‌روه‌ی كوردستانى عێراقیشدا بووبا:

موحه‌ققه‌ق مه‌شه‌ره‌بى «نالی» له‌ شیعره‌ا هه‌ر وه‌كو «خاكی»

خه‌یالى كوردیه‌ به‌یتى سه‌راپا زولفى دوو تايه

گومان نیه‌ له‌وه‌دا مصره‌عى دوهمى به‌یته‌كان ه‌ی نالین، هه‌م له‌به‌ر تریسكانه‌وه‌ی ئاكارى داڕشتنى نالی یانه‌یان و هه‌م له‌به‌ر هاتنى ناوى حه‌بییه‌ له‌ مصره‌عى دوهمى ئەم به‌یته‌دا:

له‌ دونیا جه‌ننه‌تى باقى ته‌لارى شاهیه‌ ساقى

«حەبییه» طورپه‌بى طه‌وقى ملی شیرین و عه‌زرايه

دیاره‌ خاكیش له‌ رووی ئەده‌به‌وه‌ ناوی نالی پیش ه‌ی خۆی خسته‌وه‌ له‌و مصره‌عه‌ی كه‌ بووه‌ به‌ نیوه‌ به‌یتى كۆتایی قه‌صیده‌كه‌ و ناوی هه‌ردووێانى تێدايه‌.

چەند بە ناکامی و نیوہچلی دەست لەم گولچنینهی گولزاری نالی ھەلەدەگرم: «گەلی قسەم لە دلا بوو
حیکایەتم مابوو» بەلام ھەدە حەیف و مخابن، مەودای حیکایەتخوانی بە پایان گەییشت و تەلەسماتی
گەلێک قەلای داخراو نەشکینرا، گەوھەر و نەھینیەکی تێیاندا ھەبێ بۆ قارەمانیکی تری تەلسم شکین
بەجیھێلرا، منیش ھەر ئەوھم بۆ مایەو، لە پایانی گەشتی ناو باخەکەیی نالی، پڕ بە دل بلییم:

دەسکێک گۆل، دەسکێک نیرگز
مەرگی کورد و کوردستان نەبینم ھەرگیز

× × ×

پەراویز

- ۱- ئەم دوو بەیتە بە چەند شکلیکی تریش نووسراون.
- ۲- لە ھەندێ نوسخە لە جیاتی «بە سەر چووم» نووسراوە «لە دەست چووم».
- ۳- وشەیی ھونەرکار لەبارترە بە واتای فنان من لێردا پەیرەوی غەلەتییکی مەشھوور دەکەم.
- ۴- لە قورئاندا رۆژ بە «ضیاء» و مانگیش بە «نور» تەشبیھ کراوە.
- ۵- لێردا بەیتەکەم بە جۆریک شکل نووس کرد کہ لە دیوانەکەیی مەولەویی بە سەرپەرشتی کردنی
مامۆستا مەلا شیخ عەبدولکەریمی بیارەیی لە چاپ دراوە، لە خەلقى ترم بیستووە بە شیوہییکی جودا
دەخویننەو: لە جیاتی رۆخساری، رۆخسارەش دەلێن و لە شوینی ویش، لێش دەخویننەو. جودایی
تری غەیری ئەمانەش ھەیە.
- ۶- ئەم بەیتەم شکل نووس کرد لەبەر دیوانی نالی کہ لە ۱۹۷۴ لە چاپخانەیی کوردستان لە ھەولێر
چاپ کراوە. دیتووومە بە جۆری تر نووسراوە بەلام پێی ناوی بە دواي کەوین.
- ۷- ئەم بەیتە لە چاپکراوەکەیی عەلی موقبیلدا «ئایا مەجالی ھاتنە» نووسراوە، لە چاپکراوەکانی
چاپی کوردستانی ھەولێریشدا ھەروەھا چاپ کراوە بەلام لە نوسخەیی تردا بەم شیوہییە کہ من
نووسیومە.

× × ×